

TORSTAI 25. HELMIKUUTA 2010

Puhetta johti

varapuhemies **Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.00)

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, koska parlamentin työn päätökseen saaminen vei eilen aikaa, meillä ei ollut tilaisuutta ilmoittaa Orlando Zapatan äskettäisestä menehtymisestä, jota espanjalaisjäsenten valtuuskunta pahoittelee vilpittömästi. Hän menehtyi oltuaan pitkään nälkälakossa. Hän on ensimmäinen Kuubassa menehtynyt mielipidevanki 40 vuoteen, ja vaadimme kaikkien mielipidevankien vapauttamista Kuubassa ja muualla maailmassa. Ilmaisemme myös solidaarisuutemme hänen perheelleen ja kohti moniarvoisuutta ja kehitystä kulkevalle Kuuban kansalle.

Tämä erittäin surullinen tapaus voisi vauhdittaa keskustelua, jonka tavoitteena on Euroopan unionin ja Kuuban välisten suhteiden vakiinnuttaminen osana kattavia kahdenvälisiä puitteita, jotka mahdollistavat ihmisoikeuksia koskevan jatkuvan ja rakentavan vuoropuhelun samoista lähtökohdista kuin Euroopan unionin kolmansien maiden kanssa tekemissä sopimuksissa.

2. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

3. Ukrainan tilanne (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

4. Yhteisen kalastuspolitiikan uudistusta koskeva vihreä kirja (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana Maria do Céu Patrão Nevesin kalatalousvaliokunnan puolesta laatima mietintö yhteisen kalastuspolitiikan uudistusta koskevasta vihreästä kirjasta (KOM(2009)0163 - 2009/2106(INI)) (A7-0014/2010).

Maria do Céu Patrão Neves, esittelijä. – (PT) Sanoisin muutaman sanan sille 50 kalastajan ryhmälle, jonka pitäisi juuri olla saapumassa istuntosaliin seuratakseen parlamentin keskustelua ja mietinnöstä toimitettavaa äänestystä.

Luullakseni voin kaikkien niiden kollegojeni puolesta, jotka ovat ahkeroineet kalatalousvaliokunnassa tämän mietinnön parissa, todeta olevani erittäin tyytyväinen tämänpäiväiseen saavutukseemme – siihen, että mietintö esitellään tänään parlamentille ja siitä äänestetään. Miksi? Koska yhteinen kalastuspolitiikka on yksi Euroopan unionin keskeisimmistä politiikanaloista. Virallisesti 1980-luvulla käynnistyneen ja vuonna 2002 ensimmäisen uudistuksensa läpikäyneen yhteisen kalastuspolitiikan alku oli varsin hankala. Nykyisin olemme tietoisia joistakin tuolloin havaituista merkittävimmistä ongelmista, kuten liikakapasiteetista ja liikalastuksesta sekä ylisuurista investoinneista, jotka eivät ilmeisesti olleet samansuuruisia koko EU:ssa, sillä pääosa mainituista ongelmista jatkuu nykyäänkin.

Tämä on uudistuksen lähtökohta – uudistuksen, jonka on oltava laaja ja tehokas ja jota kalastusallalla on pitkään odotettu.

Mihin suuntaan uudistuksen pitäisi mietintömme sisällön mukaan edetä? Ensinnäkin peruseriaatteisiin kuuluu ympäristöä koskevien sekä sosiaalisten ja taloudellisten näkökohtien välisen tasapainon löytäminen. Ympäristönäkökohdat ovat välttämättömiä kalakantojen säilyttämisen takia, sosiaaliset näkökohdat taas ammattikunnan kehittämisen ja arvostuksen takaamiseksi ja taloudelliset näkökohdat alan tuottamien tulojen turvaamiseksi. Ilman näitä kolmea näkökohtaa kalatalous häviää Euroopan unionista kokonaan, tai ainakin kestävä ja kehityskykyinen kalatalous, joka on yhteinen tavoitteemme.

Miten nämä kalastuksen vähentämiseen, kannattavuuden lisäämiseen ja kalakantojen parempaan säilyttämiseen tähtäävät yleiset periaatteet olisi pantava täytäntöön? Mietinnössä tuodaan esiin joitakin keskeisiä näkökohtia: hajauttamiseen tehdyt investoinnit, kalastajien vaikutusmahdollisuuksien ja koko kalastusalan päätösvallan lisääminen, edellä mainittujen ryhmien tiiviimpi osallistuminen kalastuksen hallinnointiin, mikä mahdollistaa myös sääntöjen mukaisen ja vastuullisen toiminnan, pienimuotoista

kalastusta harjoittavan laivaston ja teollisten laivastojen välttämätön eriyttäminen kumpaan koskevien erityissäädösten avulla, eri kalastusalueisiin ja erityyppiseen kalastukseen paremmin mukautettujen hallintomallien arvioinnin tarve, tärkeä markkinoiden lujittaminen harjoittamalla kalastusta, jonka tavoitteena ovat lisäarvoa tuovat tuotteet ja ensimyyntihinnan korottaminen, tukien kytkeminen hyviin käytäntöihin, alusten turvallisuutta ja hygieniää koskevien uudistusten sääntely, ekologisesti kestävä vesiviljelyn määrätietoinen kehittäminen Euroopan unionissa sekä muiden pyyntitoimintaan ja kalanjalostukseen osallistuvien alojen kehittäminen. Meidän on myös muistettava kiinnittää huomiota naisten kasvavaan rooliin kalastuksessa ja siihen välttämättömään edellytykseen, että kolmansista maista EU:hun tuotaville kalastustuotteille asetetaan samat vaatimukset kuin EU:n tuottajien tuotteille. Tämä tarkoittaa sertifiointia, merkintöjä, jäljitettävyyttä ja kalatalousalan liittämistä osaksi EU:n laajempaa meripolitiikkaa alan valmiuksien lisäämiseksi.

Lopuksi totean, että parlamentissa tänään esittelemämme asiakirja on kaikkien kalatalousvaliokunnan jäsenten, ja erityisesti varjoesittelijöiden, yhteistyön tulos. Teimme varjoesittelijöiden kanssa ahkerasti töitä, samoin kuin komission, Euroopan parlamentin sihteeristön, Euroopan kansanpuolueen ryhmän (kristillisdemokraatit) asiantuntijan ja muiden poliittisten ryhmien asiantuntijoiden sekä tietenkin oman osastoni ja kalatalousasioista vastaavan avustajani kanssa. Tänään esittelemämme asiakirja on konkreettisen yhteistyön tulos, ja toivomme, että parlamentti myös hyväksyy sen.

Juan Carlos Martín Fraguero, *neuvoston puheenjohtaja*. – (ES) Arvoisa puhemies, myös puheenjohtajavaltio on tyytyväinen Euroopan parlamentissa käytyyn keskusteluun, sillä se on tärkeä osa vihreää kirjaa koskevaa laajaa kuulemismenettelyä, ja näin ollen komission pitäisi harkita vakavasti Euroopan parlamentin esittämiä näkökantoja laatiessaan lainsäädäntöehdotuksia.

Neuvosto aikoo myös tarkastella huolellisesti kaikkia parlamentin lausuntoja, jotta parlamentti voi myöhemmin käsitellä lainsäädäntöehdotuksia ja hyväksyä ne tavanomaisessa lainsäätämisjärjestyksessä.

Huhtikuussa 2009 julkaistussa vihreässä kirjassa tarkastellaan yhteisen kalastuspolitiikan erilaisia rakenteellisia rajoitteita: ylikapasiteettia, tarkkojen tavoitteiden puuttumista, päätöksentekoa lyhyellä aikavälillä, vastuun puutetta alalla ja yleensäkin säännösten puutteellista noudattamista.

Vihreässä kirjassa esitetään myös mahdollisia tapoja näiden rakenteellisten rajoitusten torjumiseksi ja tarkastellaan merkittäviä kysymyksiä, kuten eriytettyjä järjestelmiä teolliselle laivastolle ja pienimuotoista rannikkokalastusta harjoittavalle laivastolle, varojen tuhlausta, suhteellista vakautta, siirrettäviä yksilöllisiä oikeuksia, suurempaa markkinasuuntautuneisuutta, yhteisen kalastuspolitiikan ottamista osaksi laajempaa meripolitiikkaa, julkista rahoitusta ja YKP:n ulkoista ulottuvuutta.

Jäsenvaltiot tutkivat parhaillaan sekä erikseen että yhdessä neuvostossa perusteellisesti kaikkia näihin kysymyksiin liittyviä näkökohtia. Ensimmäinen kuulemisvaihe päättyi joulukuussa 2009, ja komissio on vastaanottanut 1 700 ehdotusta ja pitänyt tähän mennessä yli 125 kokousta ja seminaaria.

Toisessa vaiheessa, joka alkaa 1. syyskuuta tänä vuonna, analysoidaan kuulemisen tuloksia ja keskustellaan tärkeimmistä ideoista. Tammikuussa komissio järjesti uudistuksen keskeisiä osatekijöitä ja kalastusoikeusperustaista hallinnointia koskevia seminaareja, ja vielä tänään järjestetään seminaari pienimuotoisesta kalastuksesta. Vaikutustenarviointi tehdään maaliskuussa. Euroopan kalatalousrahastoa ja tulevaa rahoituskehystä käsitellään huhtikuussa, sen jälkeen ulkoista ulottuvuutta toukokuussa ja varojen tuhlausta ja valikoivuutta kesäkuussa.

Puheenjohtajavaltion ja komission yhdessä järjestämä konferenssi pidetään 2. ja 3. toukokuuta La Coruñassa. Siinä käsitellään uudistuksen kolmea perustekijää, nimittäin hallinnointia, kalakantojen hoitoa sekä suurimittaisen ja pienimuotoisen kalastuksen eriyttämistä.

Toukokuun 4. ja 5. päivänä Vigossa pidettävässä ministeritapaamisessa tarkastellaan konferenssin tuloksia, ja kesäkuussa pidettävän neuvoston kokouksen asialistalle saatetaan lisätä epävirallinen keskustelu mahdollisia muutoksia koskevasta valmisteluasiakirjasta.

Kuten aiemmin totesin, kolmannessa vaiheessa, joka alkaa vuoden 2010 toisella puoliskolla, komissio esittää valkoisen kirjan ja myöhemmin neljä lainsäädäntöehdotusta: perusasetuksen, uuden komission tiedonannon, teknisiä toimenpiteitä ja uuden rahoitusta koskevan asetuksen. Tavoitteena on, että YKP tulee voimaan uuden uudistuksen myötä 1. tammikuuta 2013.

Neuvoston on vielä vahvistettava tätä asiaa koskeva kanta; se tekee virallisia päätöksiä vasta saatuaan komission lainsäädäntöehdotukset vuonna 2011, ja kyseiset päätökset tehdään tavallista lainsäätämisjärjestystä koskevien sääntöjen mukaisesti.

Maria Damanaki, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, koska pidän nyt ensimmäisen puheeni komission jäsenenä parlamentin jäsenille, kiitän teitä siitä, että sain tilaisuuden käyttää puheenvuoron Euroopan parlamentissa. On suuri kunnia olla täällä keskustelemassa kanssanne yhteisen kalastuspolitiikan uudistuksesta, joka on koko kalatalousalan ydinkysymys. Kiitän esittelijää, Maria do Céu Patrão Nevesiä, ahkerasta työstä, jota hän teki yhdistääkseen erilaiset näkemykset johdonmukaiseksi asiakirjaksi. Olen täysin samaa mieltä siitä, että perinpohjainen uudistus on välttämätön kalastuspolitiikan rakenteellisten puutteiden korjaamiseksi. Kuten tiedätte, edellinen uudistus vuonna 2002 ei tuottanut riittävän hyviä tuloksia.

Meidän on nyt selviydyttävä aikaisemmista alijäämistä saavuttaaksemme ympäristön, sosiaalisten tekijöiden ja talouden kannalta parempia tuloksia. Julkinen kuuleminen on selvästi osoittanut, että uudistuksella on takanaan laaja tuki. En tietenkään pysty tänään ottamaan kantaa kaikkiin äänestettävässä mietinnössä esiin tuotuihin kysymyksiin. Pidän kuitenkin mielessä kompromissitarkistuksenne, jotka koskevat kestävyyttä, liikakapasiteettia, pienimuotoista kalastusta, hajauttamista horisontaalilla tasolla, saaliiden poisheittämisen lopettamista, uusia kalastussopimuksia ja kalatalousalan toiminnan laajentamista. Olen erittäin kiitollinen rakentavasta panoksestanne.

Haluan korostaa kahta erityistä asiaa. Ensimmäinen niistä on julkinen rahoitus. Parempien tulosten saavuttamiseksi tukia on mielestäni keskitettävä kohdentamalla ne kalastuspolitiikan tavoitteisiin. Uusien alusten rakentamisen sijasta meidän pitäisi esimerkiksi tukea valikoivuutta ja ympäristöystävällisyyttä edistävää innovointia ja auttaa tuottajajärjestöjä ratkaisemaan tulevia haasteita.

Toiseksi olen kanssanne samaa mieltä sosiaalisesta ulottuvuudesta: tavoitteemme on houkuttelevia ja varmoja työpaikkoja luova kalastuselinkeino. Tänään olen innokas kuulemaan keskustelussa tekemiänne ehdotuksia.

Annan teille myös tietoa komission seuraavista toimista. Laadimme viime vuonna pidetystä kuulemisesta yhteenvetokertomuksen, joka auttaa meitä uutta kalastuspolitiikkaa koskevien ehdotusten suunnittelussa. Järjestämme seminaareja, joissa pohditaan erityisaiheita sidosryhmien, toimielinten ja jäsenvaltioiden kanssa. Toukokuussa pidetään YKP:n uudistusta koskeva laaja konferenssi yhdessä puheenjohtajavaltio Espanjan kanssa.

Tiedän – ja on jo mainittukin – että komissiossa on parhaillaan käynnissä tekninen seminaari, jossa on osallistujia kaikkialta Euroopasta. Olen pahoillani siitä, että ette voi osallistua siihen. Seminaarijärjestelyt hoidettiin jo kauan sitten. Mikäli vain mahdollista, yritän varmistaa, että kokoukset eivät tulevaisuudessa mene päällekkäin.

Toteutettujen toimien perusteella komissio alkaa vuoden 2010 lopulla suunnitella ehdotuksiaan, jotka sen on määrä hyväksyä keväällä 2011. Laaja kuulemismenettely huipentuu erittäin antoisaan keskusteluun teidän kanssanne. Toisena lainsäätäjänä parlamentilla on silloin merkittävä rooli uuden politiikan suunnittelussa yhteistyössä neuvoston kanssa. Odotan todella innolla yhteistyötä kanssanne.

Antonello Antinoro, *PPE-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen kiitollinen neuvostolle sen esittämistä huomautuksista ja haluan kiittää uutta komission jäsentä, joka puhuu tänään ensimmäistä kertaa parlamentissa, ja toivottaa hänelle onnea siihen työhön, jota parhaillaan valmistelemme.

Mielestäni se, mitä olemme toteuttamassa, on tärkeää, ja toivon, että vihreälle kirjalle, josta alamme tänään keskustella ja josta myöhemmin äänestämme, ei käy samoin kuin vuoden 2002 vihreälle kirjalle.

Nykyään Euroopan parlamentin asema on kuitenkin erilainen. Meillä on käytössämme tavallinen lainsäätämisjärjestys ja Lissabonin sopimus, ja näin ollen niitä on mielestäni hyödynnettävä yhdessä tavoitteiden saavuttamiseksi.

Pääkohdat on kuvannut esittelijämme Maria do Céu Patrão Neves, jolle Euroopan kansanpuolueen ryhmä (kristillisdemokraatit) esittää kiitokset hänen tekemästään työstä sekä yhteenvedosta ja suunnitelmista, joita hän on pystynyt esittämään.

Puheenvuorossani halusin vain hyödyntää tilaisuuden ja ottaa puheeksi kalatalouden, mutta laajemmin kuin tavanomaisessa vihreässä kirjassa – ja kesäkuussa julkaistavassa valkoisessa kirjassa – sekä käsitellä Euroopan meriin, ja erityisesti Välimereen, liittyviä nykyisiä tarpeita.

Tänään meidän on asetettava itsellemme säännöt, joita olemme määränneet talouden ja kalastajat noudattamaan jo useiden vuosien ajan. Rannikkovaltiot, jopa EU:n rajanaapurit, ovat kuitenkin tietien tahtoen ja usein – vieläpä erittäin usein – jättäneet kyseiset säännöt huomiotta, ja olemme joutuneet ristiriitatilanteeseen, kun kalastajat EU:ssa joutuvat noudattamaan näitä määräyksiä ja muut voivat tehdä niin kuin tahtovat.

Nykyisin Euroopan komissiolla on erilainen ja vahvempi rooli: sillä on ulkoasiainministeri ja parlamentilla on enemmän vaikutusvaltaa. Toivon, että voimme vihreän kirjan yhteydessä ja ennen valkoisen kirjan aloittamista tehdä yhteistyötä kolmansien maiden kanssa – EU:n ulkopuolisten maiden kanssa – laatiaksemme kaikille yhteiset säännöt, joilla varmistetaan, että ne, joita säännöt koskevat, eivät tunne EU:n pettäneen tai sivuuttaneen heitä tai pidä EU:ta pikemminkin vihollisena kuin ystävänä.

Josefa Andrés Barea, S&D-ryhmän puolesta. – (ES) Kiitos arvoisa neuvoston puheenjohtaja Juan Carlos Martín Fragueiro, tervetuloa, ja kiitos arvoisa komission jäsen Maria Damanaki.

Minäkin puhun parlamentissa ensimmäistä kertaa kalataloudesta, ja tämä ala todella asettaa meille merkittävän haasteen. Meillä on velvollisuus – ja on meidän vastuullamme – määritellä suuntaviivat, joilla aiotaan varmistaa merten, kalatalouden ja lyhyesti sanoen koko maapallon kestävä kehitys.

Kyse on myös maidemme, rannikoidemme ja alueidemme merkittävästä tuotantotekijästä – talous- ja kulttuuritekijästä, johon sisältyy monia arvoja – ja kuten te, Maria Damanaki, aivan oikein totesitte, vuonna 2002 tehtyyn uudistukseen liittyy ongelmia.

Meidän on tarkasteltava uudelleen suhteellisen vakauden periaatetta ja etsittävä uusia, joustavampia ja paremmin mukautettavia hallintomenettelyjä, sillä suurimpien sallittujen saaliiden ja kiintiöiden kanssa on ollut ongelmia. Ongelmat ovat johtuneet tuttuakin tutummasta poisheitetyn saaliin ongelmasta, jota emme kalastajien ja maapallon takia voi hyväksyä.

YKP:n tulevan uudistuksen on turvattava kalastuksen kestävät rakenteet, ja kannatamme pyyntiponnistukseen perustuvaa uutta hallintomekanismia. Avoimuutta on lisättävä, asioita on pohdittava ja hallintoa on yritettävä joustavoittaa.

On huolehdittava ympäristönsuojelua koskevien kriteerien yleisestä käyttöönotosta ja eriytettävä rannikkokalastus ja syvänmerenkalastus toisistaan. Tämä on tärkeää ja myös koko kalatalousalan yhteinen tavoite. Tiettyjen laivastojen liikakapasiteettia on vähennettävä. Yhteinen markkinajärjestely on myös saatettava päätökseen ja on löydettävä keinot markkinoiden vakauttamiseen ja niiden sopeuttamiseen kalan tuontiin kolmansista maista.

Laittoman kalastuksen torjuntaan, jota on arvosteltu ja joka on toistaiseksi ollut tehotonta, tarvitaan lisävaroja, yhdenmukaisia seuraamuksia sekä kansainvälisiä sopimuksia, jotka perustuvat oikeusperiaatteeseen ja ihmisoikeuksiin ja sopimusten noudattamista koskeviin periaatteisiin.

Rahoituskehityksen, jolta te edellytätte parempia tuloksia, on tuotettava parempia tuloksia kuin nykyisen kalastuspolitiikan.

Meidän on ennen kaikkea pohdittava sosiaalista ulottuvuutta: kyse on ihmisistä, ja meidän on turvattava heidän omanarvontuntonsa, ammattilpeytensä, ammatillinen tunnustamisensa ja taloudellinen selviytymiskyynsä.

Luonnollisesti myös kalastusalan näkymätöntä puolta edustavat naiset on muistettava ottaa mukaan alan toimintaan. Heidät on nostettava etualalle ja heidän hyväkseen on toteutettava ylimääräisiä toimia.

Kalastuspolitiikan uudistus on muutakin kuin vain lainsäädännön laatimista. Se edellyttää, että merkittävä osa uudistuksesta, jolla aiotaan turvata merten, kalastajien ja osaksi maapallon kestävä kehitys, toteutetaan Euroopan unionista käsin.

Tästä syystä meidän on suhtauduttava uudistuksiin rohkeasti, ja rohkeus merkitsee politiikan pelotonta toteuttamista. Meidän on päästävä eroon peloistamme. Meidän on hoidettava tilanne määrätietoisesti ja säilytettävä valtion, Euroopan unionin ja maailman tasapaino.

Carl Haglund, ALDE-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, meistä, jotka olemme työskennelleet ahkerasti vihreän kirjan ja mietinnön parissa, käsittelyn eteneminen täysistuntoon saakka on erittäin myönteistä. Aivan ensimmäiseksi kiitän esittelijää, joka on tehnyt erinomaista työtä.

Yhteistä kalastuspolitiikkaa on uudistettava. Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmälle oli tärkeää, että uudistuksen lähtökohtana oli ekosysteemiperustainen lähestymistapa. Tässä suhteessa mietinnön sanamuoto on hyvä. Samanaikaisesti olemme tilanteessa, jossa on ratkaistava vakavia ongelmia kuten saaliiden poisheittäminen, paikoittainen valtava liikakapasiteetti ja sen lisäksi monta muuta asiaa. Siksi olen tyytyväinen, että olemme pystyneet pääsemään yksimielisyyteen toimenpiteistä erityisesti näiden asioiden ratkaisemiseksi. Kenen mielestä EU:n poisheittämispolitiikka on todella hyväksyttävää? Ei ainakaan minun.

Toinen tärkeä kysymys on yhteisen kalastuspolitiikan alueellistaminen. Kun tilanne eri puolilla Eurooppaa on hyvin erilainen, on tärkeää, että päätöksiä voidaan tehdä ja panna täytäntöön aluetasolla. Toinen myönteinen uudistus on pienimuotoista rannikkokalastusta koskevan eriytetyn lähestymistavan käyttöönottosuunnitelma. Nämä ovat myös kysymyksiä, joita toimme esiin ALDE-ryhmän mietinnössä.

Itämeren äärellä asuvana suomalaisena olen tyytyväinen myös lausumaan, joka koskee mahdollisuutta toteuttaa toimenpiteitä liian suurten hylje- ja merimetsokantojen vähentämiseksi, sillä ne ovat yksi Itämeren kalastuksen suurimmista uhkista.

Lopuksi haluan mainita kalastussopimukset kolmansien maiden kanssa. On tärkeää, että toimintalinjamme tässä asiassa on yhdenmukainen EU:n ihmisoikeuspolitiikan kanssa. Sopimus Guinean kanssa on hyvä esimerkki tapauksesta, jossa parlamentti äänesti sopimusta vastaan, ja se näyttää suunnan tuleville toimillemme.

Olen erittäin tyytyväinen uudistuksen edistymiseen näin pitkälle. Vihreä kirja on onnistunut, ja olen varma, että kalastuspolitiikasta tulee paljon parempaa vuodesta 2013 eteenpäin.

Isabella Lövin, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Maria Damanaki, hyvät kollegat, silmäni avautuivat EU:n yhteiselle kalastuspolitiikalle ja sen tuhoisille seurauksille vuonna 2002, kun Ruotsi päätti parlamentissa saadun ääntenenemmistön perusteella vuoden kestävästä yksipuolisesta turskan pyyntikiellosta, mutta Euroopan komissio esti sitä panemasta päätöksen täytäntöön.

Yhteisen kalastuspolitiikan periaate oli tärkeämpi siitä huolimatta, että Ruotsi aikoi maksaa ammattikalastajilleen korvauksia kiellon takia. Kansainvälisen merentutkimusneuvoston tutkijat suosittelevat turskanpyynnin kieltämistä kokonaan useaksi vuodeksi ja Ruotsin rannikoiden lukuisat turskakannat olivat joko hävinneet tai pienentyneet 70–90 prosenttia. Jos kaikki muut liikakalastavat, komission mukaan myös Ruotsin on liikakalastettava. Toisin sanoen hyväksikäyttö oli pakollista EU:n jäsenvaltioille.

Kalastuspolitiikan edellinen uudistus saatiin päätökseen vuonna 2002, eikä sen avulla ole onnistuttu ratkaisemaan kalastusalaan jo kymmenen vuotta sitten vaivanneita vaikeita ongelmia, toisin sanoen sitä, että aivan liian monet ja aivan liian tehokkaat alukset kilpailevat aivan liian vähäisistä ja yhä vähenevistä kalamääristä. Välimeren viimeiset tonnikalanpyyntialukset saivat EU:lta tukea niinkin hiljattain kuin vuonna 2005. Vuosina 2000–2008 EU:n veronmaksajat pulittivat 34 miljoonaa euroa tonnikala-alusten rakentamisesta ja nykyaikaistamisesta, kun kannat olivat romahtamaisillaan. Sama logiikka on nähtävissä Itämerellä. Viime vuosina Ruotsin kalastusviranomaiset ovat maksaneet 5,4 miljoonaa euroa romuttaakseen joitakin suurimmista tonnikalanpyyntialuksista – samoista aluksista, jotka rakennettiin EU:n tuella.

Kalastuspolitiikkaa on uudistettava perinpohjaisesti. Mielestämme kaikenlaiset haitalliset tuet on lopetettava. Nykyisin verovapaata polttoainetta käyttävät EU:n alukset tyhjentävät veronmaksajien rahoittamien kalastussopimusten turvin Afrikan merien välttämättömiä elintarvikevarantoja ja kilpailevat epäoikeudenmukaisesti afrikkalaisten kalastajien kanssa tuhoten samalla ekosysteemejä.

Ennen äänestystä, joka tänään toimitetaan vihreää kirjaa koskevasta mietinnöstä, pyydän kollegojani ainakin poistamaan yhden huonon kohdan muuten yleisesti erinomaisesta mietinnöstä. Viitataan 121 kohtaan, jossa todetaan, että Euroopan kalastusasetus on valvottava EU:n ulkoisen kalastuspolitiikan avulla. Mielestäni tällaisen politiikan noudattamisesta ei ole EU:lle hyötyä vuonna 2010.

Marek Józef Gróbarczyk, ECR-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Maria Damanaki, aluksi esitän vilpittömät kiitokseni Maria do Céu Patrão Nevesille hänen vaivannäöstään tämän mietinnön laatimisessa. Näin johdonmukaisen asiakirjan laatiminen edellyttää suurta määrätietoisuutta ja kompromissihalukkuutta. Mietintö on kuitenkin vasta perusta tulevan yhteisen kalastuspolitiikan kehittämiseksi, joka edellyttää perusteellista jälleenrakennusta ja huomattavia muutoksia, jotta luonnonympäristöstä huolehtiminen voidaan sovittaa yhteen historiallisen kalastusperinteen kanssa. Kalastuspolitiikan on perustuttava alueellistamiseen, joka puolestaan perustuu eri alueilla vallitseviin olosuhteisiin. Tämä mahdollistaa kalastusalan esittämiin näkemyksiin ja tieteellisiin lausuntoihin perustuvan

asianmukaisen arvioinnin, ja hyväksytty kompromissi takaa oikeudenmukaisen ja tasapuolisen kalastuksenhoidon.

Uuden kalastuspolitiikan on piristettävä kalatalousalan kehitystä kriisin kouriin joutuneessa Euroopassa, mutta on myös välttämätöntä kiinnittää huomiota erityisesti Itämerellä harjoitettavaan teolliseen ryöstökalastukseen. Siellä terveellisestä ja arvokkaasta kalasta tehdään kalajauhoa siipi- ja nautakarjatilojen käyttöön, ja vastineeksi saadaan Kaukoidästä myrkyllistä huulisargia eurooppalaisten pöytiin. Tämä isku kohdistuu kestävään eurooppalaiseen rannikkokalastukseen – alaan, josta olisi kannettava erityistä huolta.

Se osoittaa myös, että on välttämätöntä perustaa saaliita koskeva järkevä ja oikeudenmukainen järjestelmä helposti manipuloitavan kiintiöjärjestelmän tilalle. Näin taataan yhtäläiset mahdollisuudet kaikille kalastajille kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa. Euroopan konservatiivit ja reformistit kannattavat mietintöä siinä toivossa, että nykyinen järjestelmä muuttuu.

João Ferreira, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Saadakseen käyttöoikeuden julkiseen hyödykkeeseen, nimittäin kalakantoihin, komissio yrittää vihreässä kirjassaan perustaa vaiheittain tai kerralla toteutettavan yhteisen järjestelmän, joka perustuu siirrettäviin kalastusoikeuksiin tai yksityiseen omistusoikeuteen.

Ehdotus hylättiin edellisen uudistuksen yhteydessä, mutta kymmenen vuoden kuluttua komissio on jälleen ottanut ohjat käsiinsä, ja juuri kyseinen ehdotus enteilee kalakantojen yksityistämisen väistämättömiä seurauksia: toiminta keskittyy vahvoille talous- ja rahoitusryhmille ja huomattava osa pienimuotoisesta rannikkokalastuksesta häviää. On paljastavaa, että tämän vaihtoehdon valinneet maat, kuten Islanti, haluavat nyt perääntyä joutuessaan kärsimään yksityistämiseen perustuvan järjestelmän haitallisista seurauksista ja vääristymistä.

Parlamentin pitäisi ottaa selkeästi kantaa hylkäämällä tämä ehdotus. Sivumennen sanoen tämä ratkaisu ei anna mitään takeita kalakantojen kestävyiden turvaamisesta, sillä oikeuksien rajoittaminen ja keskittäminen muutamalle toimijalle ei välttämättä tarkoita pyyntiponnistuksen vähentämistä, vaan ainoastaan kalavarojen hyödyntämisen keskittämistä.

Kalavarojen kestävyiden turvaaminen edellyttää muita toimenpiteitä, kuten kohtuullisen tuoton takaamista kalastusalueella. Tämä puolestaan edellyttää puuttumista markkinoiden toimintaan ja kalatalousalan markkinoinnin tehostamista, ensimyyntihinnan korottamista, kalastajien työtulon nostamista, väliportaiden voittojen leikkaamista ja lisäarvon oikeudenmukaista jakaantumista kautta koko kalastusalan arvoketjun.

Kalastusalan tilanne EU:ssa on hankala ja monitahoinen. Näissä olosuhteissa paikallishallinnon yleisesti tunnustettu merkitys on täysin ristiriidassa Lissabonin sopimuksella perustetun toimielinrakenteen kanssa. Sopimuksen mukaan meren elollisten luonnonvarojen säilyttäminen kuuluu yksinomaan Euroopan unionin toimivaltaan.

Kalavarojen hoidon on nojaututtava tieteelliseen tietoon, ja siinä on otettava huomioon kunkin maan, kalastusalueen, laivaston ja kalavarojen todellinen tilanne ja erityispiirteet. Tämä edellyttää, että kalastajat otetaan mukaan ratkaisujen kehittämiseen ja niiden toteuttamiseen. Tämä eroaa täysin pelkästä keskitetysti määritellyn politiikan hajautetusta täytäntöönpanosta.

John Bufton, EFD-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, vetoan komission jäsenen Maria Damanakiin, että hän ottaisi Yhdistyneen kuningaskunnan huomioon yhteisen kalastuspolitiikan uudistuksessa, jolla pyritään sisällyttämään merellä harjoitettava virkistyskalastus asetukseen ja valvomaan merikalastusta.

Luulin, että kiintiöiden tarkoitus oli juuri estää kalakantojen väheneminen. EU:n kalastuspolitiikka on epäonnistunut niin pahasti kestävyiden saavuttamisessa, että 91 prosenttia kalastusalueista aiotaan luokitella liikakalastetuiksi vuoteen 2015 mennessä.

Ongelma ei kuitenkaan ole se, miten kalastetaan, vaan se, kuka kalastaa. Valikoimaton trooli- ja pitkäsiimakalastus tyhjentävät meriemme elolliset luonnonvarat. Kuolleen ja syötäväksi kelpaavan kalansaaliin heittäminen takaisin mereen on kuitenkin kestävyiden täydellinen vastakohta.

Sen sijaan virkistyskalastus merellä on kestävä kalastusta, jota Yhdistyneessä kuningaskunnassa harrastaa noin miljoona ihmistä ja jonka varaan on noussut maassa liiketoimintaa, jossa yksinomaan kalastusvälineitä myydään arviolta noin 2 miljardilla eurolla.

Virkistyskalastusteollisuus työllistää Englannissa ja Walesissa suunnilleen 19 000 ihmistä noin 1 300 yrityksessä. Virkistyskalastuksen harrastajat pyytävät ja ottavat merestä ainoastaan sen, mitä aikovat

syödä, ja jättävät pienikokoiset nuoret kalat kehittymään ja lisääntymään ja päästävät takaisin mereen sen, mitä eivät välttämättä tarvitse. Joissakin tapauksissa he merkitsevät kalat ensin ja edistävät siten suojeleohjelmia.

Jos komissio saa tahtonsa läpi, heidän on pakko nostaa maihin koko saaliinsa ja lukea se kansalliseen kiintiöön.

Jos virkistyskalastus merellä lisääisi harrastajamääriään, se tukisi ekologisesti kestäväää omavaraisuutta vähentämällä nykyistä kysyntää, joka lisää valikoimatonta kaupallista kalastusta ja uhkaa kokonaisia meressä eläviä lajeja.

Yhteinen kalastuspolitiikka on aina kohdellut eriarvoisesti Yhdistyneen kuningaskunnan laivastoa, jolla on nykyisin lupa pyytää vain 7 prosenttia Englannin kanaalin turskakiintiöstä ja vain viidesosa omien aluevesiemme kiintiöstä.

Kenties komission jäsen katsoo sopivaksi puolustaa harmittomien virkistyskalastuksen harrastajien tarpeita Yhdistyneessä kuningaskunnassa samalla tavoin kuin hänen edeltäjänsä suhtautui avoimen myönteisesti oman maansa kalastajien tarpeisiin vastustaessaan tonnikan myyntikieltoa. Kyseinen toimiala tuotti hänen kotimaalleen Maltalle 100 miljoonaa euroa vuodessa.

YKP on jo tuhonnut suurimman osan siitä, minkä olisi pitänyt olla valtava uusiutuva luonnonvara. Virkistyskalastajat pyytävät jäljellä olevasta kokonaissaaliista ehkä 1 prosenttia. Komissio empii lähes uhanalaisen lajin suojelua, mutta katsoo tarpeelliseksi säännellä harrastusluonteista kalastusta. Tämä vain osoittaa, mikä on komission etujen mukaista.

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, minulle ja äänestäjilleni Pohjois-Irlannissa kalastusala ja 27 vuotta jatkunut yhteinen kalastuspolitiikka tiivistyy mietinnön 138 kohtaan, jossa korostetaan, että yksi harvoista aloista, joilla YKP on ollut verrattain menestyksekkästä, liittyy alueeseen, jota jäsenvaltiot valvovat.

Meidän kannaltamme ihanteellista olisi YKP:sta luopuminen tai Yhdistyneen kuningaskunnan vetäytyminen siitä, jolloin jäsenvaltiot voisivat ottaa vesialueensa takaisin hallintaansa.

Valitettavasti emme elä tällaisessa ihannemaailmassa. YKP:n uudistuksen tuloksena on epäilemättä jälleen kerran Pohjois-Irlannin kalastajien kannalta huonompi vaihtoehto – vaihtoehto, jota ovat viimeisten kolmen vuosikymmenen aikana leimanneet kalastusalamme haitallinen taantuminen ja vastaamatta jääneet kysymykset, jotka liittyvät kalastuselinkeinollemme elintärkeiden kalakantojen tilaan.

Varma osoitus tästä olivat joulukuussa pidetyn kalastusasioiden neuvoston täydellinen epäonnistuminen ja kiintiöitä koskevat päätökset.

Vaikka tulos on täysin epätydyttävä, kannatan ehdottomasti esittelijän vahvistamaa YKP:n alueellistamista. Kannatan näkemystä siitä, että YKP:n pitäisi perustua kolmeen peruseriaatteeseen, jotka ovat sosiaalinen, ympäristöllinen ja taloudellinen ulottuvuus. Lisäksi toivon vilpittömästi, että voimme toteuttaa toimia YKP:n tuhoisien seurauksien korjaamiseksi.

Pelkään kuitenkin, että perinpohjaisesta muutoksesta, jota jotkut tässä uudelleentarkastelussa lupaavat, seuraa kalastuslalle ja kalakannoille jälleen yksi menetetty mahdollisuus.

Carmen Fraga Estévez (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, tämä uudistus on kaikin puolin ratkaiseva. Ellemme nyt ole rohkeita, emme saa toista tilaisuutta kehittää todellista kalastuspolitiikkaa ja olemme osaksi vastuussa sen epäonnistumisesta.

YKP on vuosia saanut osakseen yhä enemmän aiheellista arvostelua, ja olisi masentavaa, jos Euroopan parlamentti silloin, kun sille tarjotaan vielä yhtä mahdollisuutta, osoittautuisi kykenemättömäksi ehdottamaan vaihtoehtoja sille, mitä olemme niin monesti arvostelleet, ja erityisesti ilmeisen epäonnistuneelle säilyttämisen ja hoitojärjestelmälle, josta sekä kalavarojen tila että alan taantuma ovat selvä osoitus.

En yksinkertaisesti voi ymmärtää haluttomuutta ehdottaa selkeitä vaihtoehtoja, joista parlamentissa keskusteltiin vuonna 1996. Niitä ovat muun muassa siirrettävien kiintiöiden järjestelmät tai pyyntiponnistukseen perustuva hallinnointi, jotka ovat tuottaneet erittäin myönteisiä tuloksia ja jotka voisivat auttaa säilyttämään edes teollista kalastusta harjoittavat laivastot.

Mietinnössä todetaan, ettei yhtä kaikille sopivaa ratkaisua ole olemassa, mutta samalla siinä suljetaan pois muiden ratkaisujen mahdollisuus. En ymmärrä tätä ristiriitaa enkä sitä, miksi jonkun maan haluttomuus käyttää tiettyä välinettä ratkaistaan kieltämällä sen käyttö kaikilta.

Kyse ei ole heikompien suojelusta, vaan joidenkin pysyviä tukia ainoana ratkaisuna pitävien alojen pelosta.

YKP:n pitäisi myös taata kalastustuotteiden kilpailukyky globaalissa maailmassa. Näiden tuotteiden markkinat jatkavat epäilemättä kasvuaan, mutta näyttää siltä, että ne kasvavat ilman meitä.

EU:n politiikan pitäisi olla johdonmukaista, ja meidän on huolehdittava siitä, että kauppapolitiikka ja esimerkiksi uusissa talouskumppanuussopimuksissa käyttöön otetut alkuperäsäännöt eivät tuhoa yhteisön kalatalousalan kilpailukykyä jäämällä pelkästään kolmansille maille suunnatuksi eleeksi; muussa tapauksessa EU:n kalatalousala joutuu kärsimään.

Arvoisa puhemies, yhteisymmärrys on hyvä asia silloin, kun sen avulla saadaan aikaan edistystä, mutta ei silloin, kun ongelmat vievät toimintakykymme, ja meillä on monia ongelmia ratkaistavana.

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, toivotan kaikki istuntosalissa olevat kalastajat lämpimästi tervetulleiksi. Tämänpäiväinen äänestys on merkittävä saavutus Euroopan parlamentille. Ensimmäistä kertaa Lissabonin sopimuksen ratifioinnin jälkeen meillä on tilaisuus ilmaista kantamme yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) uudistuksesta. Lähivuosina parlamentin toimivalta ja vastuu lisääntyvät huomattavasti. Kannatan tätä mietintöä ja kiitän Maria do Céu Patrão Nevesiä ja Josefa Andrés Bareaa heidän ahkerasta työstään.

Olemme onnistuneet sisällyttämään mietintöön sosiaalidemokraattisen ryhmän merkittäviä huolenaiheita. Niihin kuuluu erityistuki pienimuotoiselle kalastukselle. Nyt ne, joita asia koskee, otetaan mukaan päätöksentekoprosessiin. Erityisesti pieniä perheyrittäjiä on tuettava. Niiden säilyminen rannikkoalueilla sekä työllistää ihmisiä että lisää monien näiden alueiden houkuttelevuutta matkailukohteina. Mietinnössä on edelleen parantamisen varaa, ja sitä varten olemme esittäneet tarkistuksia. Me sosiaalidemokraatit haluamme tuoda selvästi esiin, että yksi keskeisistä ongelmista on huomattava liikakapasiteetti. On tosiasia, että ekologinen kestävyys on perusedellytys kalastajien taloudelliselle selviytymiselle. Siksi ympäristö on asetettava etusijalle.

Kolmas tärkeä seikka koskee YKP:n ulkoisia näkökohtia ja kolmansien maiden kanssa tehtyjä kumppanuussopimuksia. Ehdotamme, että 121 kohta, jossa pannaan kohtuuttomasti painoa EU:n kalastusalan eduille, poistetaan. Meidän on toimittava EU:n vesialueiden ulkopuolella aivan samoin kuin kotivesilläkin: toisin sanoen edistettävä kestävä kehitystä, ihmisoikeuksia ja demokratiaa maailmanlaajuisesti ja varmistettava, etteivät kumppanuussopimuksista saadut tulot häviä korruptoituneiden diktatuurien kassakirstuihin.

Lopuksi haluan mainita vielä yhden olennaisen seikan. EU:n kalastuspolitiikka on arkaluonteinen kysymys, sillä siihen liittyy niin monia voimakkaita kansallisia etunäkökohtia. Ei ole mitenkään yllättävää, että ne ovat viime viikkoina johtaneet kiivaisiin väittelyihin poliittisissa ryhmissä. Onneksi olemme kaikki onnistuneet saavuttamaan tehokkaita kompromisseja. Lainsäädäntöprosessin osalta meidän on kuitenkin kiinnitettävä tähän kysymykseen enemmän huomiota kuin tänään ja kehitettävä joitakin yleiseurooppalaisia ratkaisuja. Meidän on jätettävä tyhjänäpäiväiset kansalliseen ahneuteen liittyvät ongelmat neuvostolle.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, aivan ensimmäiseksi toivotan parlamentissa ensimmäisen puheenvuoronsa pitäneen komission jäsenen tervetulleeksi ja toivotan hänelle menestystä toimikaudellaan. Kiitän myös kollegaamme Maria do Céu Patrão Nevesiä mietinnön laatimisesta.

(GA) Uudella yhteisellä kalastuspolitiikalla on oltava selkeämmät, paremmat tavoitteet, joissa otetaan huomioon ekologiset, taloudelliset ja sosiaaliset periaatteet. On suoritettava perusteellinen uudelleenarviointi, johon kaikki sidosryhmät luonnollisesti osallistuvat.

Kalakantoja on hoidettava kestäväällä tavalla. Samanaikaisesti on kuitenkin tärkeää varmistaa eurooppalaisten kalastajien kannattava ja kestävä elämäntapa.

Olen erityisen huolissani rannikolla ja pienillä rannikkosaarilla toimivista kalastajista. Pienimuotoinen kalastus on äärimmäisen tärkeää syrjäisille alueille, joilla ei ole vaihtoehtoisia sosiaalisen työllistämisen mahdollisuuksia, ja rohkaistu in tänä aamuna kuullessani komission jäsenen mainitsevan tämän kalastuselinkeinon.

Suurin osa näiden alueiden kalastusaluksista on alle 15-metrisiä ja pyytää sellaisia lajeja ja määriä, joilla ei ole merkittävää vaikutusta kalakantoihin, ja tietenkin monet niistä pyytävät kiintiöihin kuulumattomia lajeja. Mikä tärkeintä, monilla näistä ihmisistä ei ole vaihtoehtoisia työllistymismahdollisuuksia. Siksi olen jättänyt käsiteltäväksi tarkistuksen, jossa pyydetään komissiota tunnustamaan erityisesti nämä syrjäiset yhteisöt.

Alueellistaminen ja alueellisten neuvoa-antavien toimikuntien käyttöönotto on ollut menestyksekkästä, joten alueellistamiseen tarkoitettujen hallintorakenteiden pitäisi tuottaa monia myönteisiä vaikutuksia, kuten lisätä sidosryhmien vastuuta ja vakiinnuttaa uusi yhteinen kalastuspolitiikka, jossa otetaan paremmin huomioon paikalliset huolenaiheet.

Lissabonin sopimuksen tultua voimaan kotimaassani viime vuonna järjestetyn kansanäänestyksen jälkeen Euroopan parlamentin lainsäädäntövastuu on kasvanut. Komission jäsen on tunnustanut senkin, ja odotan kovasti yhteistyötä hänen kanssaan.

Lopuksi esitän toivomuksen, että mietinnön tärkeimmät määräykset otetaan huomioon tulevissa sisältöuudistuksissa.

Ian Hudghton (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, esittelijämme totesi YKP:sta, että suuri osa sen alkuperäisistä ongelmista on edelleen jäljellä. No, olen samaa mieltä, ja 27 vuoden aikana YKP:sta Skotlannissa saadut kokemukset ovat huonoja. Jos haluamme kehittää toimivan kalastuksenhoitojärjestelmän, ja luullakseni se on yhteinen tavoitteemme, meidän on oltava valmiita omaksumaan täysin erilainen lähestymistapa.

Liiksi keskitetty, joustamaton YKP on epäonnistunut surkeasti, ja meidän on myönnettävä se. Asialle on kuitenkin tehtävä jotain. Komissio sitä vastoin myöntää, että toistaiseksi paikallishallinto 12 meripeninkulman alueella on yleisesti ottaen onnistunut; tästä on otettava opiksi.

Olen jättänyt käsiteltäväksi tarkistuksia, joille yritän saada tukea kollegoilta. Pyrin näissä tarkistuksissa siirtämään todellisen toimivallan kalastusta harjoittaville Euroopan valtioille, rohkaisemaan johdonmukaisesti merialueisiin perustuvaa kalastusvaltioiden ja sidosryhmien välistä yhteistyötä, edistämään kannustimien myöntämistä kestäviin kansallisiin ja alueellisiin hoitotoimenpiteisiin sekä tunnustamaan ja säilyttämään suhteellisen vakauden periaatteesta johtuvat historialliset oikeudet ja etuudet.

Olen vakaasti sitä mieltä, että niillä, jotka hyötyvät eniten kalakantojen onnistuneesta säilyttämisestä, toisin sanoen kalastusyhteisöillä ja kalastusvaltioilla, on parhaat edellytykset tehdä konkreettisia päätöksiä hoitosuunnitelmista ja panna ne täytäntöön oman kalastuselinkeinonsa osalta alueyhteistyön pohjalta. YKP ei ole ainoastaan vaikuttanut kielteisesti kalastusalaan ja kalakantoihin, vaan itse asiassa huonontanut yleistä käsitystä koko EU:sta, mikä on myös vaakalaudalla. Jos emme toteuta YKP:n uudistusta oikein...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Struan Stevenson (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi kiittää esittelijä Patrão Nevesiä tämän mietinnön vuoksi tekemästään kovasta työstä. Meillä on tänään mahdollisuus vaikuttaa asiaan ja muuttaa kaikkien mielestä epäonnistuneen politiikan suuntaa. Emme saa kuitenkaan tässä perusteellisessa muutoksessa toistaa aiempia virheitä.

Ei enää liian pikkutarkkaa keskitettyä hallintoa, ei enää ylhäältä alaspäin suuntautuvaa sääntelyä eikä yhden ainoan lähestymistavan soveltamista toimintalinjoihin. Yhteisen kalastuspolitiikan uudistamiseen on sisällyttävä saaliiden poisheittäminen lopettaminen. Siinä on otettava sidosryhmät mukaan kalakantojen päivittäisiin hallintatoimiin. Sillä on varmistettava, että laivastokapasiteetti mukautetaan kalakantoja vastaavalle tasolle. Kestävyyden ja suojelemisen on oltava toimiemme ytimessä. Meidän on lopetettava laitton, ilmoittamaton ja sääntelemätön kalastus sekä varmistettava kunnollinen toimeentulo kaikille alalla työskenteleville. Voimme todella edistyä asiassa, jos voimme antaa todellista sisältöä yhteisen kalastuspolitiikan työpaikkojen ja kalakantojen säilyttämistä koskeville perusarvoille.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Arvoisa puhemies, kalastuspolitiikkamme uudistamista on odotettu jo pitkään. Olisin halunnut sen olevan kunnianhimoisempi erityisesti siksi, että se koskee meriemme kestävien kalakantojen olemassaolon tulevaisuutta. On harvinaista, että olen täysin samaa mieltä Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän kanssa, mutta tässä tapauksessa minun on se tunnustettava. Heidän tarkistuksensa ovat sekä vastuullisia että tarpeellisia kalastusalamme tulevaisuudelle.

Kysymykseni neuvostolle ja komissiolle on sellainen, että tänäpäiväiset vieraamme eivät siitä varmaankaan pidä, mutta se on erittäin tärkeä tulevaisuutta varten. Kysymykseni kuuluu: miten voimme ottaa käyttöön EU:n laajuisen kalojen ja äyriäisten pyynnin kiellon niiden lisääntymisaikana? Kaikki tietävät, että joka kerta kun mätä täynnä oleva turska saadaan kiinni, me pyydystämme samalla tulevat turskasukupolvet. Tämän vuoksi pysyvien turskakantojen turvaaminen on lähes mahdotonta, ja tämä on vain yksi ajankohtainen esimerkki.

Olen tyytyväinen, että uudessa vihreässä kirjassa pyritään keskittymään enemmän rannikkokalastukseen. Tämä hyödyttää ympäristöä ja auttaa turvaamaan paikalliset työpaikat. On myös hyvä asia, että vihreässä kirjassa kiinnitetään huomiota kestäväan vesiviljelyyn, jotta voimme välttää kolmansien maiden rannikkoalueiden kalakannan harvenemisen. Meidän pitäisi myös lopettaa eksoottisten ja uhanalaisten kalalajien kalastus, jota harjoitetaan vain siksi, että sushi on tullut muotiin.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, puolueemme mielestä kalakantojen säilyttämisen pitäisi olla jokaisen jäsenvaltion vastuulla ja vain niiden kalastajien pitäisi päästä kotimaansa vesille.

Panemme kuitenkin merkille, että liikakalastus ja kestäättömässä tilassa olevat kalakannat ovat Euroopan ja koko maailman laajuinen ongelma.

On tarkistettava nykyistä politiikkaa, jonka vuoksi kalastajien on palautettava liikaa kalastetut lajit ja jopa alamittaiset kalat takaisin mereen, vaikka ne olisivat kuolleet tai kuolemaisillaan, koska niiden liian nopea pintaan nostaminen vahingoitti niiden uimarakkoa.

Uudesta tekniikasta on saatava apua. Esimerkiksi yksi vaalipiirini jäsen, Hullista kotoisin oleva entinen kalastaja Jeff Stockdale, kehitti käänteentekevän sulkupyödyksen, joka houkuttelee kaloja pakenemaan sen sisään vuorovedeltä, mutta pienet kalat pääsevät pakoon ja suuremmat voidaan päästää vapauteen ennen kuin ne tuodaan pintaan, jos tämä on tarpeen kiintiön ylittämisen välttämiseksi.

Suosittelen tätä keksintöä komissiolle ja koko maailmalle, ja toivon, että sitä tarkastellaan.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät kollegat, toisin kuin eräät muut, uskon, että Euroopan parlamentin mietintö vihreästä kirjasta on merkittävä ja jopa välttämätön edistysaskel tulevan kalastuspolitiikan kehittämiseksi. Kyseessä on kattava mietintö, jossa käsitellään tämän politiikan kaikkia näkökohtia ja erityisesti kalavarojen suojelua, kalakantojen hallintaa koskevaa globaalia lähestymistapaa ja hajautettua hallintaa. Kaikki tämä on minusta hyvin asianmukaista ja merkityksellistä.

Haluaisin ilmaista tänään parlamentissa, että Ranska on tyytyväinen parlamentin myötävaikutuksesta tähän asiaan, jonka parissa olemme tehneet yhteistyötä, ja kiitän esittelijä Patrão Nevesiä työstään. Tässä mietinnössä otetaan esiin tarve lisätä tieteellistä asiantuntemusta kalastusalalla, jotta tehtävät päätökset olisivat kiistattomia.

Kyllä, meidän on säilytettävä kalavarat ja edistettävä kestävää kalastusta, mutta meidän pitäisi olla varovaisia, jotta emme syyllistä tätä ammattikuntaa, joka on kauan ymmärtänyt, että sen selviytyminen on riippuvainen sääntöjen noudattamisesta. Kyllä, meidän on toimittava markkinatalouden mukaisesti. Tämä ei kuitenkaan merkitse, että meidän on luovuttava johdonmukaisista sääntelykeinoista. Pidän erityisen myönteisenä kompromisseja, joihin on päästy valiokuntakäsittelymme ansiosta.

Siirrettäviin yksittäisiin kiintiöoikeuksiin ei viitata selkeästi. Eräät pitävät tällaista hallintatapaa välineenä, jolla täytetään alan ympäristölliset, taloudelliset ja sosiaaliset tavoitteet. En ole samaa mieltä tästä näkökannasta. Eurooppalaiset markkinat, joilla voidaan tuottaa ilman sääntelyä, eivät ole tällä hetkellä toivottavat. Se johtaisi hallitsemattomaan keinotteluun ja yksityisoikeuksien keskittymiseen.

Vaikka on varmasti tärkeää toteuttaa uusia teollisen kalastuksen hallintamenettelyitä – olen tästä asiasta samaa mieltä kollegani Fraga Estévezin kanssa – olen kuitenkin vakuuttunut, että tämän järjestelmän liian laaja-alainen täytäntöönpano merkitsisi kuoliniskua pienimuotoiselle kalastukselle, joka on meille erittäin tärkeä.

Luotamme teihin, hyvä komission jäsen Damanaki.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Arvoisat puhemies, komission jäsen ja Juan Carlos Martín Fragueiro, nykyinen yhteinen kalastuspolitiikka on epäonnistunut. Useimmat kalakannat ovat romahtaneet. Yli kestäväan enimmäistason kalastetaan 88 prosenttia kalavaroista. Turvallisten biologisten rajojen ulkopuolella on 30 prosenttia kalavaroista, joten niiden elpymisen mahdollisuudet ovat vähäiset. Pohjanmeren turska, jota kalastetaan jopa ennen lisääntymisikää, on tyypillinen esimerkki. Sen vuoksi käsiteltävänä oleva uudistaminen on aivan välttämätön.

Kalastajien suojeleminen riippuu saaliin suojelusta. Jos haluamme estää Euroopan kalastuspolitiikan romahtamisen, meidän on vähennettävä pyyntiponnistusta ja supistettava Euroopan kalastuslaivastoa. Ekologisen lähestymistavan pitäisi olla uuden yhteisen kalastuspolitiikan liikkeelle paneva voima. Siihen on sisällyttävä pitkän aikavälin suunnittelu, osallisuutta koskevat menettelyt sekä ennaltaehkäisyyn periaatteen

soveltaminen. Tätä kalalajien suojelua koskevaa pitkän aikavälin lähestymistapaa on noudatettava kaikissa kansainvälisissä kalastussopimuksissamme.

Kehotan teitä hyväksymään nämä perusperiaatteet, jotta voimme luoda sellaisen hajautetun ja osallistumiseen perustuvan järjestelmän, jossa päätökset tehdään mahdollisimman alhaisella tasolla, johon kalastajat osallistuvat ja jossa kunnioitetaan merten ekosysteemien tarpeita.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät kollegat, tämä on ainoastaan ensimmäinen askel yhteisen kalastuspolitiikan uudistamisen pitkällä tiellä. Haluaisin kiittää esittelijää mietinnöstä sekä koordinaattoriamme tehokkaasta työstä.

Kannatan yhteisen kalastuspolitiikan perusteellista uudistamista. Jos meillä ei ole rohkeutta toimia näin, on tärkeää, että pidämme kiinni suhteellisen vakauden periaatteesta. Haluaisin lisäksi mainita erityisesti ahneiden merimetsojen muodostaman ongelman sekä hallintasuunnitelman, jota parlamentti on jo pyytänyt.

Kalastusala on taloudellisesti ja kulttuurisesti erityisen tärkeä rannikkoalueillemme. Sen vuoksi talouden ja ympäristön välisen tasapainon saavuttaminen on minulle erittäin tärkeää yhteisen kalastuspolitiikan tulevassa uudistamisessa.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Arvoisa puhemies, kestävyys on vihreän kirjan keskeinen näkökohta ja syystäkin: se on kestävä kalastuksen tulevaisuuden kannalta sekä ympäristölle edullinen. Komission asettamat tavoitteet eivät ole uusia, mutta tähän mennessä EU ei ole onnistunut täyttämään niitä. Tämä lisää entisestään uudistamisen tarpeen kiireellisyyttä.

Kannatan komission ratkaisumallia: alueellistamista. Kalastusosalle on annettava enemmän toiminnanvapautta, ja ympäristönäkökohtiin on kiinnitettävä huomiota. Nykyisessä politiikassa mennään liian pitkälle ja se on liian yksityiskohtainen ja tehoton.

Lisäksi sääntöjä ei noudateta tarpeeksi tällä hetkellä. Hyvät ovat joutuneet pahojen uhreiksi. Olen ylpeä Alankomaiden kalastajista: he ja heidän tanskalaiset virkaveljensä ovat ainoita, joiden saaliskiintiöt ovat kunnossa. Meidän on kannustettava Euroopan kalastusalaan osallistumaan enemmän ja ottamaan enemmän vastuuta Alankomaiden mallin mukaisesti. Olen iloinen, että nämä näkökohdat sisältyvät vihreään kirjaan. Tämä on ainoa keino varmistaa kalastusalan kestävä tulevaisuus.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Nykyinen kalastuspolitiikka ei toimi tarpeeksi hyvin. Suunnan vaihtamiseen tarvitaan merkittävää muutosta. Komissio aloittaa vihreän kirjansa tällaisella melko vahvalla sanamuodolla. Tämä on aivan laatuista. En halua todellakaan väittää sitä vastaan.

On todettu, että yhteisen kalastuspolitiikan epäonnistumisen tärkein syy ei ole se, että politiikka olisi vääränlaista, vaan se, että politiikan täytäntöönpano ja valvominen toteutetaan huonosti. Tämän vuoksi asiasta olisi otettava opiksi. Poliitiikan on oltava täytäntöönpanokelpoista, joten sitä on yksinkertaistettava. Sen vuoksi olen tyytyväinen komission esittämästä suunnasta: alueellistamisesta, kalastusalan paremmasta osallistumisesta ja sääntöjen noudattamisesta.

Portugalilaisen kollegani mietinnössä tästä vihreästä kirjasta otetaan esille eri laivastoja ja kalastusta koskevat suuret erot, mikä on täysin oikeutettua. Emme voi puhua yleiseen sävyyn ylikapasiteetista, liikakalastuksesta tai laiminlyönneistä. Alueellinen ja alakohtainen lähestymistapa edellyttää tässä suhteessa tarkempaa kielenkäyttöä. Kävin itse asiassa viime lauantaina perinpohjaisen keskustelun alan edustajien kanssa. He kertoivat minulle, että kalastajien ja tutkijoiden yhteistyö sujuu yhä paremmin. Tämä on mielestäni esimerkki siitä, miten asiat voidaan järjestää. Jos kalastajat voivat myötävaikuttaa osaamisellaan ja auttaa politiikan laadinnassa, politiikan perustaa laajennetaan huomattavasti, ja tämä asettaa meidät oikeille raiteille. Haluaisin lopuksi kiittää esittelijää vilpittömästi tästä erinomaisesta mietinnöstä.

Ioannis A. Tsoukalas (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, haluaisin myös toivottaa tervetulleeksi komission jäsenen Damanakin ja erityisesti kiittää Maria do Céu Patrão Nevesiä perusteellisesta ja erinomaisesta työstään.

Kaikki tärkeät näkökohdat on jo otettu esiin. Kiinnitän huomiota kolmeen seikkaan: ensinnäkin liikakalastukseen. Liikakalastus on kiistaton tosiasia. Itse asiassa, kuten Kriton Arsenis totesi, tällä hetkellä arvioidaan, että liikakalastus uhkaa 88 prosenttia Euroopan merten kalavaroista, mikä merkitsee, että kalastettavat määrät estävät niiden elpymisen.

Jatkuva liikakalastus on johtanut yhä pienempiin saaliisiin Euroopan kalastusalalla, ja työpaikkoja on menetetty. Yhä pienempiä kaloja pyydetään usein ennen kuin ne ovat lisääntymiskykyisiä, ja niitä on yhä vaikeampi löytää.

Toiseksi Euroopassa pyydetään vähemmän kalaa tällä hetkellä kuin 15 vuotta sitten, noin 25 prosenttia vähemmän. Pyyntiponnistus on kasvanut ja kalastuksesta aiheutuvat kustannukset ovat nousseet. Emme saa kuitenkaan ylireagoida toimenpiteiden toteutuksessa, koska tämä voi aiheuttaa kielteisiä vaikutuksia. Asiantuntijoiden mukaan kalakannat eivät romahda, vaikka kalastamme liikaa.

Emme saa unohtaa, että kannattavuudella on kolme ulottuvuutta, joita korostetaan myös esittelijä Nevesin mietinnössä: sosiaaliset, ympäristölliset ja taloudelliset näkökohdat. Kalastuspolitiikka, jonka tavoitteena on toteuttamiskelpoinen kehitys, ei saa koskea ainoastaan kaloja; siinä on keskityttävä myös ihmisiin.

Kalat, ihmiset, merimetsot ja hylkeet ovat kilpailevia järjestelmiä samassa elinympäristössä.

Lopuksi korostan, että vaadin monien muiden kollegoideni tavoin lisää tutkimusta kalastuksesta. Tämä ei ole pelkästään minun vaatimukseni: se on tosiasia, johon meidän on vastattava kaikilla Alain Cadecin esittämillä toimilla.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Arvoisat puhemies, neuvoston puheenjohtaja ja komission jäsen, hyvät kollegat, haluaisin aluksi kiittää esittelijöitä erinomaisesta yhteistyöstään ja valtavan työn aikaansaamisesta aika ajoin ilmenneistä eturistiriidoista huolimatta.

Pyrkimyksiemme ensimmäinen tulos on se, että parlamentti voi nyt esittää, mihin suuntaan se aikoo ohjata tulevaa yhteistä kalastuspolitiikkaa.

Toinen tulos on se, että neuvotteluiden aikana meille oli tärkeä varmistaa, että tällä asiakirjalla vastataan kalastajien huolenaiheisiin. Olemme onnistuneet tässä: siirrettäviä yksittäisiä kalastusoikeuksia koskevat säännökset on poistettu, ja tuki pienimuotoiselle ja rannikkokalastukselle on säilytetty.

Kolmas odotettu tulos on se, että tulevan asiakirjan on johdettava osallisuutta edistävään ja alhaalta ylöspäin suuntautuvaan lähestymistapaan, eli siinä toimitaan yhteistyössä alan kaikkien toimijoiden kanssa. Siihen on myös sisällytettävä kaikki näkökohdat, jotka ovat välttämättömiä Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmälle: koko alan inhimillinen ja sosiaalinen ulottuvuus, johon on yhdistettävä tehokkaasti kestävä kalastuksen käytäntöjen edistäminen ja kalakantojen suojelu osana ekosysteemistä lähestymistapaa.

Haluaisin lisätä, että jos haluamme onnistua yhteisen kalastuspolitiikan kunnianhimoisessa uudistuksessa, meidän on saatava sille määrärahoja, jotka vastaavat asettamiemme tavoitteita. Poliittinen sitoutumisemme arvioidaan myöntämiemme määrärahojen perusteella. Edellytämme komissiolta...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Hyvät Juan Carlos Martín Fragueiro ja komission jäsen Damanaki, tarvitsemme selkeitä tavoitteita, meidän on oltava rohkeita ja meidän on vältettävä uusi epäonnistuminen: sen vuoksi osallistuminen on välttämätöntä.

Kestävä kalastustoiminta on tärkeintä kalastusalalle ja jalostusteollisuudelle. Sen vuoksi ne ovat mukana uudistuksen valmistelussa ja osallistuvat esimerkiksi vuoden 2009 valvonta-asetuksen tarkistamiseen. Tämä asetusta olisi pitänyt laatia avoimemmin. Jotta uudistuksen tavoitteet täytetään, vastaus on yksinkertainen: on varmistettava kestävä ja kannattava ala sekä taattava toimitukset.

Muita avainsanoja ovat alueellistaminen, vastuu, vakaus ja oikeudenmukaisuus. Alueellistaminen merkitsee jokaisen alueen erityispiirteiden ja kalastusmuotojen tarkastelua siten, että erotetaan pienimuotoinen ja teollinen kalastus. Vastuuta koskevassa näkökohdassa keskitytään hyviin toimintatapoihin ja aikaisempiin pyrkimyksiin kalastuskapasiteetin vähentämiseksi. Vakautta saadaan pitkän ajan hallintasuunnitelmilla, jotka perustuvat yhä luotettavampaan tieteelliseen toimintaan. Ja oikeudenmukaisuus varmistetaan komission asiakirjaa tarkistamalla sekä tarjoamalla tarkastuksia ja valvontatoimia kolmansille maille kestävien toimien varmistamiseksi tällä alalla. Oikeudenmukaisuutta on tarjottava myös merialueiden naisille, jotka unohdetaan aina tällä alalla. Ilman heidän osallistumistaan kalastus olisi mahdotonta monella alueella.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Pidän myönteisenä vihreän kirjan laadintaa yhteisen kalastuspolitiikan uudistamisesta. Tuen samoin kuin Tšekin tasavalta ministerineuvostossa pyrkimyksiä parantaa, yksinkertaistaa ja tehostaa tämän alan lainsäädäntökehystä. Komission pyrkimykset, joilla otetaan käyttöön monivuotinen

lähestymistapa kalakantojen säilyttämistä koskevaan strategiaan ja painotetaan sopivan kompromissin löytämistä kalastuksen ja ympäristönäkökohtien välillä, ovat erityisen arvokkaita.

Meidän on pidettävä vihreää kirjaa ensimmäisenä askeleena kohti tämän alan uudistamista. Olisin vieläkin tyytyväisempi, jos tulevaisu ehdotuksissa painotettaisiin enemmän vesiviljelyalaa. Merivesiviljelyn ja makean veden viljelyn elvyttäminen edistää rannikko- ja maaseutualueiden kehitystä sekä hyödyttää myös kuluttajia ympäristöystävällisten elintarvikkeiden ansiosta. Näiden syiden vuoksi kannatan kaikkia ehdotettuja muutoksia.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, kalastusalalla on olennainen merkitys Euroopan rannikkoalueiden toimeentulon lähteenä ja elintarvikkeiden lähteenä Euroopan kansalaisille. Yhteinen kalastuspolitiikka ei kuitenkaan nykyisessä muodossaan vastaa monien uusien ongelmien aiheuttamiin haasteisiin. Niihin sisältyvät kalastusalueiden hallitsematon hyväksikäyttö ja liiallinen kalastuskapasiteetti. Meripolitiikan täydellinen muutos on välttämätön. Olemme tämän prosessin alussa, ja sillä pitäisi saada aikaan perusteellisia muutoksia nykyisessä tehotomassa Euroopan kalastuspolitiikassa.

Kiitan esittelijä Patrão Nevesiä kattavasta mietinnöstä. Siinä määritellään keskeiset toimet, johon tämän uudistuksen olisi perustuttava. Ensiksi vähennetään liiallista kalastuskapasiteettia. Tämä on keskeinen ongelma, joka pitäisi ratkaista asianmukaisten markkinamekanismien käyttöönotolla ja seurannalla. Tarkoitin siirrettäviä yksittäisiä kalastuskiintiöitä koskevaa järjestelmää. Mielestäni tämä on jonkinlainen taloudellinen parannuskeino mukauttaa laivastoa käytettävissä oleviin resursseihin ja varmistaa kalastusalan kannattavuus. Toinen näkökohtani on hajauttaminen sekä sidosryhmien ja neuvo-antavien elinten laajempi osallistuminen prosessiin. Pyrkimyksenä on lisätä kalastajien osallistumista ja kehittää yksityiskohtaisia säännöksiä, joilla lisätään kalastajien ja kalastusta sääntelevien elinten välistä luottamusta.

Vihreässä kirjassa arvioidaan oikein nykyistä kalastuspolitiikkaa ja siinä otetaan esiin monia sen puutteita. Esittelijä Patrão Nevesin mietinnössä arvioidaan mahdollisuuksia Euroopan kalastusalan epäedullisen tilanteen ratkaisemiseksi. Ehdotukset edellyttävät kuitenkin lisäneuvotteluja. Jos näin ei toimita, on uhka, että yhteisöimme äänestää jälleen yhdestä uudistuksesta, jolla ei ratkaista Euroopan kalastusalan ongelmia.

Iliana Malinova Iotova (S&D). – (BG) Tämä on ensimmäinen kerta, kun keskustelemme kalastuspolitiikasta Lissabonin sopimuksen hyväksymisen jälkeen. Olemme täysin tietoisia suuresta vastuusta, joka meillä on parlamentin toimivallan lisäämisen vuoksi. Vihreästä kirjasta käytiin hyvin kiivas keskustelu, ja haluaisin kiittää vilpittömästi esittelijöitä tekemästään työstä.

Haluaisin painottaa ehdotetussa uudistuksessa yhtä tiettyä näkökohtaa, joka on erittäin tärkeä koko alan kehitykselle. Siinä on otettava huomioon, miten tilanne on muuttunut Euroopan unionin vuonna 2004 ja 2007 tapahtuneiden laajentumisten sekä uusien jäsenvaltioiden vuoksi. Nykyisessä tutkimusten toteuttamisesta ja analysoinnista sekä päätöksentekoa koskevassa järjestelmässä on otettava huomioon uudet vesiväylät ja niiden erityispiirteet. Haluaisin korostaa tältä osin, että on kiinnitettävä huomiota erityisesti Mustaanmereen ja luotava elimet sen hoitamiseksi. Meidän on otettava huomioon näillä rannikkoalueilla elävien intressit, ympäristönäkökohdat sekä kalastusala. Mainitsen tämän myös tulevan vuosien 2014–2020 rahoituskehityksen yhteydessä. Sen aikana on saatava rahoitusta tähän uudistukseen.

Lopuksi minusta meidän ei olisi kannatettava ehdotusta laivaston liikakapasiteetin vähentämisestä. Sillä voi olla haitallisia vaikutuksia kalastusalaan vakavan rahoitus- ja talouskriisin aikana.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, toivon, että komission jäsen suhtautuu vakavasti tässä kuussa järjestettyyn äänestykseen tonnikalasta. Mielestäni se antoi hyvän kuvan parlamentin näkökannan vahvuudesta. Se on ehkä osoitus siitä, että voitte luottaa monen kollegan äänestävän perusteellisten uudistusten puolesta.

Monet parlamentin jäsenet osallistuivat eilen järjestämäni seminaariin, Marine Stewardship Councilin (MSC:n) esitykseen. Olen aina pitänyt tästä järjestöstä. Sen perustettiin 10 vuotta sitten liike-elämän ja ympäristönsuojelijoiden kumppanuuden ansiosta, mikä on mielestäni aina hyvä asia. Järjestön alkuvaihe sujui hitaasti, mutta se arvioi, että vuoden loppuun mennessä noin 10 prosenttia maailman kalakannoista on MSC-sertifioitu.

Tämä antaa mielestäni uskottavuutta jälleenmyyjille, jotka tukevat MSC:tä. Minusta se tarjoaa kuluttajille luottamusta, ja uskon, että sen ansiosta kalanpyyntinsä sertifioineet kalastajat saavat enemmän tuloja ja voivat olla ylpeitä. Heillä on asiakirja, jonka he voivat esittää perheilleen ja yhteisöilleen ja joka osoittaa, että heidän kova työnsä tänä päivänä ei vahingoita kalakantojen selviytymismahdollisuuksia tulevaisuudessa.

Tämä täydentää kaikkea komission toimintaa, ja toivon, että komission jäsen tukee järjestön työtä toimikautensa aikana. Se asettaa erinomaiset normit.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän esittelijää erittäin huolellisesta ja yksityiskohtaisesta työstä tässä asiassa.

Koska Lissabonin sopimus on hyväksytty, parlamentilla on edessään kaksi tärkeää uudistusta kahdesta toimintalinjasta: maataloudesta ja kalastuksesta. Tehtävät ovat samanlaisia. Me kaikki haluamme parasta näille aloille ja pyrimme uudistamaan niitä tavalla, jolla saadaan aikaan paras mahdollinen tulos.

Olen hieman huolissani – ja esittelijä korostaa tätä asiaa perusteluissaan – että meillä oli myös vuonna 2002 paljon hyviä aikomuksia, mutta uudistus ei ollut riittävä kalastusosalle eikä kestävyyttä koskeville vaatimuksille.

Minua kuitenkin rohkaisee hänen erittäin käytännöllinen lähestymistapansa ongelmiin: kolme periaatetta, joita meidän on tarkasteltava – ympäristöllinen, sosiaalinen ja taloudellinen – sekä käytännöt, joita tarvitaan näiden periaatteiden toteuttamiseksi. Kysymyksessä ovat paikalliset ja alueelliset huolenaiheet sekä niiden henkilöiden huomioon ottaminen, joihin ongelmat kohdistuvat. Pidän erityisesti ajatuksesta, että voimme kalastaa vähemmän ja ansaita enemmän. Jos saamme tämän aikaan, voimme ehkä toimia samoin maatalouden suhteen.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Kuten monet puhujat ovat jo todenneet, tavoite, jonka olemme yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevilla pyrkimyksillämme yrittäneet saavuttaa, mutta toistaiseksi ilman tulosta, on ympäristön kannalta kestävä sekä taloudellisesti ja yhteiskunnallisesti kannattava kalastus. Komission vihreässä kirjassa käsitellään hyvin alalla vallitsevaa tilannetta ja esitetään monia kysymyksiä, mutta sillä ei kuitenkaan vastata odotuksiin ratkaisujen tarjoamisen suhteen. Mietinnössä esitetään monia periaatteita ja yhteisesti sovittuja toimintatapoja. Ne on saatettava konkreettisiksi toimiksi, jotta tämä tavoite voidaan saavuttaa mahdollisimman pian.

Esittelijän pyrkimyksiä on korostettava, erityisesti hänen yrityksiiään saada aikaan toimenpiteitä ja hyväksyä kompromisseja, minkä vuoksi hän poisti alkuperäisestä mietinnöstään kiistanalaisimmat kohdat. Komissiolla on nyt valtava vastuu esittää meille lainsäädäntöaloitteessaan konkreettisia toimia, joiden avulla voimme panna täytäntöön tähän mietintöön sisältyvät periaatteet. Olen varma, että hyväksymme mietinnön suurella äänen enemmistöllä.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, yhteisen kalastuspolitiikan uudistuksessa on vaakalaudalla tärkeä osa Euroopan tulevaisuutta.

Kalastusala on rannikkoalueidemme voimavara ja elämäntapa ja se on säilyketeollisuutemme ja merentutkimuksen perusta. Se on erittäin tärkeä kuluttajiemme elintarvikehuollon turvallisuudelle, laadulle ja hinnalle. Se on myös erittäin tärkeä ulkosuhteille ja kehitykselle.

Uudistuksessa on keskityttävä vastuulliseen, kestäväan ja kilpailukykyiseen kalatalouteen. Siinä on korostettava yhteiskunnallista ulottuvuutta, annettava etusija ekosysteemeille ja se on sisällytettävä meripolitiikkaan.

On tärkeää varmistaa kalakantojen suojelu ja elpyminen sekä tarkistaa suhteellisen vakauden periaatetta. Suurimpiin sallittuihin saaliisiin ja kiintiöihin perustuvassa hallintapolitiikassa on jätettävä tilaa pyyntiponnistukseen perustuvalla hallinnoinnilla. On myös tärkeää tehostaa valvontaa ja lopettaa vilpallinen kilpailu.

Pienimuotoista kalastusta harjoittavaa laivastoa ja kalastuksesta erittäin riippuvaisia alueita on kohdeltava eri tavalla, ja ne tarvitsevat enemmän sosiaalis-taloudellista tukea. Äyriäisten tuotanto on sisällytettävä kokonaisuudessaan yleiseen kalastuspolitiikkaan.

Kannatan mietintöä sekä onnittelen esittelijää ja varjoesittelijöitä saavutetuista kompromisseista. Kehotan komissiota ja neuvoston puheenjohtajavaltiota ottamaan mietinnön tarkasti huomioon tulevassa työssään.

Ole Christensen (S&D). – (DA) Arvoisa puhemies, mielestäni Euroopan yhteinen kalastuspolitiikka on tärkeä. On kuitenkin myös tärkeää, että kalastuspolitiikkaa tukevat Euroopan kansalaiset ja kaikki kalastusalan asiaankuuluvat osapuolet. Sen vuoksi ei ole muuta vaihtoehtoa kuin laajempi alueellistaminen, jotta vastuuta yhteisön kehityksen noudattamisesta ja tavoitteista hajautetaan. Kalojen poisheittämistä on vähennettävä mahdollisimman tehokkaasti, mutta jotta tämä on mahdollista, poisheittoa koskevaa politiikkaa on muutettava. Laiton kalastus on saatava loppumaan. Se on erittäin haitallista sääntöjä noudattaville kalastajille. Jäsenvaltioiden valvonnan on oltava tiukempaa ja yhdenmukaisempaa. Rannikkokalastusta on edistettävä,

jotta pienemmille aluksille annetaan erityinen asema. Kun tarjotaan samana päivänä pyydettyä tuotetta kalaa, kalasta saadaan hyvä hinta ja toimitaan ympäristölle ja kalakannoille edullisella tavalla. Toivon, että näillä seikoilla on vahva asema lopullisessa uudistuksessa. Juuri tätä tarvitaan.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE). – (FR) Arvoisat puhemies ja komission jäsen, hyvät kollegat, haluaisin kiittää esittelijän kommentteja tästä vihreästä kirjasta, koska ne ovat oikeansuuntaisia. Uudessa strategiassa on edistettävä kalastusta paikallisella tasolla. Haluaisin huomauttaa, että vesiviljelyllä on tässä asiassa tärkeä tehtävä, koska sen osuus voimavaroista on merkittävä ja se tarjoaa kymmeniä tuhansia työpaikkoja. Eurooppa tarvitsee vahvaa, kestävää ja laadukasta vesiviljelyä.

Haluaisin erityisesti kiinnittää huomiotanne äyriäisten viljelyyn. Siihen kohdistuu erityisiä haasteita, joihin tarvitaan käytännöllisiä ja sopivia ratkaisuja. Tällaista viljelyä harjoitetaan usein pienissä yrityksissä, jotka ovat kärsineet pahoin kriisistä. Saastuminen ja ympäristöön kohdistuvat muutokset ovat johtaneet yhä heikompaan ja epävakaisempaan tuotantoon. Tuottajat odottavat, että EU antaa heille merkittävää tukea, eli lyhyellä aikavälillä väliaikaista rahoitusta, jonka avulla he voivat ansaita elantonsa tuotannosta. Keskipitkällä aikavälillä he haluavat siirtymäkauden tukea sen varmistamiseksi, että lajeilla on aikaa tarvittavaan lisääntymiseen ja pitkällä aikavälillä...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Haluaisin kiittää esittelijöitä ja täällä tänään läsnä olevia Azoreiden kalastajia. Pidän myös tätä mietintöä myönteisenä, koska se merkitsee tärkeää muutosta nykyiseen yhteiseen kalastuspolitiikkaan verrattuna. Siihen sisältyy toimia, jotka ovat erityisen tärkeitä syrjäisimmille alueille. Niihin kuuluvat pienimuotoiseen kalastukseen ja teolliseen kalastukseen käytettävän laivaston välisen eron tekeminen sekä luonnonmaantieteellisten vyöhykkeiden luominen. Pidän myös Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän esittämiä tarkistuksia myönteisinä, koska ne ovat lieventäneet esittelijän alkuperäistä kantaa siirrettävien yksittäisten kalastusoikeuksien suojelemisesta. Tätä puolustivat myös Azoreiden kalastusalan järjestöt.

Samoin panimme merkille myös S&D-ryhmän esittämät tarkistukset suhteellisen vakauden periaatteen edistämisestä. Uskomme, että syrjäisimmillä alueilla olisi pyrittävä edelleen luomaan luonnonmaantieteellisiä alueita ja käyttämään niitä ensisijaisena hallintamallina nykyisten voimavarojen mukaisesti. Lisäksi, jotta säilytetään hyvät ympäristöolot merialueilla ja noudatetaan ennalta varautumisen periaatetta, on tarpeen arvioida uudelleen 100 meripeninkulman rajaa saarten ympärillä. On välttämätöntä vaatia 200 meripeninkulmaa, jotta...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

George Lyon (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin myös ensiksi kiittää esittelijää. Yhteinen kalastuspolitiikka on epäluottamusta herättävä politiikka, joten tämä uudistus antaa meille mahdollisuuden uuteen alkuun. Minusta tuntuu, että jos YKP:n uskottavuus aiotaan palauttaa, sen keskiössä on oltava ensisijaisesti kestävyys. Jos ei ole kaloja, alalla ei ole tulevaisuutta. Toinen näkökohta on vakaus ja ennustettavuus kalastusyhteisöillemme ja kalastajillemme. Kolmanneksi on torjuttava ylikapasiteettiä; meidän on löydettävä ratkaisu ylikapasiteettiin. Neljänneksi on tunnustettava aikaisemmat pyrkimykset: tämä on tärkeää. Tarvitsemme myös politiikkaa, jolla saadaan aikaan todellinen ratkaisu poisheittämisestä koskevaan ongelmaan.

YKP:n uudistuksella on pyrittävä etenkin tarjoamaan tulevaisuus kalastusyhteisöillemme ja kalastajillemme. Minusta vaikuttaa etenkin siltä, että YKP:n avain...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin myös käyttää tilaisuutta hyväkseni ja korostaa näkökohtia, joita erät meistä pitävät olennaisina äänestettävässä mietinnössä.

Niihin sisältyvät: ennalta varautumisen periaate, mikä on keskeinen ja välttämätön; kapasiteetin vähentäminen, mikä on ehdottoman tärkeä; julkisen tukipolitiikan rajoittaminen; ja valvomisen ja syytteenpanon tehostaminen sellaisista rikoksista, joihin syyllistyvät väärin toimivat ja muita samoihin toimiin kannustavat henkilöt. Syytteenpanossa on toimittava taipumattomasti ja hyvällä omallatunnolla. Meidän on kuitenkin myös edistettävä kestäviä pyyntivälineitä ja kestäväää kalastusta, mikä merkitsee, että meidän on edistytävä pienimuotoisen kalastuksen määrittelyssä. Tämä on asia, joka varmasti kaipa tasemmista.

Haluaisin mainita myös naisten aseman ja heidän työnsä ansaitseman tunnustuksen. Olemme esittäneet tästä näkökohdasta myös tarkistuksia.

Lopuksi minusta on tärkeää korostaa ja vaatia enemmän johdonmukaisuutta ja vastuuta kolmansien valtioiden kanssa tehtävissä kalastussopimuksissa. Esimerkiksi Marokon ja Guinean kanssa tehtävissä sopimuksissa tarvitaan tätä.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, aluksi haluan toivottaa komission jäsenelle Damanakille menestystä. Odotamme innolla työtä hänen kanssaan. Haluaisin kiittää myös esittelijä Patrão Nevesiä, joka on johtanut erinomaisesti neuvotteluja.

On tärkeää, että edustettuina ovat valtiot, joilla on pieni kalastusteollisuus. Kuten jo mainittiin, suhteellinen vakaus on Saksalle ratkaiseva kysymys. Olemme tietenkin kaikki vakuuttuneita, että on tärkeää suojella kalakantoja ja varmistaa niiden kestävyys, jotta ne pysyvät tasolla, jolla kalastusalamme olemassaolo taataan tulevaisuudessa. Emme saa kuitenkaan käsitellä ainoastaan ympäristö- ja talousnäkökohtia. Meidän on myös tarkasteltava tiettyjen lajien liiallista suojelua. Niistä mainittiin jo merimetsot ja hylkeet.

Euroopan rannikko on tuhansia kilometrejä pitkä, ja monilla alueilla on perinteistä pienimuotoista kalastusta. Monen perheen elanto riippuu tästä kalastuksesta. Myös matkailu on tässä suhteessa merkittävä seikka. Meidän on otettava kaikki tämä huomioon. Minusta vihreä kirja on erittäin hyvä ratkaisu, jonka avulla saamme asioita eteenpäin komission kanssa...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Yhteisessä kalastuspolitiikassa on sovittava yhteen ekologiset ja ympäristölliset tavoitteet pyyntimäärien kanssa sekä myös työllisyysasioiden ja kalastajaperheiden elintason kanssa. Kalastuskapasiteettia olisi mukautettava resurssien määrään, ja resurssit määritellään viimeisimmän tieteellisen ja asiantuntijatiedon mukaisesti. Kestävien kalastuskiintiöiden aikaansaaminen on toteutettava yhdessä kalastusyhteisöjen eri aloja koskevan tukiprosessin kanssa. Näihin aloihin sisältyvät investoinnit, uudistukset ja sosiaaliset kysymykset myös pitkällä aikavälillä.

Yhteisessä kalastuspolitiikassa olisi otettava huomioon eri alueiden ja merten erilaiset olosuhteet. Siksi on lisättävä alueellisten neuvoa-antavien toimikuntien toimivaltaa. Niiden olisi työskenneltävä tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja komission kalastusalan hallinnon kanssa. Lopuksi olisi vahvistettava kalastajien järjestäytymistä ja parannettava pyynnin ja myynnin välistä ketjua, jotta varmistetaan laadukkaat ja korkeatasoiset kalatuotteet.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen ollut Euroopan parlamentin jäsen seitsemän kuukautta, enkä ole koskaan nähnyt vihaisempia ihmisiä kuin vaalipiirissäni tapaamat mies- ja naiskalastajat.

On selvää, että yhteinen kalastuspolitiikka ei ole toiminut heidän kohdallaan. Sen vuoksi uudistus on erittäin myönteinen. Luulen, että olemme kaikki samaa mieltä siitä, että meidän on turvattava kalakannat, mutta meidän on suojeltava myös rannikkoyhteisöjä, ja nämä kaksi asiaa eivät sulje välttämättä toisiaan pois. Jonkun on puhuttava pienimuotoista kalastusta harjoittavien miesten ja naisten puolesta.

Kuten Andrew Henry William Brons huomautti, on otettu käyttöön uutta tekniikkaa ja erityisesti sellaista, joka hänen mukaansa voi auttaa hajauttamista koskevassa kysymyksessä. Tällä voisi olla valtava vaikutus.

Ja lopuksi on tarkasteltava kokonaisuudessaan tutkimusta koskevaa kysymystä. Kun saamme tietoa tutkimuksista tai tieteellisistä todisteista, on tapana, että otamme ne täydestä. Kuten Alain Cadec totesi, niiden on oltava kiistattomia, niiden on oltava tavoite ja niiden on oltava ajan tasalla.

Juan Carlos Martín Fraguero, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, haluan myös kiittää esittelijä Patrão Nevesiä tekemästään työstä.

Haluaisin sanoa neuvostossa tähän asti käydyistä keskusteluista, että ministerit ovat yksimielisesti puoltaneet uudistuksen tarvetta. Siihen sisältyy sääntöjen yksinkertaistaminen, alueiden aseman parantaminen ja päätöksenteon hajauttaminen strategisia näkökohtia ja periaatteita lukuun ottamatta. He ovat samaa mieltä siitä, että on tärkeää vähentää poisheittämistä, ylikapasiteettia ja liikakalastusta.

Aiheet, joista on tähän mennessä päästy sovintoon, ovat seuraavat: 12 meripeninkulman alueelle pääsyä koskevien nykyisten sääntöjen säilyttäminen; pitkän aikavälin resurssinhallinta; kalastusalan ammattilaisten laajempi osallistuminen; markkinoiden kannustimet, kuten merkinnät ja todistukset, joilla edistetään kalastajien kokonaistulojen osuutta; tukien käyttö ainoastaan poikkeuksellisiin toimiin ylikapasiteetin

vähentämiseksi; tutkimuksen merkitys kalastuspolitiikalle; vesiviljelyn sisällyttäminen toimiin; YKP:n ja yhdenmetyt meripolitiikan välinen suhde; ja tarve ylläpitää ja vahvistaa Euroopan unionin toimia kansainvälisellä tasolla.

Tähän mennessä keskusteluissa on tullut esiin eroavia kantoja seuraavista aiheista: suhteellinen vakaus; nykyinen suurimpien sallittujen saaliiden ja kiintiöiden järjestelmä sekä siirrettävien kiintiöiden käyttö; lisärajoitteet hallintavälineenä; menettelyt poisheittämisen vähentämiseksi; ylikapasiteetti ja liikakalastus; yleinen rahoitus ja sen myöntäminen; pienimuotoiseen kalastukseen ja rannikkoyhteisöille myönnettävän tuen lisääminen.

Kuten sanoin aloituspuheenvuorossani, neuvosto ei ole vielä esittänyt kantaa ja se ei aio tehdä minkäänlaisia lopullisia päätöksiä ennen ensi vuotta, kun komissio antaa virallisesti lainsäädäntöehdotuksensa.

Haluaisin lopuksi toivottaa tervetulleiksi kalastusalan edustajat, jotka ovat täällä kanssamme tänään.

Maria Damanaki, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää parlamentin jäseniä osallistumisestaan. Näin monta puheenvuoroa asiasta oli hyvin rohkaisevaa.

Panin merkille, että eniten käytetty sana oli kestävyys, joten kestävyydestä ollaan yleisesti yhtä mieltä, ja se muodostaa yleisen sopimuksen puitteet. En voi vastata kaikkiin esille tuotuihin asioihin, mutta haluaisin korostaa joitakin painopisteitä.

Pienimuotoinen kalastus ja rannikkoalueet ovat ensisijaisia toimia. Haluan vakuuttaa kaikille, että otan tätä asiaa koskevat näkökannat hyvin vakavasti huomioon. Haluaisin vakuuttaa teille myös, että minulla ei ole aikomusta ottaa käyttöön virkistyskalastajia koskevia raskaita toimia tai säännöksiä.

Toinen painopiste: alueellistaminen. Haluaisin mielelläni keskustella kanssanne tarkemmin siitä, mitä teemme tämän periaatteen toteuttamiseksi, koska meillä on tässä asiassa paljon puhuttavaa.

Siirrettävät kalastusoikeudet: olen jo pannut merkille, että kyseessä on hyvin perusteellinen keskustelu, johon liittyy paljon näkökohtia. En tiedä, mitä äänestyksen aikana tapahtuu, mutta emme voi sivuuttaa tätä asiaa. Monet jäsenvaltiot soveltavat jo tätä järjestelmää. Ehdotan teille, että käymme avointa keskustelua mahdollisesti kalatalousvaliokunnassa. Koska emme päättänyt nyt vuoropuhelua, voimme käydä avoimen keskustelun tuottajakohtaisista siirrettävistä kiintiöistä – näen, että Carmen Fraga Estévez on läsnä – voimme käydä hyvän keskustelun, jotta meillä olisi kuva tästä koko asiasta.

Haluaisin mainita muutamia muita painopisteitä: selkeät tasavertaiset toimintaedellytykset Välimerellä ja muilla alueilla, kun kyseessä ovat muiden valtioiden kalastajat, mikä on oikein; meidän on tehtävä tämä mies- ja naiskalastajiemme reilun kilpailun turvaamiseksi; poisheittämisen lopettaminen asteittain; merkinnät.

Nämä ovat ensisijaiset tavoitteemme. Haluaisin lopuksi korostaa tarvetta uudentilaisille kalastussopimuksille, joihin sisältyisi ihmisoikeuslauseke. Kiitos puheenvuoroistanne. Tämä ei ole vuoropuhelun loppu, vaan erittäin hyvä alku keskustelullemme.

Maria do Céu Patrão Neves, *esittelijä*. – (PT) Haluaisin kiittää kaikkia, jotka olivat läsnä tänään täällä parlamentissa ja jotka edelleen antavat arvokasta tukea tällä prosessilla. Se on pitkittynyt, ja kuten komission jäsen juuri totesi, meidän on jatkettava eteenpäin, jos haluamme täyttää tavoitteemme.

Ymmärrämme kyllä, että mietintö ei miellytä kaikkia. Monen mielestä tietyissä näkökohdissa ei edetty tarpeeksi pitkälle, kun taas toisten mielestä edettiin liian pitkälle, ja kyseessä voivat olla jopa samat henkilöt. Mielestäni nyt on tärkeää korostaa, että olemme tässä mietinnössä onnistuneet löytämään hyvän tasapainon tärkeimmistä kysymyksistä, laajan yksimielisyyden ja sen, että mietinnön avulla on kaiken kaikkiaan mahdollista vastata riittävästi tarpeisiin vai pitäisikö sanoa alan vaatimuksiin.

Käsittelimme asiaa Carmen Fraga Estévezin johtamassa kalatalousvaliokunnassa, ja toivon, että voimme nyt jatkaa työtä tässä valiokunnassa ja laajemmin neuvostossa ja komissiossa, jotta pääsemme eteenpäin ja voimme aloittaa lainsäädäntöehdotuksia koskevan työn, joka on aivan yhtä intensiivistä.

Uskon, että jos jatkamme työtä tällä tavalla, ryhmähengen vallitessa, ja ymmärrämme, että meidän on tarkasteltava kaikkia kysymyksiä, jotka ovat tärkeitä eri puolilla laajaa Euroopan unionia. Jos pyrimme vastaamaan tehokkaasti kalastusalan tarpeisiin suurella yksinomaisella talousvyöhykkeellä, me todella teemme työtä tämän alan puolesta. Sitoudumme luomaan olosuhteet, jonka perusteella kalastusala on tosiasiallisesti kestävä ja joka voi kehittyä pitkällä aikavälillä.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tänään klo 11.30.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Vito Bonsignore (PPE), kirjallinen. – (IT) Ensinnäkin onnittelemme esittelijä Patrão Nevesiä tähän saakka tekemästään erinomaisesta työstä sekä myönteisestä äänestystuloksesta.

Toivomme, että valiokunnassa piakkoin käsiteltävä vihreä kirja on ensimmäinen vaihe siinä, että saamme valkoisen kirjan nopeasti täysistuntokäsittelyyn. Kalastusala on aina ollut tärkeä Euroopan unionille. Katsomme kuitenkin, että on välttämätöntä sijoittaa enemmän erityisesti kalastusalan tieteelliseen tutkimukseen myös seuraavassa puiteohjelmassa. Katsomme myös, että on välttämätöntä parantaa alan tietoisuutta säännöistä. Tämä liittyy kiintiöjärjestelmän joustavuuden lisäämiseen sekä vastuun lisäämiseen valvonnasta ja kalakannoista.

Haluamme myös vahvempia kumppanuuksia kolmansien valtioiden kanssa, jotta laitonta kalastusta torjutaan. Lisäksi haluamme lisää yhteistyötä Välimeren alueen valtioiden kanssa, jotta voimme säännellä kalastusta päättäväisemmin Välimerellä, joka on aina ollut eri sivilisaatioiden ja kulttuurien kehto.

Lopuksi olemme samaa mieltä 23 kohdan uudistusta koskevista säännöksistä erityisesti pienimuotoista kalastusta harjoittavien alusten osalta, vaikka haluaisimme lisätietoja asiasta. Alan toimijoiden ammatillista pätevyyttä koskevan 62 ja 63 kohdan osalta haluaisimme lisäselvityksen erityisesti pienimuotoisesta kalastuksesta, joka joutuisi kärsimään eniten, jos laivaston hallinnointia koskevia sääntöjä tiukennetaan.

Nessa Childers (S&D), kirjallinen. – (EN) Vaikka virkistyskalastuksen osuus Euroopan kalastusalan saaliista on pieni, se on keskeinen taloudellinen ja yhteiskunnallinen tekijä monella EU:n alueella, etenkin Itä-Irlannissa. Virkistyskalastuksella on pitkä ja tärkeä perintö Itä-Irlannissa: Irlannin kulttuurille tunnusomaista on se, että voimme nähdä onkijoita jokien, kuten Slaney-joen, varrella tai itärannikolla. Onkikalastuksesta saatu maine vaikuttaa merkittävästi matkailuun eri puolilla Irlantia sekä maan sisäisesti että kansainvälisesti. Tiger Woods on yksi kuuluisa vakituinen asiakas Liffey-joella Kildaren kreivikunnassa. Kalakantojen pientymisen vuoksi on pyritty määrittämään rannikkoalueen virkistyskalastuksen valvontatoimista, ja nämä saaliit vähennetään kaupallisen kalastusalan kiintiöistä.

Näillä ehdotuksilla voi olla vakavia vaikutuksia onginnasta saataviin matkailutuloihin, ja niillä voi olla myös kielteinen kulttuurinen vaikutus eri puolilla Irlantia. Sen vuoksi on tarpeen, että Euroopan parlamentti tunnustaa virkistyskalastuksen kaikissa muodoissaan kalastusalan tärkeäksi osaksi ja että uudistetun yhteisen kalastuspolitiikan valkoisessa kirjassa otetaan huomioon sen taloudelliset ja yhteiskunnalliset hyödyt.

Robert Dušek (S&D), kirjallinen. – (CS) Mietinnöllä yhteisen kalastuspolitiikan uudistusta koskevasta vihreästä kirjasta on tarkoitus aloittaa julkinen keskustelu EU:n ja jäsenvaltioiden toimielimissä. Kalastuspolitiikka on maatalouspolitiikan tavoin strateginen ohjelma, joka vaikuttaa suoraan EU:n kaikkiin kansalaisiin, ja se on ratkaistava kolmen keskeisen periaatteen mukaisesti. Ne ovat kalastuksen taloudellinen kannattavuus, kalakantojen säilyminen ja ylläpitäminen sekä kalastuslalla työskentelevien riittävän elintason ylläpitäminen. Jos alustavassa lainsäädännössä ei ole näiden periaatteiden välistä tasapainoa, on vaara, että rannikkoalueet taantuvat, tietyt kalalajit kalastetaan loppuun tai kalastusta lisätään sallitun määrän yli. Kun otetaan huomioon, että 88 prosenttia kalakannasta kalastetaan yli kestävän enimmäistason ja että jopa 80 prosenttia kokonaissaaliista heitetään pois, on asetettava rajoja, joiden ansiosta kalakannat voivat elpyä. Tämän ansiosta lisätään huomattavasti saaliita tulevaisuudessa ja säilytetään kestävyys. Esittelijä toteaa aivan oikein, että kalan hinta laskee tuottajien ja ostajien välisen tasapainon häiriinnyttyä välittäjien – vähittäiskauppiaiden – vuoksi. Tämä aiheuttaa vieläkin enemmän uhkaa kalastuslalle. Mietinnössä otetaan huomioon kaikki kolme aiemmin mainittua kalastusta koskevaa keskeistä periaatetta ja siinä esitetään erityisiä kestävyyttä koskevia ratkaisuja. Se on sen vuoksi hyvä alku, jotta säilytämme kalastuksen meille kaikille.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Haluaisin kiittää Maria do Céu Patrão Nevesiä työstään sekä mietinnöstä, josta on nyt äänestetty. Kalastusala on luonnollisesti herkkä aihe portugalilaisille, koska meillä on useita kalastusyhteisöjä, ja se on ehdottoman keskeinen kysymys CDS-PP:lle (Demokraattinen ja sosialistinen keskuksa – Kansanpuolue).

Minusta tarvitsemme yhteistä kalastuspolitiikkaa (YKP) koskevaa uutta sääntelyä, joka on tehokkaampaa ja sopii paremmin kunkin alueen tilanteeseen. Pidän sen vuoksi myönteisenä aikomusta keskittyä alueellistamista ja toissijaisuutta koskeviin periaatteisiin. Näin annetaan lisää määräysvaltaa jäsenvaltioille ja lisätään YKP:n joustavuutta. Uskon myös kalavaroille vakavia ongelmia aiheuttavien ympäristöhaasteiden vuoksi, että on

välttämätöntä, että uudessa YKP:ssa sallitaan ympäristön kannalta kestävä ja taloudellisesti elinkelpoinen kalastustoiminta. Emme suhtaudu välinpitämättömästi kalastajien ongelmiin ja suosittelemme, että uudessa YKP:ssa tarjotaan riittävää suojaa kalastuksesta riippuvaisten yhteisöjen kalastuskapasiteetille.

Mielestäni on tärkeää myös, että uudessa YKP:ssa varmistetaan kalojen laatu sekä riittävät määrät, jotta ihmiset voivat edelleen pitäytyä paljon kalaa sisältävässä ruokavaliossa. Tiedämme nyt, että se on hyvin tasapainoinen ja terveelle elämälle hyödyllinen.

Seuraan YKP:n tulevaa uudistusta kiinnostuneesti ja erityisen tarkkaavaisesti, ja puolustan aina Portugalin etuja tällä strategisella alalla.

Alan Kelly (S&D), kirjallinen. – (EN) Suhtaudun käytännön tasolla myönteisesti ehdotettuihin toimiin merten luonnonvarojen pitkäaikaiseksi suojelemiseksi sekä ympäristön että talouden vuoksi, kalastustekniikan uudistamiseen sekä painotukseen ammatillisten pätevyyden tarpeesta alalla. Olen erityisen tyytyväinen suosituksesta, että kaikki pakolliset muutokset otetaan käyttöön vähitellen ja että niihin edellytetään ensin siirtymäaikaa. Siten annetaan riittävästi aikaa teollisuudelle ja erityisesti yksittäisille kalastajille selviytyä ylimääräisistä kuluista jo nyt erittäin vaikealla alalla. Panen merkille, että vaikka mietinnössä tarkastellaan avomerikalastuksen ja pienimuotoisen kalastuksen erilaista kohtelua, on valitettavaa, että erityisesti jälkimmäiselle määrätään enemmän maksuja. Kalastus ei ole ainoastaan taloudellista toimintaa, se on myös sosiaalista ja kulttuurista toimintaa, ja pienimuotoista kalastusta harjoittavien elämäntapa on säilytettävä. Heidän toimeentulonsa on tähän saakka ollut riippuvainen paikallisyhteisön rannikkoalueen kalastusoikeuksia koskevista historiallisista vaatimuksista. Tämän vuoksi emme saisi unohtaa mietinnössä tekemäämme lupausta taata kohtuullinen elintaso kalastuksesta eläville henkilöille.

James Nicholson (ECR), kirjallinen. – (EN) Nykyään hyväksytään yleisesti, että yhteisen kalastuspolitiikan vuoden 2002 uudistus epäonnistui surkeasti ja että kalastusalan tilanne heikkenee edelleen eikä suinkaan parane. YKP:sta on tullut byrokraattinen painajainen, koska liiallinen sääntely ja mikrotason hallinnointi haittaavat alaa, ja myönteisiä tuloksia tuskin saavutetaan. YKP:n välitön uudistaminen tarjoaa mahdollisuuden suunnata politiikkaa uuteen suuntaan ja pois liiallisesta byrokratiasta, ja sillä voidaan täyttää kaikki tarvittavat toimet ympäristön, yhteiskunnan ja talouden alalla. Uudistetun YKP:n keskeisenä tavoitteena on varmistaa, että kalastajat voivat saada kunnollisen toimentulon ja että ympäristön kestävä kehitys saadaan turvattua. Haasteena on laatia yhteinen kalastuspolitiikka, jonka avulla säilytetään samanaikaisesti työpaikat ja kalakannat. Uudistetussa YKP:ssä olisi päästävä eroon EU:n liiallisesta keskitetystä sääntelystä ja sen sijaan olisi keskityttävä siihen, miten sidosryhmät voivat järjestää kalakantojen hoidon päivittäin paikallisella tasolla.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjallinen. – (PL) Yhteistä kalastuspolitiikkaa koskeva vihreä kirja aiheuttaa kiistoja komissiossa ja jäsenvaltioissa. Se on selvä todiste siitä, että kaikki unionissa toteutetut hankkeet ja uudistukset eivät onnistu. Meidän olisi sen vuoksi tehtävä oikeat päätelmät institutionaalisista ja käytännön ratkaisuista.

Yksi vuoden 2002 uudistuksen suurimmista virheistä oli liiallinen keskittäminen. Euroopan unionin monimuotoisuuden ja sen eri alueiden erityispiirteiden vuoksi meidän pitäisi soveltaa alueellista lähestymistapaa. Komission ei pitäisi suhtautua Itämereen samalla tavalla kuin Atlanttiiin tai Välimereen. Kalastuspolitiikan alueellistamisen olisi sovittava yhteen sosiaalisia ja talousasioita koskevien erityisten toimien kanssa. Kalastuksesta riippuvaisten alueella elävien asukkaiden näkökulmasta tärkein toimintatapa on taloudellinen ja sosiaalinen monipuolistaminen ja uudelleenjärjestely. Siihen sisältyy työpaikkojen luominen kalastusalan ulkopuolella. Edellä mainittuja toimia olisi toteutettava, koska Itämeren kalastusalan saaliita ja työllisyyttä ei ole mahdollista lisätä. Tämä vastaa yhteiskunnan odotuksia ja tarpeita.

Tutkimukset osoittavat, että kaksi kolmasosaa Euroopan kalakannoista ovat uhattuina. Niihin sisältyy hyvin tunnettuja lajeja, kuten kampela, punakampela ja turska. Maailman luonnonsäätiön tekemissä tutkimuksissa sanotaan suoraan, että jos tiettyjä muutoksia ei toteuteta, Välimeren tonnikalan ja monen muun lajin lisääntyvä kanta katoaa vuoteen 2012 mennessä.

Sirpa Pietikäinen (PPE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, hyvä mietinnön laatija, Euroopan unionin yhteinen kalastuspolitiikka on ohjannut yhteisöjen alueella sekä kolmansien maiden aluevesillä tapahtuvaa kalastustoimintaa jo vuosikymmenien ajan.

Valitettavasti yhteinen kalastuspolitiikka on yksi EU:n epäonnistuneimmista politiikkalohkoista ja johtanut tilanteeseen, jota syystä luonnehditaan kriisiksi. Kalakantojen tilanne on hälyttävä: kaksi kolmasosaa EU:n kaupallisesti hyödynnettävistä kalakannoista on romahtanut. Kalastuselinkeino on laskevan kannattavuuden

ja häviävien kalaparvien myötä suurissa ongelmissa. Liian suurien kalastuskiintiöiden lisäksi laiton kalastus hävittää kalakantoja kiihtyvällä tahdilla.

Kriisitilanne on rakentunut pitkäaikaiselle piittaamattomuudelle liika- ja laittoman kalastuksen kumuloituvista ongelmista. Lisäksi tuhoavat kalastusmenetelmät hävittävät myös muuta meriympäristöä. Haitallisimpiin keinoihin lukeutuu pohjatroulaus.

EU:n on otettava kalakantojen kriisi vakavasti. Tähän linkittyy tiiviisti myös EU-alueen ulkopuolinen aspekti, sillä unioni tuo lähes kolmasosan alueella kaupattavasta kalasta unionin ulkopuolelta. Kalastuskumppanuussopimusten uudistaminen kestävämmälle pohjalle on tiivis osa uutta yhteistä kalastuspolitiikkaa. Keskeisiin uudistuksen osiin on kuuluttava kalastusalueiden ylikapasiteetin purku sekä tehostettu valvonta laittoman kalastuksen kitkemiseksi.

Ekosysteemilähtökohdan ja varovaisuusperiaatteen huomioon ottaminen on otettava komission vihreän kirjan esityksen mukaisesti kalastuspolitiikan uudistuksen kulmakiviksi. Poliitiikan keskiössä pitää olla kunkin kalalajin aidosti kestävä kalastaminen, jonka toteuttamiseksi kukin populaatio tarvitsee omat hoito- ja suojelustrategiansa. Tarvittaessa unionin on oltava valmis myös ratkaisuihin, joilla kannan elpyminen varmistetaan tarvittaessa täydellisellä kalastus- ja kauppakiellolla.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) uudistusta koskeva vihreä kirja tarjoaa mahdollisuuden tarkastella tätä eurooppalaista politiikkaa ja sen eri näkökohtia (taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristöllisiä) sekä määrittää uudelleen uudet lähestymistavat, joilla pyritään ratkaisemaan tällä alalla sitkeästi esiintyvät ongelmat. YKP:n uudistamisessa kiinnitetään erityistä huomiota syrjäisimpiin alueisiin, joille kalastus on erittäin tärkeä paikallisen kehityksen ja ihmisten toimeentulon vuoksi.

Vihreää kirjaa koskevassa mietinnössä vaaditaan uudistuksia, joita pidän tarpeellisena, jotta tätä politiikkaa toteutetaan paremmin alueellisella tasolla. Tähän sisältyy erityisesti kalastusalan hallinnon hajauttaminen, jossa otetaan huomioon kunkin alueen erityispiirteet, ja siinä yhdistetään alan kestävyttä koskevat näkökohdat lajien suojeluun. Madeiralla on kiireellisesti nykyaikaistettava veneitä ja edistettävä toimia, joilla varmistetaan kalastuksen taloudellinen kannattavuus. Haluaisin toistaa, että kalavarojen hoidon tehostaminen ja tämän alan työntekijöiden taloudellista tukemista koskeva strategia ovat keskeisiä painopisteitä tässä uudistuksessa, ja ne on pantava täytäntöön alueellisella tasolla.

Yhteisen kalastuspolitiikan uudistus merkitsee uutta vaihetta alan kehityksessä, ja siihen osallistuvat aktiivisemmin kaikki asianosaiset kansallisella, alueellisella ja kalastusalan toimijoiden tasolla.

5. Rautateiden turvallisuus eurooppalainen merkinantojärjestelmä mukaan luettuna (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma rautateiden turvallisuudesta eurooppalainen merkinantojärjestelmä mukaan luettuna.

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, Buizingenin junaturma maanantaina 15. helmikuuta 2010 oli järkyttävä tragedia. Ymmärrän sen, että vakavan onnettomuuden jälkeen voidaan esittää monia teknisiä ja poliittisia kysymyksiä rautateiden turvallisuudesta.

Ennen kaikkea osoitan myötätuntoni onnettomuuden uhreille ja heidän sukulaisilleen. On aina vaikeaa löytää lohdun sanoja tällaisissa surullisissa tapauksissa, ja hiljaisuus kertoo joskus paljon enemmän. Onnettomuuden syitä ei vielä täysin tiedetä, ja tekninen tutkimus on käynnistetty EU:n turvallisuusdirektiivin säännösten mukaisesti.

Tutkimus on Belgian tutkimuselimen vastuulla. Se pitäisi toteuttaa oikeudellisista tutkimuksista riippumatta. Teknisen tutkimuksen tavoitteena ei ole osoittaa syyllisyyttä ja vastuuta vaan pikemminkin havaita syyt, jotta rautateiden turvallisuutta voidaan parantaa ja onnettomuuksia ehkäistä.

Belgian tutkimuselin on pyytänyt Euroopan rautatievirastolta tukea tutkimuksiinsa. Kaksi viraston tutkijaa liittyi tutkimuksesta vastaavaan belgialaisryhmään vain muutama tunti onnettomuuden jälkeen.

Korostan sitä, että koska onnettomuuden syitä ei ole vielä selvitetty, ei päätelmiä voida tehdä. Olen tietysti valmistautunut selvittämään joitakin asioita, joita nostettiin esiin onnettomuuden jälkeen, ja kerron teille käsitykseni tilanteesta.

Liian usein kun onnettomuuksia tapahtuu, esitetään syytöksiä yhteyksistä EU:n sääntöjen tai säädösten ja onnettomuuden välillä. Selvitän nyt perusteellisesti markkinoiden avaamisen. Sen ohella että rautatierahdiala on avattu kilpailulle ja on annettu vaatimuksia infrastruktuurin haltijoiden ja rautatieyhtiöiden toimien erottamiselle, on otettu käyttöön tiukka sääntelykehys rautateiden turvallisuudesta ja yhteentoimivuudesta. Haluamme varmistaa sen, että korkeatasoista rautateiden turvallisuutta ylläpidetään samalla kun tunnustetaan kullekin jäsenvaltiolle tyypilliset menettelyt ja menetelmät tällä alalla.

Euroopan rautatievirasto julkaisee säännöllisesti raportteja Euroopan rataverkon turvallisuudesta ja valvoo tilanteen kehittymistä jäsenvaltioissa.

Indikaattorit osoittavat, että rautatieliikenteen avaamisella kilpailulle ei ole ollut minkäänlaista kielteistä vaikutusta rautateiden turvallisuuteen. Haluan tehdä täysin selväksi sen, että kaikki pyrkimykset yhdistää rautateiden turvallisuustaso rautatiemarkkinoiden avaamiseen ovat minun mielestäni vain tekosyy keskustelun ohjaamiseksi pois onnettomuuden todellisista syistä.

Kysymys kansallisen ja eurooppalaisen junien valvontajärjestelmien päällekkäisyydestä voidaan selittää seuraavasti. Euroopassa käytetään tällä hetkellä yli 20 erilaista kansallista järjestelmää junien turvallisen liikkumisen varmistamiseksi. Jäsenvaltioissa kehitetyt järjestelmät muodostuvat ratakomponentista ja junakomponentista. Ratakomponentti lähettää tietoa junassa olevaan tietokoneeseen, ja tietokone aloittaa jarrutuksen, kun havaitaan vaarallinen tilanne.

Jotta järjestelmä toimii, junat ja radat on varustettava yhteensopivalla järjestelmällä. Eri jäsenvaltioiden automaattisten junien suojelujärjestelmien turvallisuus- ja suoritustasot ovat erilaisia, samoin kuin ratojen ja vetureiden laitteita koskevat säännöt kansallisissa järjestelmissä.

Jäsenvaltioiden erilaisten järjestelmien yhteensopimattomuus on suuri ongelma kansainvälisille junille, koska vetureita on vaihdettava jokaisella rajalla tai ne on varustettava yhtä monella järjestelmällä kuin järjestelmiä on radalla, jolla ne liikkuvat. On jopa tapauksia, joissa yhdessä valtiossa on erilaisia kansallisia järjestelmiä. Esimerkiksi Thalys on varustettava seitsemällä erilaisella kansallisella järjestelmällä, jotta se voi liikkua neljässä valtiossa.

Siksi on suunniteltu ja kehitetty yhtenäinen järjestelmä käytettäväksi EU:ssa, ja sitä asennetaan parhaillaan Euroopan tärkeimmille kansainvälisille reiteille ja juniin. Järjestelmän nimi on ERTMS (*European Rail Traffic Management System*).

Ajoituksesta voimme sanoa, että suurin osa kansallisista järjestelmistä kehitettiin 1980-luvun alussa, mutta niiden käyttöönotto on pitkä ja kallis prosessi. Useimmissa valtioissa vain osa kansallisista verkoista ja vetureista on nykyään varustettu järjestelmällä, ja tämä osittainen kehitys on vienyt noin 20 vuotta.

ERTMS-vaatimukset ovat olleet käytettävissä vuodesta 2000. Vuosina 2000–2005 toteutettiin useita kokeiluhankkeita. Vuodesta 2005 lähtien on otettu käyttöön useita ERTMS:llä varustettuja rataosuuksia. Tällä hetkellä 10 jäsenvaltiolla on ERTMS:llä varustettuja rataosuuksia, ja käynnissä on hankkeita lähes kaikissa jäsenvaltioissa. Esimerkiksi Belgiassa Aachenin ja Liègen välinen rata on varustettu ERTMS:llä, ja väliä kulkevat ICT-junat on myös varustettu järjestelmällä.

ERTMS perustettiin pääasiassa yhteentoimivuuden edistämiseksi. Se tarkoittaa junien mahdollisuutta rajojen ylittämiseen, mutta se on tunnustettu myös järjestelmäksi, joka tarjoaa hyötyä turvallisuuden lisääntymisenä. Järjestelmä on nykyään täysin toimiva, mutta koska sen asentaminen juniin ja pitkille rataosuuksille vaatii paljon aikaa, nykyiset kansalliset järjestelmät säilyvät radoilla ERTMS:n rinnalla.

Myös kolmannet valtiot kuten Taiwan, antaakseni vain yhden esimerkin, ovat valinneet ERTMS:n, muistakin kuin toimivuussyistä. Taiwan investoi ERTMS:ään yksinkertaisesti siksi, että järjestelmä on tällä hetkellä markkinoiden paras järjestelmä.

Useita kysymyksiä on esitetty jäsenvaltioiden tilanteen vertaamisesta. On varsin vaikeaa eikä kovin hyödyllistä asettaa jäsenvaltiot paremmuusjärjestykseen ja tehdä merkityksellisiä vertailuja. Kaikki riippuu indikaattoreista, vertailujaksosta ja raportoitujen tietojen laadusta. Yhdellä tai kahdella vakavalla onnettomuudella voi myös olla merkittävä vaikutus siihen, minkälainen paremmuusjärjestys meillä voi olla.

Yleisten tietojen mukaan Belgian suoritustaso on keskimääräinen. On kuitenkin totta, että Belgia on muuta Eurooppaa jäljessä siinä, kuinka paljon ratoja on varustettu automaattisella junien suojelujärjestelmällä, kansallisella tai eurooppalaisella.

Mathieu Grosch, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, Siim Kallas, kiitän teitä alustuksestanne. Buizingenissa tapahtuneen onnettomuuden jälkeen on tietysti tärkeää, että osoitamme kunnioitusta uhreille ja myös tutkimukselle. Siitä syystä emme saa tehdä hätäisiä päätelmiä onnettomuudesta, ja mikä vielä tärkeämpää, emme saa alkaa syyttelemään ketään.

Katson, että komissio toimi oikein, kun se tuomitsi voimakkaasti Belgian kansallisen rautatieyhtiön syytöksen, että ERTMS:ää on kehitelty liian kauan. Tiedämme, että turvallisuus säilyy tulevaisuudessakin kansallisena painopisteenä. EU:ssa me – sekä komissio että Euroopan parlamentti – olemme aina pahoitelleet sitä, että rautatieyhtiöt eivät kiinnitä enempää huomiota turvallisuuteen ja Euroopan erilaisten järjestelmien yhteentoimivuuteen.

Onnettomuuksien jälkeen tehdään usein uusia ehdotuksia poliittisessa yhteydessä. Minun on sanottava, että tässä tapauksessa kaikki oli paikallaan, sekä lainsäädäntö että tekniikka. Ainoa asia, joka kenties puuttui, oli tahto nostaa tekniikka etusijalle. 1990-luvun puolivälistä lähtien on ollut käytettävissä tekniikka, jonka avulla voidaan turvallisesti siirtyä eurooppalaisen järjestelmän ja edistyneen belgialaisen järjestelmän välillä. Jälkimmäinen on niin kutsuttu TBL 1+ -järjestelmä. Ajasta ja teknisistä laitteista ei ole ollut puutetta.

Minulle tärkeää on tulevaisuus, ja haluaisin korostaa seuraavia seikkoja. Ensinnäkään, emme saa missään olosuhteissa vähentää rautatiealan koulutusta. Se ei ole ollut, eikä tule olemaan EU:n velvollisuus. Rautateillä on erittäin pätevää henkilökuntaa, ja niin täytyy olla tulevaisuudessakin.

Toiseksi tarvitsemme rautatieyhtiöiltä ja valtioilta selvät, sitovat siirtymäsuunnitelmat. Kaiken jättäminen hyvän tahdon varaan ei enää riitä. Tarvitsemme tarkan aikataulun, ja meillä on Euroopan parlamentissa pian tilaisuus ottaa selvää tarkoista tavoitteista.

Kolmas ehdotukseni on se, että matkustajilla pitäisi olla myös oikeus tietää, täyttävätkö rataosuus ja liikkuva kalusto, jolla he matkustavat, korkeimmat turvallisuusnormit. Vähintään nämä tiedot on annettava matkustajille tulevaisuudessa. Meidän on myös tutkittava, miten voimme antaa pakolliset vaatimukset, jotta niin tapahtuu.

Saïd El Khadraoui, S&D-ryhmän puolesta. – (NL) Aluksi ilmaisen Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän puolesta myötätuntoni Buizingenin junaturman uhreille sekä heidän perheilleen ja ystävilleen.

Meidän on tietysti odotettava tutkimustuloksia, ennen kuin teemme todellisia, yksityiskohtaisia päätelmiä, mutta se ei muuta sitä tosiasiaa, että rautateiden turvallisuuteen on kiinnitettävä jatkuvasti huomiota kaikilla tasoilla, myös EU:ssa, ja että meidän on siksi arvioitava, kehitettävä, täydennettävä ja mukautettava turvallisuuspolitiikkaa säännöllisesti. Kollegoideni ja myös komission jäsenen tavoin ilmaisen pahoitteluni siitä, että Belgiassa monet vastuullisessa asemassa olevat henkilöt ovat pyrkineet siirtämään vastuun onnettomuudesta EU:lle tai ovat ainakin antaneet sen vaikutelman. Erityisesti ERTMS:n kehittämisen viivästyminen on mainittu syyksi siihen, miksi nyt, vuonna 2010, Belgiassa vain kourallisessa vetureita on automaattinen jarrutusjärjestelmä.

Hyvät kuulijat, tehdään nyt toisaalta yksi asia selväksi, ja ollaan rehellisiä: hyvän ajatuksen – yhtenäisen merkinantojärjestelmän – kehittäminen 20 erillisen järjestelmän korvaamiseksi on vienyt aikaa enemmän kuin toivottiin tai odotettiin. Se johtuu tietysti teknisestä monimutkaisuudesta ja siitä, että normeista on sovittava erittäin monen valtion kesken. Valtioita on 27, vaikka aikanaan niitä oli muutama vähemmän. Asiaan liittyy tietysti myös talousarviota koskevia seurauksia. Kuitenkin, kuten aivan oikein totesitte, se ei ole estänyt yksittäisiä jäsenvaltioita kehittämästä omaa järjestelmää tai aloittamasta ERTMS:n alkeisversion käyttöä varhaisessa vaiheessa.

Minun mielestäni meidän on nyt katsottava eteenpäin ja pohdittava, miten voimme edistää rautateiden turvallisuutta. Uskon, että voimme antaa kyseisen panoksen useilla rintamilla, myös EU:ssa. Voimme tehdä niin ensinnäkin ERTMS:n jatkokehityksen avulla. Sellainen kehityssuunnitelma on olemassa. Vuonna 2009 varasimme talousarviosta 240 miljoonaa euroa Euroopan laajuisille liikenneverkoille auttaaksemme jäsenvaltioita asiassa.

Kuitenkin toiseksi, ja pidän sitä komission ja Euroopan rautatieviraston tärkeänä tehtävänä, meidän on myös valvottava sitä, pannaanko EU:n turvallisuuslainsäädäntö käytännössä kentällä täytäntöön. Otan esimerkiksi direktiivin 2004/49/EY yhteisön rautateiden turvallisuudesta. Siinä säädetään muun muassa, että jokaisessa jäsenvaltiossa on perustettava turvallisuudesta vastaava viranomainen, jonka on oltava riippumaton rautatieyhtiöistä ja infrastruktuurin haltijoista ja jonka tehtäviin kuuluvat rautateiden turvallisuuden valvonta, tukeminen ja täytäntöönpano sekä sääntelykehityksen kehittäminen. Hyvät kuulijat, minusta tuntuu, ettei se

toimi erityisen hyvin Belgiassa, ja minusta teidän pitäisi järjestää eräänlainen tarkastus, jossa tutkitaan onko jäsenvaltioilla todellakin valmiudet taata ennakoivasti turvallisuus kansallisissa rautatiejärjestelmissään. Sen tehtävän haluaisin uskoa teille.

Dirk Sterckx, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Minäkin ilmaisen myötätuntoni uhreille ryhmäni puolesta ja haluan luonnollisesti odottaa tutkimustuloksia. Toivon, että tutkimus suoritetaan mahdollisimman nopeasti mutta myös mahdollisimman huolellisesti.

Kotimaassani on esitetty monia kysymyksiä EU:n lähestymistavasta rautateihin. Minun on oltava teille rehellinen: olen järkyttynyt siitä, että jotkut ovat syyttäneet meitä turvallisuuden laiminlyömisestä. Olin Euroopan parlamentin esittelijä rautateiden turvallisuutta koskevalle direktiiville, johon El Khadraoui juuri viittasi, ja olen ylpeä silloin tekemästämme työstä. Sanoimme itsellemme, että meidän olisi oltava erittäin vaativia turvallisuuden osalta kaikissa jäsenvaltioissa ja meidän olisi laadittava turvallisuudelle EU:n kehys ja annettava asiaa koskevat vaatimukset. Saimme sen läpi jäsenvaltioissa suurin vaikeuksin. Huomautan – ja El Khadraoui mainitsi sen syystäkin – että joissakin valtioissa, valitettavasti myös kotimaassani, direktiivin kansallinen täytäntöönpano on itse asiassa järjestetty heikosti. Toivon, että tarkastelette asiaa vielä huolellisesti, arvoisa komission jäsen. Ehkä tämänkin parlamentin pitäisi tarkastella direktiiviä uudelleen ja tiukentaa kehystä, kuten Grosch totesi. Ei ole totta, että laiminlyömmme turvallisuutta, siksi päinvastainen on totta.

Toiseksi asetus matkustajien oikeuksista sisältää kohdan, josta toivoimme, ettei sitä koskaan tarvittaisi: se koskee ennakkomaksua ihmisille, jotka kuolevat tai loukkaantuvat junaonnettomuuksissa. Olen tyytyväinen Belgian kansallisen rautatieyhtiön (SNCB) ilmoitukseen, että se käyttää kyseistä järjestelmää ja suorittaa ennakkomaksut. Oli myös aika, jolloin niin ei olisi tapahtunut.

Jotkut ovat sanoneet, että markkinoiden avaaminen on tehnyt rautateistä turvattomia. Torjun väitteen ehdottomasti. Se ei pidä paikkaansa, minkä Euroopan rautatieviraston viimeisimmät tiedot vuodelta 2008 osoittavat. Parhaiten suoriutuneet valtiot vuonna 2008 olivat Yhdistynyt kuningaskunta ja Alankomaat, kaksi valtiota, jotka ovat avanneet markkinansa.

Katson myös, että olisi kiinnitettävä huomiota ihmisiin, kentällä toimiviin rautatietyöntekijöihin: veturinkuljettajiin sekä asema- ja hallintohenkilöstöön. Meidän pitäisi tarkastella uudelleen heidän tilannettaan ja varmistaa, että turvallisuus on tärkeä tekijä heidän koulutuksessaan mutta myös heidän työnsä organisoinnissa ja koko yrityskulttuurissa. Arvoisa puhemies, muistutan lopuksi, ettemme saa unohtaa sitä, että rautatiet ovat edelleen yksi turvallisimmista liikennemuodoista.

Isabelle Durant, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, minäkin uskon, että viime viikon traaginen onnettomuus on pahin junaturma, joka on tapahtunut Belgiassa vuoden 2001 jälkeen, jolloin itse toimin liikenneministerinä. Jälleen kerran osoitan luonnollisesti myötätuntoni kollegallemme Claudia Candeagolle ja myös kaikille onnettomuuden uhreille, heidän läheisilleen ja kaikille sureville rautatietyöntekijöille.

En tee mitään päätelmiä, kuten eivät tehneet edelliseltäkään puhujat. Tutkimus on käynnissä, emmekä saa spekuloida sen tuloksilla. On kuitenkin selvää, että Belgian tapauksessa on valitettavaa, että rautateiltä on viennyt niin kauan varustaa itsensä automaattisella suojelujärjestelmällä, kuten jotkut jo mainitsivat. Kun kuulin onnettomuuden jälkeen, että, samalla kun talousarviota koskeviin syihin ei voinut vedota, EU:n yhteensopivuusnormien kehittämisen viivästyksiä pidettiin keinona selittää onnettomuus, pidin sitä sopimattomana ja tunsin heti, että EU oli perusteettomien syytösten kohteena.

ERTMS tarjoaa itse asiassa yhtiöille mahdollisuuden investoida turvallisuuteen koordinoitulla ja yhteentoimivalla tavalla. Meidän on päästävä eroon lukemattomista kansallisista normeista, jotka hidastavat kehitystä ja kilpailukykyä aikana jolloin ETCS (*European Train Control System*) on kehitteillä. Se tietysti kehittyy ja jatkaa kehittymistään. Sitä tarvitaan säilyttämään erittäin korkea tekniikan taso. Sen lisäksi en epäile hetkeäkään sitä, että seuraavien 5–10 vuoden aikana tulee paljon uusia keksintöjä.

On sanottava, että tällaiset onnettomuudet, vaikka ovatkin poikkeuksellisia, muistuttavat meitä siitä, että turvallisuutta voidaan aina parantaa, ja haluaisin tehdä siitä muutamia ehdotuksia.

Ensinnäkin kuten tiedätte, arvoisa komission jäsen, keskustelemme parhaillaan Euroopan laajuisista liikenneverkkoista, niiden ehdoista ja perusteista. Katson, että Euroopan laajuisen liikenneverkkojen alalla EU:n toteuttamasta ERTMS:n käyttöönotosta voisi itse asiassa tulla painopiste. Katson myös, että tässä yhteydessä voisimme asettaa määräaikoja erityisesti resursseille, joilla jokainen valtio ja rataverkko täytyy varustaa.

Lopuksi katson, että meidän on asetettava turvallisuus markkinoiden vapauttamisen edelle velvoittamalla eri kansallisten verkkojen uusia rautatieliikenteenharjoittajia mukautumaan hieman kauemmin automaattiseen suojelujärjestelmään, joka kyseisissä verkoissa on, ja siten varustamaan junansa asiaankuuluvilla vastaanottimilla ja ohjaamolaitteilla.

Päätelmäni on se, että Euroopan rautatievirasto voisi osaltaan tarjota myös arvokasta tukea kansallisten turvallisuusviranomaisten tehokkaalle integraatiolle. Tällaisella integraatiolla voitaisiin mahdollistaa esimerkiksi laitteiden tyyppihyväksyntä.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Derk Jan Eppink, ECR-ryhmän puolesta. – (NL) Buizingenin junaturman syitä koskeva tutkimus ei ole vielä valmistunut enkä voi kommentoida sitä, mutta olen tehnyt seuraavan päätelmän. Kun Yhdistyneessä kuningaskunnassa tapahtuu junaturma, ihmiset liittyvät sen nopeasti rautateiden yksityistämiseen. Belgian rautatiet (SNCB) saa suhteellisesti eniten tukea koko Euroopan unionissa. Belgia antaa rautateilleen 32 senttiä matkustajaa/kilometriä kohden. Ranska on toisena 24 sentillä. Alankomaat antavat 15 senttiä ja Yhdistynyt kuningaskunta 4 senttiä. Kaikesta tästä tuesta huolimatta SNCB:n velat ovat edelleen 10 miljardia euroa. Mihin rahat menevät?

Kun tarkastelen SNCB:n infrastruktuuria, laiminlyönti on silmiinpistävä. Kaikki on vanhaa ja kulunutta. Voisiko olla niin, että myös turvajärjestelmää laiminlyödään toisinaan? Ehkäpä liikaa rahaa ohjataan henkilöstön palkkoihin ammattiliittojen vallan takia. Belgiassa rautatiet ovat sosialistien hallinnassa ja huonosti hoidettu. Nämä kysymykset on todellakin esitettävä, koska SNCB voi tuskin pitää rahaa tekosyyinä!

Jacky Hénin, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, kun Simpson julisti marraskuussa tässä parlamentissa: ”vaikka Euroopan rautatiejärjestelmä on erittäin turvallinen ja edistystä on saavutettu viime vuosina markkinoiden vapauttamisen ansiosta”, olin tukehtua. Hän kuitenkin jatkoi seuraavasti: ”viimeaikaiset kuolemaan johtaneet onnettomuudet ovat herättäneet kysymyksiä turvallisuudesta”.

Buizingenin onnettomuuden kuolonuhrien kauhea määrä sekä vakava fyysinen ja psykologinen kärsimys, jota se on aiheuttanut, ovat olleet tehokas muistutus siitä, että meidän on korkea aika käynnistää vakava keskustelu rautateiden turvallisuudesta. Karistetaan heti pois se ajatus, että onnettomuuksia ei voida luonnostaan aavistaa etukäteen. Suurin tekijä Euroopan rautatieverkon turvallisuuden puutteelle on suora seuraus raideinfrastruktuurin ja liikkuvan kaluston hallinnon erottamisesta. Komissio on pakottanut erottamiseen – se on todettava tässä ponnekkaasti – vastoin rautatietyöntekijöiden mielipidettä, niin että rautatieala on voitu avata kilpailulle. Se lisää huomattavasti onnettomuuksien todennäköisyyttä. Erottamisen takia Euroopan rautatieverkon ylläpito uhrataan suurempien voittojen takia. Voitte yrittää ostaa aikaa ehdottamalla, että parhaan nykyaikaisen tekniikan käyttäminen on ainoa vaihtoehto ongelman ratkaisuun. Lopulta tarvitsemme EU:ssa kuitenkin erilaista rautatiepolitiikkaa. Jos työntekijöitä, huoltoa, investointeja ja koulutusta on vuosi vuodelta vähemmän, on selvää, että meidän on käsiteltävä onnettomuuskysymystä vielä uudelleen ja maksettava surullinen hinta. Aidon rautatieturvallisuuden varmistamiseksi Euroopan unionin on käännettävä kilpailun sivu avatakseen yhteistyön sivun.

Lopuksi muistutan teitä siitä, ettemme voi väistää vastuutamme enää pidempään. Omalta osaltani kieltäydyn osallistumasta pahantahtoisin aikeisiin. Ilman muutosta...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Philip Claeys (NI). – (NL) Muistutan aluksi yksinkertaisesti siitä, että Belgiassa verotaakka on yksi maailman korkeimmista, vaikka valtiossa, jota on mahdoton hallita, veronmaksajat – erityisesti Flanderissa – saavat rahoilleen tuskin vastinetta. Rautatiejärjestelmä kuvaa tilannetta erittäin hyvin. Se on toivottoman vanhanaikainen ja sille ovat tyypillisiä useaan toistuvat ja pitkät myöhästymiset sekä liian täydet vaunut ruuhka-aikaan.

Belgian rautateiden (SNCB) hallinto on erittäin politisoitunutta ja tehotonta, ja Belgian politiikalle tyypillinen piirre on se, että kun jotain menee pieleen, kukaan ei ole vastuussa mistään. Vuonna 2001 Pérot'ssa tapahtui samantapainen junaturma kuin viime viikolla Buizingenissa. Yhdeksän vuotta sitten kaikki ajattelivat, että ryhdyttäisiin vakaviin toimiin turvallisuusjärjestelmän parantamiseksi; niin ei kuitenkaan ole tapahtunut. Odottaessaan ETCS:n käyttöönottoa Belgia kehitti oman järjestelmänsä, mutta se tuli liian myöhään ja oli aivan riittämätön.

Meidän on opittava tästä se, että turvallisuuteen on investoitava lisää ja että erilaiset olemassa olevat järjestelmät on sovittava paremmin yhteen. Sitten jos tehokas yhteentoimivuus osoittautuu mahdottomaksi saavuttaa,

on edistettävä kaikin keinoin siirtymistä ETCS:ään, sillä ei ole tervettä, että esimerkiksi Pariisista Amsterdamiin kulkeva Thalys tarvitsee jopa seitsemän eri turvajärjestelmää.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Brysselissä tapahtunut kahden paikallisjunan yhteentörmäys, joka aiheutti kauhean onnettomuuden, on järkyttänyt meitä kaikkia syvästi. Osoitamme myötätuntomme uhrien perheille ja ystäville.

Tällaisten katastrofien jälkeen ihmisten ensimmäinen reaktio on usein syyllisten hakeminen. Euroopan unionista, komissiosta ja turvallisuusmääräyksistä, jotka otimme käyttöön direktiivillä 2004/49, ei saa kuitenkaan tehdä tämän tapauksen syntipukkia. Toisaalta tärkeä kysymys on tietysti se, pitäisikö meidän tiukentaa turvallisuusmääräyksiä. Tätä junaturmaa koskevat tutkimukset eivät ole vielä valmistuneet, ja siksi emme voi odottaa vielä selviä tuloksia. Tärkein kysymys, jota meidän on pohdittava, on se, olisiko onnettomuus voitu välttää. Emme voi sulkea pois inhimillistä erehdystä tai teknistä vikaa ja siksi kyseiset seikat vaikuttavat rautateiden turvallisuuteen. Kaikilla rautatieliikenteen harjoittajilla, valtion omistamilla ja yksityisillä, on velvollisuus tarjota riittävä turvallisuustaso. Kansallisten rautatieyhtiöiden on varmistettava, että ne noudattavat asianmukaisia turvallisuusnormeja.

En halua luennoida saksalaisesta näkökulmasta tähän tilanteeseen. Sanonpahan vain, että Saksassa olemme yrittäneet panna täytäntöön koko direktiivin. Jos on olemassa inhimillisen erehdyksen mahdollisuus, niin teknisten järjestelmien on voitava puuttua asiaan. Muistan kuolleen miehen kytkimen, joka käynnistää jarrutuksen automaattisesti, jos kytkintä ei paineta minuuttiin. Jos juna ohittaa punaisen pysähtymismerkin, jarrutus käynnistyy myös automaattisesti. Tällaiset järjestelmät on oltava olemassa. ETCS on otettava käyttöön, niin että voimme vaikuttaa asioihin ulkopuolelta.

Liikenne- ja matkailuvaliokunnan jäsenet tekevät yhteistyötä tarvittavien arvioiden toteuttamiseksi ja myös tarvittavat päätelmät turvallisuusmääräyksistä.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Arvoida puhemies, Buizingenissa, Brysselin lähellä tapahtunut junaturma on vaatinut 18 uhria, ja yli 160 ihmistä on loukkaantunut. Osoitamme luonnollisesti myötätuntomme ennen kaikkea perheille. Onnettomuuden syitä ei vielä tiedetä – tutkimus on käynnissä – ja meidän on ajateltava arvioinnin tekemistä Euroopan rautateiden turvallisuudesta jäsenvaltiokohtaisesti.

Arvioinnissa on keskityttävä tietysti turvallisuusjärjestelmiin sekä niiden soveltamisen tilaan, yhteentoimivuuteen ja tehokkuuteen. Euroopan rautatieverkkojen turvallisuustason arviointi on ymmärrettävä laajasti, ja siihen on liitettävä erityisesti arviointi rautatietyöntekijöiden työoloista, sillä he ovat turvallisuuden paras tae.

Kehotan siksi komissiota tekemään arvioinnin Euroopan rautatieverkon turvallisuudesta yleisellä lähestymistavalla, jossa lähtökohdaksi otetaan rautateiden vapauttamisprosessi. Yksi asia on selvä: on tullut aika teettää tabuista vapaa arviointi julkisten palvelujen vapauttamista ja purkamista koskevan politiikan käytännön tuloksista. Mitä lisäarvoa se on tuottanut? Kuka siitä on hyötynyt? Kuka siitä on kärsinyt?

Tavoitteena on vertailla Euroopan turvallisuus- ja merkinantoonormien täytäntöönpanoa työoloihin siitä hetkestä alkaen, jolloin rautatiealan vapauttaminen kussakin jäsenvaltiossa on tullut voimaan. Komission on siksi otettava huomioon julkisten palvelujen rooli yleisesti. *Parti Socialiste* – puolue jonka jäsen olen – on jo kauan vaatinut Euroopan unionilta myönteisiä toimia julkisten palvelujen suojelemiseksi ja kehittämiseksi. Siinä on ajatus yleishyödyllisiä palveluja koskevan puitedirektiivin käyttöönoton taustalla. Sillä taattaisiin julkiset palvelut vakaalla lainsäädäntökehyksellä ja riittävällä rahoituksella noudattaen kokonaisvaltaisuuden ja yhdenvertaisen saatavuuden periaatteita.

Puhetta johti:

varapuhemies **Stavros LAMBRINIDIS**

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Esitän kysymyksen Marc Tarabellalle, jota muuten arvostan kovasti. Hän ei varmastikaan voi sivuuttaa sitä, että Belgian rautatiet (SNCB) saavat eniten tukea Euroopassa? Hän ei voi syyttää vapauttamista, ja koska matkustajaliikennettä ei ole vapautettu, hän ei voi keksiä muitakaan tekosyitä.

Muistutan myös siitä, että hän puhuu Belgian ranskankielisen sosialistipuolueen (PS) puolesta, ja puolueella on SNCB:ssä paljon valtaa ammattiliittojen kautta. Jos politisoitunut rautatiejärjestelmä toimisi paremmin, tällaisia asioista ei tapahtuisi.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, kaikki mitä voin sanoa vastaukseksi Derk Jan Eppinkille on se, että tämä ei ole vaalitilaisuus. On tapahtunut onnettomuus ja se on vaatinut uhreja – muita onnettomuuksia on tapahtunut menneisyydessä – ja on vain luonnollista, että onnettomuuden syitä koetetaan selvittää. Tutkimukset ovat käynnissä; niille on annettava niiden vaatima aika.

On kuitenkin yksi tekijä, jota ei saa koskaan laiminlyödä, ja se on inhimillinen tekijä. Kaikessa vapauttamisessa – tiedän että te kannatatte vapauttamista, minä kannatan sitä paljon vähemmän, ja itse asiassa vastustan sitä julkisten palvelujen tapauksessa – inhimillinen tekijä laiminlyödään. Valtavia paineita asetetaan työntekijöille, jotka tekevät töitä tuntikausia tai joka tapauksessa pitkiä aikoja ja ilman lepoa. Veturinkuljettaja on vastuussa matkustajien turvallisuudesta. Siksi minusta on tärkeää ottaa selvää työoloista ja niiden mahdollisista muutoksista. Mielestäni se on tärkeä kysymys.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Arvoisa puhemies, kauhea junaturma Hallen lähellä oli hirveä murhenäytelmä uhreille sekä heidän perheilleen, kollegoilleen ja ystävilleen. Nyt on tärkeää ottaa opiksi onnettomuudesta tulevien uhrien välttämiseksi. On kuunneltava rautatietyöntekijöiden mielipidettä ja otettava se huomioon, kun junamatkailusta tehdään turvallista työntekijöille ja matkustajille.

On todella raivostuttavaa kuulla brittiläisen konservatiivin, oletan, tämän parlamentin jäsenen, mustamaalaavan ja panettelevan puheessaan belgialaisia rautatietyöntekijöitä, kun on täysin selvää, että uusliberalismin ja sääntelyn purkamisen politiikka on aiheuttanut valtavasti vahinkoa rautatiejärjestelmällemme julkisena palveluna. Itse asiassa Belgian rautatietyöntekijät ovat äärettömän turhautuneita. Se tuli selväksi työntekijöiden spontaaneista lakoista onnettomuuden jälkeen, reaktiona siihen. Tämä on kolmas vakava onnettomuus Belgiassa yhdeksän kuukauden aikana.

Sen jälkeen kun Belgiassa tapahtui edellinen onnettomuus vuonna 2001, luvattiin laajoja turvatoimia mutta niitä ei ole pantu täytäntöön. Todellisuus on se, että Belgian rautateiden työntekijöitä painostetaan jatkuvasti tekemään pidempään töitä, matkoja pidennetään ja taukoja vähennetään, mikä tarkoittaa turvallisuuden heikkenemistä. Luonnollisesti EU:n komission kavala vapauttamista ja yksityistämistä koskeva politiikka uhkaa turvallisuutta edelleen. Se tarkoittaa sitä, että suurten liikenneyhtiöiden voitot ovat kaikkein tärkein asia. On selvää, että paras rakenne turvallisuuden takaamiseksi on säilyttää raideinfrastruktuuri julkisessa omistuksessa, mihin liittyvät demokraattinen valvonta ja tarvittavat investoinnit.

Georges Bach (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, minäkin esitän surunvalitteluni uhrien perheille. Surevia perheitä ja vakavasti loukkaantuneita kuitenkin tuskin lohduttaa se, jos jatkuvasti korostamme sitä, että rautatiet ovat turvallisimman liikennemuoto ja että onnettomuuksien määrä on erittäin alhainen verrattuna maantienonnettomuuksien määrään.

Tietysti herää kysymys olosuhteista. Miten tällainen katastrofi pääsi tapahtumaan? Kuitenkin kuten jo todettiin, teknisten asiantuntijoiden ja myöhemmin tuomioistuinten on käsiteltävä tätä kysymystä. Kysymys, johon meidän on vastattava, on seuraava: mikä on mennyt vikaan prosessissa, jossa luodaan EU:n yhteiset rautatiemarkkinat? Toiseksi, miten me voimme ehkäistä uusia onnettomuuksia kaikin käytettävissä olevin keinoin? Jokainen onnettomuus on liikaa.

Entisenä rautatietyöntekijänä olen kokenut muutokset henkilökohtaisesti. Haluan mainita joitakin ongelmia, jotka ovat tietyssä määrin vaikuttaneet turvallisuuteen. 1990-luvun alussa meidän olisi pitänyt toteuttaa tekninen yhdenmukaistaminen ennen kuin rautatiet kilpailutettiin. Meidän olisi pitänyt ratkaista 1990-luvulla ongelmat, jotka Siim Kallas mainitsi. Meidän olisi pitänyt avata markkinat kilpailulle teknisen yhdenmukaistamisen perusteella. Yhtiöiden pirstoutuminen on aiheuttanut sen, että rautatiejärjestelmään osallistuu monia toimijoita ja tämä tapahtuu järjestelmässä, joka toimii kunnolla vain jos sitä käytetään yhtenä kokonaisuutena. Siksi jäsenvaltiot, rautatieyhtiöt, infrastruktuurin haltijat ja myös komissio, joka kuten jo todettiin antoi direktiivejä ja asetuksia tekemättä väliarviointia, jakavat mielestäni vastuun useimmista viimeaikaisista onnettomuuksista. Arviointi tehtiin vasta vähän aikaa sitten. Rautatieyhtiöt ovat tehneet sen virheen, että ovat valinneet väärän strategian ja odottaneet liian kauan eurooppalaista järjestelmää. Ne ovat jatkuvasti yrittäneet alentaa kustannuksia, ovat palkanneet työntekijöitä ilman riittävää pätevyyttä, kuten jo mainittiin, ja ovat myös investoineet liian vähän.

Korostan kolmea seikkaa. Rahoitusta on lisättävä välittömästi suunnitellun uudenaikaistamisohjelman nopeuttamiseksi.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Yleisesti ottaen rautatieliikenne on turvallisempaa, nopeampaa ja vähemmän saastuttavaa kuin maantieliikenne. Kuitenkin vuonna 2007 noin 2 600 ihmistä joutui junaturman uhriksi, ja viime vuonna matkustaja- ja tavarajunille tapahtui vielä enemmän onnettomuuksia.

Äskettäinen junaturma Belgiassa, jossa kuoli 20 ja loukkaantui yli 120 henkilöä, kiinnittää huomiomme järkyttävällä tavalla rautatieliikenteen turvallisuuden merkitykseen. Valitettavasti talous- ja rahoituskriisi on pahentanut rautatieinfrastruktuurin toimijoiden ja hallintojien rahoitusvaikeuksia. On suuri huolenaihe, että asiantuntijoiden ja rahoituksen puute ERTMS:n täytäntöönpanossa on yksi onnettomuuden mahdollisista syistä, samalla kun tuhannet rautatietyöntekijät menettävät työpaikkansa. Kehotan jäsenvaltioita ja komissiota ryhtymään tarvittaviin toimiin, jotta voidaan

1. uudenaikaistaa raideinfrastruktuuri ja nykyinen liikkuva kalusto tehokkaan ja turvallisen rautatieliikenteen takaamiseksi,
2. asettaa etusijalle rautatieliikenteen turvallisuuden vaatimat investoinnit sekä
3. kehittää uutta rautatieinfrastruktuuria ja panna täytäntöön ERTMS.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, viimeaikaiset junaturmat, jotka ovat järkyttäneet Eurooppaa – tänään Belgiassa, eilen Italiassa – pakottavat meidät pohtimaan järjestelmän vikoja ja toimia, joilla voidaan parantaa palveluja turvallisuuden osalta.

On esimerkiksi hämmästyttävää ajatella, että Euroopan unioni kehitti asianmukaisen järjestelmän rautatieliikenteen valvomiseksi – ERTMS:n – vuonna 2000 ja että siitä huolimatta 10 vuotta myöhemmin vain harva jäsenvaltio on ottanut sen käyttöön.

Vielä tänään EU:n alueella on yli 20 erilaista rautatieturvallisuusjärjestelmää, ja on selvää miten se voi aiheuttaa ongelmia, erityisesti kansainvälisillä rataosuuksilla.

On totta, että eurooppalaisen järjestelmän raideinfrastruktuurin ja liikkuvan kaluston mukauttamiseen liittyy teknisiä ja taloudellisia arviointoja ja tehtäviä, jotka alan yritysten on väistämättä hoidettava. Emme voi kuitenkaan olla huomaamatta, että EU:n lainsäädännössä ei anneta määräaika, johon mennessä kansalliset verkot on mukautettava ERTMS-järjestelmään ja että se antaa jäsenvaltioille vallan päättää liikkuvan kaluston laitteistotarpeista.

Olisi parempi määrätä ja asettaa määräaikoja, kannustaa investointien keinoin tai, mikä vielä parempaa, vetää pois investoinnit niiltä, jotka eivät mukaudu infrastruktuurihankkeisiin tai jotka ostavat liikkuvaa kalustoa, jossa järjestelmiä ei käytetä.

Toinen argumentti on se, ettei yhteentoimivuutta ja sisämarkkinoiden toteuttamista pitäisi hidastaa. Tällä hetkellä meillä on riippumaton kansallinen turvallisuusvirasto, jonka pitäisi tarkastaa asianmukaisten turvallisuusjärjestelmien hyväksyminen. Pitäisi säätää, että on saatava turvallisuussertifikaatit ennen kuin toimintalupia voidaan myöntää.

Sen lisäksi korostan sitä, että vapaita yhteisiä rautatiemarkkinoita odotettaessa Euroopan rautatieviraston tarkastusvaltuuksia pitäisi vahvistaa keskustasolla.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, sen jälkeen kun Brysselissä tapahtui vähän aikaa sitten junaturma, jonka monet parlamentin jäsenet ovat maininneet, rautateiden turvallisuus on jälleen joutunut valokeilaan.

Rautateiden turvallisuutta koskevassa direktiivissä 2004/49/EY säädetään yleisesti, että rautatieyhtiöiden ja infrastruktuurin haltijoiden on otettava omalta osaltaan täysi vastuu järjestelmän turvallisuudesta.

Belgiassa tapahtuneen onnettomuuden tapauksessa inhimillinen erehdys näyttäisi olleen syynä. Odotamme tietysti tutkimustuloksia. Vaikuttaisi kuitenkin siltä, että junaa ei ollut varustettu automaattisella jarrutusjärjestelmällä.

Tietääkö komissio, mitä verkkoja ja junia ei ole varustettu tällä turvalaitteella? Entä aikooko komissio antaa lainsäädäntöehdotuksen sen varmistamiseksi, että Euroopan unionin koko rataverkko varustetaan kyseisellä järjestelmällä?

Ślawomir Witold Nitras (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, ilmaisen aluksi osanottoni uhrien perheille. Puhun jostakin, joka vaikuttaa minusta erittäin tärkeältä ja jota ei ole sanottu täällä. Täällä on käynnissä keskustelu,

joka on monin tavoin perusteltu. Minullakin on omat selvät näkemykseni asiasta. Katson, että sääntelystä vapautetut markkinat ovat merkittävästi paremmat kuin valtionyhtiöiden hallitsemat markkinat, mutta puhuisin jostain, mikä on tärkeää tämän keskustelun yhteydessä.

Kiista ei koske vain sitä, onko yritys valtion omistama vai yksityisomistuksessa; se koskee myös sitä, ovatko markkinat vapaat vai rajoitetut markkinat, säännelty markkinat, mikä usein tarkoittaa itse asiassa sitä, että monissa jäsenvaltioissa yhdellä valtionyhtiöllä on monopoli. On olemassa lukuisia rautatiejärjestelmiä, eikä eroja ole vain eri jäsenvaltioiden välillä vaan monissa tapauksissa erilaisia järjestelmiä käytetään yhdessä jäsenvaltiossa, ja järjestelmät, joista puhumme, ovat usein protektionistinen hallinnollinen este, joka on perustettu vain suojelemaan monopoliyhtiötä kansallisilla markkinoilla. Monissa tapauksissa ei sallita tiettyjä laitteita ja vetureita vain siksi, että siten estetään vierasmaalaisen kilpailijan tai yksityisen kilpailijan mahdollisuus päästä markkinoille. Sen seurauksena on syntynyt lukuisia erilaisia järjestelmiä ja turvallisuusongelmia.

Jos tarkastelitte rakennerahastojen määrärahojen jakamista uusien jäsenvaltioiden infrastruktuurihankkeille, näitte, että kyseisissä valtioissa ei ole käytännössä yhtään rahaa rautatieinfrastruktuuriin. Hallintovirkamiehet, joiden on määrä täyttää hakemukset ja hakea rahoitusta, eivät ole siitä vähääkään kiinnostuneita. Kyse on mallista, jossa monet jäsenvaltiot eivät halua minkään muuttavan rautateitään, niin että esimerkiksi muista maista tai yksityisiltä markkinoilta tuleva kilpailu ei ole hyvässä asemassa. Sen takia turvallisuus ja kilpailukyky kärsivät.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Buizingenin murheellinen onnettomuus velvoittaa meidät kaikki – myös EU:n – käynnistämään tutkimuksen. Onnettomuus vaati 18 ihmisen hengen, ja olemme uhreille velkaa sen, että otamme turmasta opiksi lyhyellä aikavälillä ja varmistamme, että turvallisuus taataan Belgian ja Euroopan rautateillä.

Kuten tiedämme ja kuten olette jo sanoneet, ei ole EU:n syytä, että automaattista jarrutusjärjestelmää ei ole vielä täysin otettu käyttöön Belgiassa. Se ei kuitenkaan tarkoita sitä, ettei EU:lta vaadita toimia; päinvastoin. Pyydämme nimenomaisesti Euroopan komissiota teettämään nyt arvioinnin, jossa on annettava vastaus useisiin täsmällisiin kysymyksiin. Esimerkiksi kuten tiedätte, olemme velvoittaneet rautatieyhtiöt – myös yksityiset – varustamaan junansa uudella ETCS-järjestelmällä vuodesta 2013 lähtien, kuitenkin tiedämme jo nyt, että Euroopan rautatieverkkoja ei ole varustettu järjestelmällä siihen mennessä.

Esitän pari lukua. Tällä hetkellä, arvoisa komission jäsen, koko Euroopassa vain 2 800 kilometriä rautateitä on varustettu tällä uudella eurooppalaisella turvallisuusjärjestelmällä. Yksin Belgian rautatieverkko, jossa ratoja on 3 400 kilometriä, on sitä pidempi. Siksi on selvää, että me emme ole EU:ssa valmiita siihen ja että siksi junamme eivät pysty, ainakaan riittävästi, kommunikoimaan uusien merkinantolaitteiden kanssa. Asia vaatii perusteellista arviointia.

Arvoisa komission jäsen, meidän on uskallettava myös tutkia, onko tuleva rautatieyhtiöiden välinen kilpailu mahdollisesti lisännyt henkilöstön paineita. Ehkä meidän pitäisi harkita EU:ssa ajotuntien ja lepoaikojen määräämistä veturinkuljettajille, kuten teimme kuorma-autonkuljettajille? Lyhyesti sanottuna, onnettomuus velvoittaa Euroopan unionia pohtimaan asiaa ja teettämään arvioinnin, ja sillä on oltava myös valmiutta ja poliittista tahtoa tehdä tarvittavat mukautukset.

Michael Cramer (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kaksi veturia oli mukana tässä kauheassa onnettomuudessa, ja SNCB, Belgian kansallinen rautatieyhtiö, käytti niitä valtion rataverkossa. Rautateiden matkustajaliikenteen markkinoilla ei ole kilpailua Belgiassa. Siksi onnettomuudella ei ollut mitään tekemistä kilpailun tai verkon vapauttamisen kanssa. Se johtui riittämättömistä turvallisuusnormeista. Mathieu Grosch huomautti jo, että tekniikka junan pysäyttämiseksi automaattisesti, kun se ohittaa punaisen valon, on ollut olemassa yli 20 vuotta. Onkin kysyttävä: miksi sitä ei ollut asennettu?

Asia ei liity mitenkään myöskään ERTMS:ään. Toimin ERTMS:stä vastaavana esittelijänä. Se on tulevaisuuden näky, mutta se ei vapauta jäsenvaltioita vastuusta käyttää tarjolla olevia turvatoimia kansallisessa verkossa. Se on yksittäisten valtioiden tehtävä.

Siksi on kysyttävä, miksi Belgia ei ole investoinut turvallisuusjärjestelmään 20 viime vuoden aikana. Jos se olisi rakentanut yhden tai kaksi kilometriä lyhyemmän moottoritien, sillä olisi ollut kaksi tai kolme kertaa niin paljon rahaa kuin mitä tarvitaan kyseisten turvallisuusjärjestelmien asentamiseen ja tällaisten onnettomuuksien välttämiseen. Tämä ei ollut ensimmäinen kerta, kun juna ohitti punaisen valon. Se oli vain ensimmäinen kerta, kun ohitus johti näin kauheaan onnettomuuteen.

Siim Kallas, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä keskustelu, jonka nyt käynnisti Belgian murheellinen onnettomuus, on luonnollisesti osa yleistä keskusteluamme rautateiden turvallisuudesta ja liikenteen kehittämisestä Euroopassa. Komission valmistelee valkoista kirjaa liikenteen tulevaisuudesta, ja siinä otetaan vakavasti huomioon kaikki turvallisuutta koskevat näkökohdat kaikissa liikennemuodoissa, myös rautatieliikenteessä – joka on, kuten monta kertaa todettiin, yhä yksi turvallisimmista liikennemuodoista.

On myös tärkeää, että keskustelemme nyt rautatiepaketista – rautatiepaketin ”ensimmäisestä uudelleenlaatimisesta” – ja me käsittelemme ja pohdimme sitä ehdottomasti.

Teen pari huomautusta asiasisällöstä. Euroopan rautatieliikenteen hallintajärjestelmän (ERTMS) tavoitteena on rautateiden yhteentoimivuus. Se on selvästi hyvä järjestelmä, jossa on erittäin vakavia turvallisuustekijöitä. Turvallisuus jää kuitenkin edelleen jäsenvaltioiden vastuulle käytettiin mitä järjestelmää tahansa. ERTMS edistyy kuitenkin erittäin hyvin.

Euroopan laajuiset liikenneverkot: keskustelemme niistä taas pian. Tämä erityinen hanke koskee liikenteenohjausjärjestelmän käyttöönottoa. Vuoteen 2020 mennessä tätä järjestelmää käytetään Euroopassa 20 000 kilometrillä rautateitä, Belgia mukaan luettuna.

Tällaista kehitystä on käynnissä; mutta rautateillä asiat vievät aikaa ja investoinnit ovat suuria ja 85 prosenttia Euroopan laajuisen liikenneverkkojen rahoista käytetään erityisesti rautateiden, myös ERTMS:n, kehittämiseen. Olisin tietysti erittäin tyytyväinen, jos voisimme Euroopan parlamentin tuella lisätä liikenneverkkojen investointeja. Se on erittäin tärkeää.

Jälleen kerran, kuten aina, inhimillinen tekijä on luonnollisesti tärkeä. Kun puhumme turvallisuusnormeista, on olemassa yksi normi – punainen valo – joka tarkoittaa sitä, että on pysähdyttävä. Kyseinen opaste on ollut olemassa 1800-luvulta alkaen. Joten jos sanomme nyt, että on olemassa 100-prosenttinen varma jarrutusjärjestelmä, jolla vältetään inhimilliset erehdykset – se ei pidä paikkaansa. Inhimilliselle erehdykselle on aina olemassa pieni mahdollisuus. Inhimillinen vastuu on erittäin tärkeää.

Teen vielä yhden huomautuksen vapauttamisesta ja julkisista palveluista: ne ovat kaksi eri asiaa. Kukaan ei voi estää valtioita tarjoamasta hyviä julkisia palveluita, ei edes vapauttamisen puitteissa. EU:n säännöksissä sallitaan tuen tarjoaminen – se sallitaan valtioille – eikä vapauttaminen tarkoita hyvien julkisten palvelujen pois sulkemista.

Puhemies. – (EL) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Herbert Dorfmann (PPE), *kirjallinen*. – (DE) Belgian murheellinen junaturma on kiinnittänyt yleistä huomiota rautateiden turvallisuuteen. Liikkuvan kaluston turvallisuutta on parannettava, samoin kuin merkinantojärjestelmien turvallisuutta. Euroopan rautateillä on käytössä erityisesti monia täysin vanhentuneita tavaravaunuja. Italian onnettomuus viime vuonna osoitti tämän mahdolliset seuraukset. Valitettavasti EU ei ole tähän mennessä tehnyt juuri mitään velvoittaakseen rahtiliikenteenharjoittajia saattamaan liikkuvan kalustonsa hyväksyttävien turvallisuusnormien mukaiseksi. On tärkeää muistaa se, että rautateillä kuljetetaan myös vaarallisia aineita, joista voi onnettomuustapauksessa aiheutua tuhoisia seurauksia. Näillä perusteilla vaadin rautateille entistä korkeampia turvallisuusnormeja.

Bruno Gollnisch (NI), *kirjallinen*. – (FR) Murhenäytelmä, joka vaivutti Belgian nykyiseen suruun, tapahtui epäilemättä syistä, jotka liittyvät Belgian erityispiirteisiin, kuten monet flaamilaiset kollegamme ovat tänään korostaneet. Tutkimuksissa määritellään, miten pitkälti kyseiset piirteet aiheuttivat onnettomuuden.

Sillä oli kuitenkin yksi erityinen perussy: rautatieliikenteen vapauttaminen ja rataverkon hallinnan erottaminen itse raideliikenteestä. Siksi verkko sekä sen laatu ja turvallisuus on uhrattu liikenteenharjoittajien voittojen takia, liikenteenharjoittajat pitävät heille määrättyjä maksuja liian korkeina, ja samoin on uhrattu junien uusiminen ja uudenaikaistaminen. Nykyiset aikataulut ja yhteydet heijastavat voiton tekemisen logiikkaa eivätkä enää käyttäjien tarpeita. Vaikka junia käytetään säännöllisesti, jotkut linjat poistetaan käytöstä, koska ne eivät tuota tarpeeksi voittoa. Toiset ovat vielä käytössä, vaikka terve järki sanoisi, ettei niiden pitäisi olla. Myöhästymisistä on tullut normi, mukaan luettuna TGV:n palvelut.

Teidän vapautetussa järjestelmässänne kansalaisista, jotka käyttävät junaa, ei ole tullut arvostettuja asiakkaita; he ovat edelleen käyttäjä-veronmaksajia, joita voi kohdella kuin karjaa. Kuten kaikissa palveluissa, jotka olette vapauttaneet, maksamme aina vain enemmän palvelusta, josta tulee aina vain huonompaa, etten sanoisi vaarallista.

Marian-Jean Marinescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Brysselin surullinen onnettomuus muistuttaa meitä jälleen kerran siitä, että jäsenvaltiot eivät ole vielä yhdenmukaistaneet täysin rautatiejärjestelmiään, vaikka direktiivissä 2004/49/EY annetaan selvästi yhteiset normit turvallisuusindikaattoreille ja se täyttää täysin yleiset turvallisuusvaatimukset, mukaan luettuna infrastruktuuri ja liikenteen ohjaus. Suurin ongelma on itse asiassa täysin taloudellinen: rautatieinfrastruktuurin ja liikkuvan kaluston sekä merkinantojärjestelmien käyttöikä on erittäin pitkä. Näissä olosuhteissa jäsenvaltioiden olisi katsottava taloutta pidemmälle kriisistä huolimatta ja harkittava yhteentoimivien järjestelmien täytäntöönpanon nopeuttamista sekä investoitava enemmän rautatieinfrastruktuuriin ja merkinantojärjestelmiin infrastruktuurissa ja liikkuvassa kalustossa.

Liikkuvan kaluston ja rautatieinfrastruktuurin kunnostamisen ja uudenaikaistamisen lykkäämisellä saavutetut säästöt voivat, kuten tässä tapauksessa, valitettavasti johtaa traagisiin onnettomuuksiin, jotka aiheuttavat valtavan taloudellisten menetysten lisäksi myös ihmishenkien menetyksiä, mitä ei voida hyväksyä. Esitän osanottoni uhrien perheille tänä vaikeana aikana ja toivon, ettei tällaista onnettomuutta tapahdu enää koskaan.

(Istunto keskeytettiin klo 11.25, ja sitä jatkettiin klo 11.30.)

Puhetta johti

varapuhemies **Stavros LAMBRINIDIS**

6. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen

(Edellisen istunnon pöytäkirja hyväksyttiin.)

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, en aio palata tuohon ikävään, parlamentin arvolle sopimattomaan välikohtaukseen, joka sattui eilen täällä parlamentissa, eli siihen, miten Herman Van Rompuyta solvattiin täällä. Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja pystyy varsin hyvin itse puolustautumaan, mutta en voi suvaita sellaista, että joku täällä sanoo kotimaatani epävaltioksi. Kyseessä on Euroopan unionin perustajavaltio, joka ottaa pian hoitaakseen puheenjohtajavaltion tehtävät. En voi ymmärtää, miten joku täällä voi vajota niin alas, että puhuu tuollaisia, ja vaadin anteeksipyyntöä.

(Suosionosoituksia)

Gerard Batten (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan käyttää työjärjestyspuheenvuoron vedoten samaan työjärjestyksen kohtaan kuin äskeinen puhuja, joka viittasi kollegaani Nigel Farageen.

Sitä kutsutaan politiikaksi. Ujutitte Lissabonin sopimuksen läpi kysymättä kansan mielipidettä, ja kun kollegani esittää siitä mielipiteensä, kaikki eivät pidä kuulemastaan, ja he valittavat. Sitä kutsutaan politiikaksi. Sillä tavalla meillä toimittiin, ennen kuin Euroopan unioni tuhosi demokratiamme, joten koettakaa tottua kuuntelemaan opposition näkemyksiä täällä.

Puhemies. – (EN) Hyvä jäsen Batten, edellinen puheenvuoro oli vastaus eilen parlamentissa esitettyihin kommentteihin. Se oli peruste puheenvuoron myöntämiselle. Kyseessä ei ollut työjärjestyspuheenvuoro. Näin ollen teidän työjärjestyspuheenvuoronne oli asiaankuulumaton.

7. Äänestykset

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

7.1. Euroopan yhteisön energiainfrastruktuuriin liittyvät investointihankkeet (A7-0016/2010, Adina-Ioana Vălean)

7.2. Ukrainan tilanne (B7-0116/2010)

- Ennen 4a kohdasta toimitettua äänestystä:

Cristian Dan Preda, PPE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, haluaisin esittää seuraavanlaista tarkistusta: ”ottaa huomioon, että Ukraina on ratifioinut kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevan Euroopan neuvoston puiteyleissopimuksen ja alueellisia kieliä ja vähemmistökieliä koskevan eurooppalaisen peruskirjan, mutta vetoaa Ukrainan viranomaisiin, jotta ne pyrkisivät tehokkaammin tavoittamaan Ukrainan vähemmistöyhteisöt ottamalla nämä yhteisöt paremmin mukaan maan poliittiseen kehittämiseen ja edistämällä aiheellisella tavalla niiden oikeutta opetukseen omalla kielellään;”.

Syy on hyvin yksinkertainen: meidän on erityisesti nyt vaalien jälkeen tähdennettävä, että unionin ulkopoliittikka perustuu ihmisoikeuksien, myös vähemmistöjen oikeuksien, kunnioittamiseen.

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen.)

– Ennen 14 kohdasta toimitettua äänestystä:

Michael Gahler, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, jos suullinen tarkistukseni hyväksytään, erillisiä äänestyksiä ei tarvita. Se kuuluu seuraavasti:

– (EN) ”kehottaa komissiota mukauttamaan Ukrainan kansallisen maaohjelman 2011–2013 assosiaatiota koskevaan esityslistaan”.

– (DE) Alkutekstissä sanotaan nykymuodossaan juuri päinvastoin, ja se on väärin.

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen.)

– Ennen 15 kohdasta toimitettua äänestystä:

Michael Gahler, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, tämä on pelkästään asiasisältöä koskeva korjaus. Uusi sanamuoto on oikein. Alkutekstissä viite oli väärin. Sitä tuskin tarvitsee lukea ääneen, koska teillä on kaikilla päätöslauselmaesitys edessänne kirjallisena.

(Parlamentti hyväksyi suullisen tarkistuksen.)

7.3. YK:n ihmisoikeusneuvostoa (Geneve, 1.-26. maaliskuuta 2010) koskevat parlamentin painopistealueet (B7-0119/2010)

– Ennen äänestystä:

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). Arvoisa puhemies, eilisessä keskustelussa päätöslauselmasta, josta on pian tarkoitus äänestää, ilmaisimme pahoittelumme 42-vuotiaan rakennustyöläisen ja Kuuban poliittisen vangin Orlando Zapata Tamayon kuoleman johdosta. Hän kuoli nälkälakon ja vuosia kestäneen mielivaltaisesti ja epäoikeudenmukaisin perustein tuomitun, epäinhimillisen ja julman vankeuden päätteeksi.

Komission jäsen Georgieva tuomitsi tapauksen jyrkin sanoin eilen täällä parlamentissa. Arvoisa puhemies, vetoan teihin parlamentin puolesta, jotta esittäisitte surunvalittelumme Orlando Zapata Tamayon perheelle, joka joutui hänen hautajaisissaan häirinnän kohteeksi.

Pyytäisin teitä viestittämään Kuuban viranomaisille, että tuomitsette jyrkästi kyseisen kuolemantapauksen, joka olisi ollut täysin vältettävissä ja jota Kuuban ihmisoikeus- ja sovittelukomission johtaja Elizardo Sánchez kuvasi oikeuden varjolla tehdyksi murhaksi. Arvoisa puhemies, toivon, että tämä kuolemantapaus herättää pohdintaa niissä, jotka hyvää hyvyttään tai naiiviuttaan haluavat muuttaa neuvoston yhteistä kantaa, joka on täysin kunniallinen kanta, jonka tarkoituksena on vain yhdistää unionin ja kyseisen saarivaltion suhteiden mahdollinen parantaminen ihmisoikeuksiin ja perusvapauksiin, joita, kuten olemme nähneet, rikotaan jatkuvasti.

(Suosionosoituksia)

Tarkistuksesta 3 toimitetun äänestyksen jälkeen:

Elmar Brok (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ehdotan suullisena tarkistuksena, että 10 kohdassa äänestetään erikseen tekstijaksosta, joka kuuluu seuraavasti: ”katsoo, että ei ole asianmukaista sisällyttää tätä käsitettä rasismiin, rotusyrjinnän, muukalaisvihan ja kaikkien syrjinnän muotojen vastaisia täydentäviä standardeja koskevaan pöytäkirjaan”. Tästä keskeisestä kohdasta on äänestettävä erikseen, koska en ymmärrä, miksi yhdistämme nämä asiat emmekä tee selväksi, että uskonnollisiin vähemmistöihin kohdistuvaa syrjintää on torjuttava aivan yhtä ponnekkaisesti kuin muunkin tyyppistä syrjintää. Uskonnollisten

vähemmistöjen syrjinnän torjumiseen tarkoitettut toimet eivät saa olla vähemmän tiukkoja. Siksi meillä pitäisi olla mahdollisuus kohta kohdalta -äänestykseen.

(Parlamentti hylkäsi kohta kohdalta -äänestystä koskevan pyynnön.)

– Ennen 20 kohdasta toimitettua äänestystä:

Elmar Brok (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, minäkin haluaisin pyytää kohta kohdalta -äänestystä sanojen ”EU:n kantoihin” poistamisesta viimeisestä virkkeestä. Tällöin teksti kuuluisi seuraavasti: ”pyytää, että kyseiset suositukset ja niihin liittyvät huomiot sisällytetään EU:n kummankin osapuolen kanssa käymään vuoropuheluun sekä monenvälisillä foorumeilla”. Sanat ”EU:n kantoihin” jäisivät pois. Pyytäisin kohta kohdalta -äänestystä tästä.

(Parlamentti hylkäsi kohta kohdalta -äänestystä koskevan pyynnön.)

7.4. Peking +15 - sukupuolten tasa-arvoa koskeva YK:n toimintaohjelma

7.5. Lisätalousarvioon 1/2010 liittyvä ennakkoarvio Euroopan parlamentin tuloista ja menoista (Pääluokka I, Euroopan parlamentti) (A7-0017/2010, Vladimír Maňka)

7.6. Yhteisen kalastuspolitiikan uudistusta koskeva vihreä kirja (A7-0014/2010, Maria do Céu Patrão Neves)

8. Ilmoitus neuvoston toimittamista yhteisistä kannoista: ks. pöytäkirja

9. Äänestysesitykset

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana suulliset äänestysesitykset.

Zoltán Balczó (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, voisinko pyytää kahden minuutin taukoa siksi aikaa, kun ihmiset poistuvat salista? Tai edes minuutin taukoa?

Mietintö: Adina-Ioana Vălean (A7-0016/2010)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Asetuksen tavoite on hyvä: kerätä jäsenvaltioilta energiainfrastruktuuriin liittyvää tietoa, järjestää näitä tietoja ja tarjota taloudellisille toimijoille yhteisön tasolla mahdollisuus tietojen käyttöön. Sillä siis – aivan oikeutetusti – puututaan markkinoiden toimintaan. Parlamentti on kuitenkin hyväksynyt täysin päinvastaisen aloitteen ja menee jopa niin pitkälle, että pitää sitä asetuksen poliittisena tavoitteena. Lainaan kyseistä artiklaa suoraan: Kaikkien unionin tasolla ehdotettujen tai toteutettujen toimien olisi oltava tasapuolisia, eivätkä ne saisi merkitä puuttumista markkinoiden toimintaan. Suurin osa tämän parlamentin jäsenistä ei ole oppinut maailmanlaajuisesta rahoitus- ja talouskriisistä mitään. He puolustavat edelleen uusliberalistisia oppeja ja luottavat jopa tällä strategisella alueella markkinoiden itsesääntelyyn. Sitä ei voida hyväksyä, ja siksi äänestin päätöslauselmaa vastaan.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin toimiva infrastruktuuri on ratkaiseva tekijä vaurauden kohtuullisen kasvun kannalta. Elintarviketurvan ja yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan lisäksi energiapolitiikalla on keskeinen rooli. Jo pelkästään tästä syystä on välttämätöntä, että Euroopan parlamentti ei vain osallistu keskusteluun, vaan sillä on myös yhteispäätösoikeus. Siksi vaadin komissiota lopettamaan eristämispolitiikkansa ja myöntämään parlamentille yhteispäätösoikeuden.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, puhun hyvin lyhyesti. Ajatus on oikea. Erityisesti pidän siitä, että asetuksessa korostetaan ympäristönäkökohtia. Kun nyt kerran puhumme tästä, olkaamme johdonmukaisia. Merkittävimmät asiaperusteet, joihin koko Pohjois-Euroopan kaasuputkihankkeen vastustus perustui, liittyivät juuri ekologiaan ja ympäristönsuojeluun. Nuo hyvin perustellut, käytännölliset ja tieteellisesti todistetut argumentit heitettiin syrjään, koska poliittiset perustelut veivät voiton. Antaessamme tukemme hankkeelle meidän on vältettävä kaikenlaista tekopyhyyttä. Pohjois-Euroopan kaasuputkihankkeen yhteydessä monet Euroopan unionin jäsenvaltiot ja monet poliittiset ryhmät unohtivat tämän.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Vuoden 2009 alussa kävi selväksi, etteivät Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot pysty auttamaan toisiaan, mikäli sähkön tai kaasun toimituksissa tapahtuu keskeytyksiä. Kävi ilmi, että

unionin läntisten ja itäisten osien sähköverkot eivät ole yhteydessä toisiinsa, niissä käytetään eri parametreja eivätkä ne ole keskenään yhteensopivia.

Siksi on hyvä, että valtiot ja verkkoyhtiöt toimittavat keskeiset tiedot energiantoimituskyvystään Euroopan komissiolle, joka pystyy sitten arvioimaan verkkojen ja EU:n energiaturvallisuuspolitiikan puutteet sekä ilmoittamaan yksittäisille jäsenvaltioille niiden energiajärjestelmien ylimääräisestä kapasiteetista. Tästä syystä katson, että meidän tulisi antaa tukemme neuvoston ja komission aloitteelle, joka käsittelee energia-alan tietojen toimittamista ja keräämistä koko Euroopan unionia hyödyttävällä tavalla.

Päätöslauselmaesitys RC-B7-0116/2010

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Haluaisin erityisesti tuoda esiin tukeni sille, että Ukrainassa pidetään demokraattiset vaalit ja annetaan kansalle mahdollisuus ilmaista vapaa tahtonsa. Tunnen Ukrainan varsin hyvin, ja siksi näen, ettei kysymys ole vain hallituksen tavoitteesta, vaan koko yhteiskunta pyrkii aktiivisesti viemään eteenpäin demokratiaa ja perustamaan demokraattisia toimielimiä. Toivon myös, että nämä vaalit tuovat Ukrainaa entistä lähemmäs Euroopan unionia ja voivat jopa vahvistaa EU:n ja Venäjän välistä yhteistyötä. Olen myös iloinen siitä, että entinen neuvostomaa voi kenties pian saada viisumivapauden Euroopan unioniin.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, Ukrainan tilannetta käsittelevä päätöslauselma on tasapainoinen ja antaa objektiivisen kuvan tilanteesta. Voimme vain toivoa, että Ukraina onnistuu pääsemään yli taloudellisista ongelmistaan ja yhteiskunnan syvästä kahtiajaosta Ukrainan geopolittisen tulevaisuuden suhteen.

Haluaisin myös kiinnittää huomionne väistyvän presidentin Justshenkon päätökseen myöntää ”Ukrainan kansallissankarin” arvonimi Stefan Banderalle sekä asetukseen, jolla tunnustetaan kahden kansallismielisen järjestön, Ukrainan kansallismielisten liiton ja Ukrainan kapinallisarmeijan, osallisuus Ukrainan itsenäisyystaisteluun. Sekä Stefan Bandera että nämä kaksi järjestöä olivat vastuussa 1940-luvulla puolalaisväestöön kohdistuneista etnisistä puhdistuksista ja hirmuteoista nykyisen Ukrainan länsiosissa. Kansallismieliset murhasivat 120 000 puolalaista. Samalla kun toivotan kaikkea hyvää Ukrainalle, toivon todella, että tällainen rikollisen äärikansallismielisyyden glorifointi tuomitaan.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, minulla oli ilo toimia Euroopan parlamentin tarkkailijana Ukrainan presidentinvaalien ensimmäisellä kierroksella. Minun täytyy sanoa, että Ukrainan kansa läpäisi testin. Vaalit olivat avoimet ja demokraattiset huolimatta vaaliasetuksiin tehdyistä viime hetken muutoksista.

Nyt Ukraina tarvitsee poliittista, hallinnollista ja taloudellista vakautta. Siksi meidän on kunnioitettava Ukrainan kansan demokraattista ratkaisua, mutta samalla tuettava ja nopeutettava toimia, joilla autetaan Ukrainaa pääsemään yli nykyisistä vaikeuksistaan. Euroopan unionin tulee viestittää selkeästi, että ovi on auki Ukrainan liittymiselle Euroopan unioniin. Jos Euroopan unioni on aidosti kiinnostunut Ukrainasta, ensimmäisenä askeleena siihen suuntaan tulisi olla viisumivaatimusten poistaminen ukrainalaisilta. Toivon, että tämänpäiväisen päätöslauselman hyväksyminen nopeuttaa näiden ajatusten toteuttamista. Tämän vuoksi äänestin päätöslauselman hyväksymisen puolesta.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, minulla oli ilo toimia tarkkailijana Ukrainan presidentinvaaleissa sekä ensimmäisellä että toisella kierroksella, niin kuin itse asiassa joitakin vuosia aiemminkin. Haluan muistuttaa, että meidän tulisi kohdella Ukrainaa kumppanina eikä pyrkiä vaikuttamaan ukrainalaisten äänestäjien mielipiteisiin. Pidän täysin tarpeettomana erään Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän johtohenkilön, liberaalin, eilen täällä parlamentissa esittämää lausuntoa, jonka mukaan uusi presidentti on moskovanmielinen. Ukrainan uusi presidentti on ensimmäisellä ulkomaanvierailullaan virkaanastumisensa jälkeen tulossa Brysseliin. Meidän olisi arvioitava ukrainalaisia poliitikkoja heidän tekojensa, ei lausuntojensa perusteella. Ukrainan tulisi olla poliittinen kumppanimme, ja meidän tulisi avata Ukrainalle mahdollisuus liittyä Euroopan unioniin. Olen tyytyväinen uuden presidentin lausuntoon, jonka mukaan hän aikoo kumota asetuksen, josta jäsen Kalinowski äsken puhui, tuon häpeällisen asetuksen, jolla tunnustetaan Ukrainan kansallissankariksi mies, joka on tahrinut kätensä tuhansien puolalaisten verellä.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, äänestin päätöslauselmaesitystä vastaan, koska katson ensinnäkin, että sillä yritetään puuttua Ukrainan sisäisiin asioihin ja sen sisältämät tiedot ovat ristiriitaisia. Sen vuoksi sitä on mahdotonta hyväksyä.

Toinen syy on se, että mielestäni Ukrainan kansa vain kärsisi Euroopan unioniin liittymisestä. Tämä nimenomainen päätöslauselmaesitys pohjustaa tietä tulevalle jäsenyydelle, ja siihen prosessiin sisältyy tietenkin rakenneuudistuksia, niin kuin monissa muissakin maissa.

Kolmanneksi yksi keskeisistä syistä, joiden vuoksi äänestin esitystä vastaan, on viittaus Banderaan. On aivan oikein, että esityksessä mainitaan hänet. Kun tällaisia ilmiöitä tulee esiin, ei vain Ukrainassa, vaan myös muissa maissa, esimerkiksi Baltian maissa, niin kuin hyvin tiedätte, Euroopan unionilla ja Euroopan parlamentilla on valtavan suuri vastuu siitä, että nyt on päädytty tilanteeseen, jossa sotarikokset nousevat uudelleen esiin.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Ukrainan poliittinen johto on vaihtunut, mutta kansa pysyy samana. Kansaa voi olla köyhtynyt, mutta se elää maassa, joka on äärimmäisen rikas ja jolla on valtavat kehitysmahdollisuudet.

Tästä syystä olen sitä mieltä, että Euroopan unionin tulisi jatkaa vuoropuheluaan Ukrainan kanssa ja painostaa sitä tiivistämään ja tehostamaan vuorovaikutusta. Ukraina tarvitsee aidosti EU:n apua, ja sitä tarvitsee ennen kaikkea kansa, eivät poliitikot. Ukrainan ja EU:n välinen yhteistyö voisi johtaa vahvaan kumppanuuteen ja antaa voimakkaan sysäyksen taloudelle. Toivoisin meidän olevan aloitteellisempia tällä alueella.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, neuvostokommunismi oli ihmiskunnan keksimistä ideologioista tappavin. Empiiristen todisteiden mukaan se tappoi enemmän ihmisiä kuin mikään muu poliittinen järjestelmä, ja sen uhriluku oli erityisen suuri juuri Ukrainassa.

Ja tragedia jatkuu. Minulle Ukraina merkitsee ”rajaa” tai ”reunaa”, sillä se sijaitsee kahden suuren ryhmittymän välisellä rajalla ja sen naapurivaltojen kilpailevat tavoitteet näkyvät maassa Venäjää tukevien ja länsimielisten voimien välisenä mittelonä.

Miten voisimme parhaiten auttaa tuota maata? Voisimme tarjoutua avaamaan markkinamme. Ukrainalaiset ovat koulutettua ja työteliästä väkeä, mutta maassa on suhteellisen alhainen kustannustaso ja suhteellisen kilpailukykyiset vientituotteet. Jos vain sallisimme niiden pääsyn täysimääräisesti Euroopan tulliliiton alueelle, parantaisimme merkittävästi ukrainalaisten elämänlaatua.

Sen sijaan me tuputamme heille lisää byrokratiaa, pyrimme parantamaan heidän valmiuksiaan ja yritämme vetää heitä mukaan Euroopan unionin yhteistyörakenteisiin. He eivät ole pyytäneet sitä! Eivät he halua apuamme. He haluavat vain mahdollisuuden myydä tuotteitaan.

Mietintö: Adina-Ioana Vălean (A7-0016/2010)

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, kun jotakin odottamatonta tapahtuu, on ihmisluonnon mukaista yrittää sovittaa tilannetta olemassa olevaan maailmankatsomukseen eli *Weltanschauungiin*. Psykologit käyttävät tällaisesta *Weltanschauung*-termiäkin hienostuneempaa nimitystä: sitä nimitetään ”kognitiiviseksi dissonanssiksi”. Niinpä kun esimerkiksi kansanäänestyksessä torjutaan jokin ehdotus, parlamentti reagoi asiaan toteamalla, että ihmiset halusivat enemmän EU:ta. He torjuivat ehdotuksen, koska asia ei edennyt riittävän federalistiseen suuntaan.

Sama koskee tämänhetkistä talouskriisiä. Olemme joutuneet kriisitilaan, koska rahamme ovat loppuneet. Olemme käyttäneet kaikki rahat, olemme tyhjentäneet rahastomme, olemme käyttäneet kaiken luottomme – ja nyt parlamentti tulee ja sanoo, että meidän on käytettävä enemmän rahaa. Tarvitsemme lisää yhteisön infrastruktuurihankkeita ja suurempaa talousarviota.

Arvoisa puhemies, näin annostelemme lisää lääkettä, joka aiheutti ensisijaisesti sairauden. Jo 1970-luvulla kävi ilmi, mihin prosessi johtaa. Se johtaa BKT:n alenemiseen, työttömyyteen, taantumaa ja siihen, että tämä maanosa jää entistä selvemmin jälkeen kilpailijoistaan.

Päätöslauselmaesitys RC-B7-0123/2010

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, kannatin päätöslauselmaa ja sen laatimiseen osallistuneena haluan esittää muutamia huomautuksia Goldstonen raportista eli asiasta, jota päätöslauselmassa tarkastellaan.

Goldstonen raportti osoitti jälleen kerran, että sotaa käyvien osapuolien tekemät tutkimukset ovat tuskin koskaan puolueettomia ja objektiivisia. Raportissa todetaan varsin yksiselitteisesti, että kumpikaan osapuoli ei ole tutkinut asianmukaisesti ja tosiasiallisesti sodan lakien vastaisia rikkomuksia, joihin asevoimat ovat väitetysti syyllistyneet.

On syytä pitää myönteisenä, että raporttia on hiljattain tarkistettu ja sen kiistanalaisuutta on vähennetty. Kielenkäyttö on myös lievempää, minkä vuoksi raportti on helpompi hyväksyä.

Se, mitä tästä on ensisijaisesti opittava, on, että Euroopan unionin on osallistuttava tiiviimmin prosessiin väitettyjen rikoksien tutkijana mutta myös osallistuen ennakoivasti ja ennalta ehkäisevästi Lähi-idän kvartetin toimintaan.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, totean Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmän ja ennen kaikkea kollegani Elmar Brokin puolesta, että olemme pöyristyneitä siitä, että parlamentti torjui tänään tarkistuksen, jonka myötä kristityt ja muut uskonnolliset vähemmistöt olisi sisällytetty raporttiin. Mielestäni on aivan uskomatonta, että vaikka esitämme jatkuvasti lausuntoja ihmisoikeusasioista, emme pidä kannattavana suojella sellaisia väestönsiä, joita vainotaan heidän uskonnollisen taustansa vuoksi. On sääli, että emme voineet hyväksyä tarkistusta, joka koskee maailman tulevaisuuden kannalta hyvin tärkeää asiaa. Jollemme enää pysty suojelemaan vähemmistöjä syystä tai toisesta, meillä ei enää ole oikeutta väittää, että Euroopan parlamentti on ihmisoikeuksien, perusoikeuksien ja tämän maailmanlaajuisen taistelun tyyssija. Äänestin tätä vastaan, koska uskonnollisia vähemmistöjä ei pidä jättää raportin ulkopuolelle.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Arvoisa puhemies, aivan kuten Kastler edellä totesi, meidän ryhmämme todellakin olisi toivonut erillisäänestystä tästä uskonnollisten vähemmistöjen kohdasta, mutta ikävä kyllä siihen ei parlamentin enemmistö yhtynyt.

On syytä ottaa huomioon, että uskonnollisten vähemmistöjen oikeuksien puolustaminen on aivan yhtä tärkeää kuin minkä tahansa muidenkin vähemmistöjen puolustaminen.

EU:n pitäisi puuttua YK:n ihmisoikeuskomission työhön, sillä se on tällä hetkellä täysin halvaantunut ja puolueellista, eikä se enää nauti yleistä luottamusta maailmalla.

Goldstonen raportti on vain yksi esimerkki siitä, millä tavalla YK:n ihmisoikeustuomioistuin on kaapattu erilaisten antisemitististen tarkoituksien ajamiseen. Tällä hetkellä ihmisoikeustuomioistuimen 25 maakohtaisesta lausunnosta 21 on koskenut Israelia, eli aivan kuin Israel olisi maailman suurin ihmisoikeuksien polkija. Euroopan unionin on puututtava YK:n ihmisoikeusneuvoston työhön.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, Yhdistyneiden Kansakuntien 200 jäsenvaltiota on pakotettu hyväksymään uusi vallankumouksellinen näkemys. On syntynyt käsitys, jonka mukaan lakien ei pitäisi perustua kansalliseen lainsäädäntöön, joka on jossakin mielessä yhteydessä kyseisen valtion kansalaisiin, vaan että kansainvälinen lakimiehistä koostuva teknokratia, joka on vastuussa vain omalletunnolleen, sanelee lait.

Me tuhoamme 300-vuotisen demokraattisen kehityksen. Etäännyimme ajatuksesta siitä, että lait hyväksyvien tahojen on tavallaan vastattava vaaliurnan kautta muulle väestölle, ja palaamme esimoderniin ajattelutapaan, jonka mukaan lainsäätäjien on oltava vastuussa vain luojalleen tai itselleen.

Näiden ihmisoikeuslainsäädännön välineiden välityksellä kansainvälinen byrokratia ulottuu jäsenvaltioiden rajojen yli ja pakottaa paikalliset väestöt hyväksymään oman tahtonsa, joka on ristiriidassa kyseisen väestön tahdon kanssa.

Päätän puheenvuoroni lainaamalla yhdysvaltalaisesta tuomaria Robert Borkia. Hän oli Yhdysvaltain korkeimman oikeuden jäsen ehdokas – jonka ehdokkuus sittemmin hylättiin – presidentti Reaganin hallintokaudella ja antoi nimensä kielenkäytölle todetessaan, että on torjuttu vallankaappaus, hidasliikkeinen ja hienostunut, mutta vallankaappaus yhtä kaikki.

Päätöslauselmaesitys B7-0118/2010

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, sukupuolten tasa-arvoon kohdistuu tällä hetkellä jälleen haaste. Tasa-arvoon liittyvä edistys, jota Euroopan unionissa on viime vuosina saavutettu, uhkaa hidastua tai jopa muuttua täysin päinvastaiseksi tämänhetkisen taantuman seurauksena.

Tehokkailla sukupuolten tasa-arvoa koskevilla politiikoilla voidaan kuitenkin osaltaan ratkaista ongelma, joka liittyy siihen, miten selvittää kriisistä, tuetaan elpymistä ja vahvistetaan taloutta. Tästä seuraa, että miesten ja naisten välistä tasa-arvoa edistäviin politiikkoihin sijoittamisen on oltava perustavoitteemme. Kaikkien meidän on tuettava sitä lujasti, vielä enemmän ja vielä voimakkaammin tässä vaikeassa taloudellisessa ilmapiirissä.

Mietintö: Vladimír Maňka (A7-0017/2010)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Mielestäni parlamentin olisi syytä hävetä talousarviota koskevaa tosiasiallista tarkistusta, jonka se juuri hyväksyi. Kun tilanne on se, että lähes kaikissa Euroopan valtioissa kärsitään valtavasta rahoitus- ja talouskriisistä ja joukoittain ihmisiä menettää työpaikkansa, parasta mihin pystymme on, että myönnämme itsellemme merkittäviä lisävaroja, palkkaamme lisää henkilöstöä ja aiheutamme lisäkustannuksia yhteisön veronmaksajille. Kaikkihan tietävät, että näillä lisävaroilla ja henkilöstön lisäjäsenillä pyritään pääasiassa varmistamaan, että viime vaaleissa paikkansa menettäneet sosialistit eivät joudu taloudelliseen ahdinkoon. Tilanne on aikaisemminkin johtanut siihen, että Euroopan poliittisille puolueille ja poliittisille kulmakiville on myönnetty merkittäviä lisävaroja. On hämmästyttävää, että esitämme toistuvasti hyvältä kuulostavia väitteitä, joiden turvin ammennamme vielä enemmän varoja parlamentin rahakirstuista – käytäntö, jota on mahdoton hyväksyä tällaisena kriisiaikana.

Miguel Portas, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Totean, että juuri hyväksymämme korjaava talousarvio, joka on suuruudeltaan 13 400 000 euroa ja joka tulee voimaan vasta 1. toukokuuta 2010 kattaen siten puoli vuotta, on hyvin harkitsemaan toimi.

Talousarvion 4 miljoonan euron suuruinen osuus, joka on varattu parlamentin valiokuntien ja ryhmien henkilöresurssien lisäämiseen, on perusteltavissa, koska Lissabonin sopimuksessa parlamentille asetetaan uusia lainsäädännöllisiä vaatimuksia. Sitä vastoin se, että parlamentin jäsenien avustajien palkkaamiseen osoitettuja varoja korotetaan 8 miljoonan euron verran, tarkoittaa, että ensi vuonna summa ei ole 8 miljoonaa euroa vaan 16 miljoonaa euroa. Tämä on selvästi ylimitoitettua, koska tulevana vuonna suunnitellaan 1 500 euron suuruisia korotusta jokaista jäsentä kohden, mikä tarkoittaa 16 miljoonan euron sijaan 32:ta miljoonaa euroa. Aikana, jolloin kaikissa jäsenvaltioissa vallitsee laajamittainen työttömyys ja sosiaalinen kriisi, parlamentin jäsenien resurssien lisääminen on kestämatöntä, paitsi jos uskallamme samalla leikata kustannuksia ja etuuksia, joihin meillä on parlamentin jäsenenä oikeus ja jotka eivät kaikki todellakaan ole täysin perusteltuja.

En ymmärrä, miten parlamentin jäsenet voivat saada yhdestä matkapäivästä 300 euron suuruisen etuuden sekä korvauksia matkan pituuden ja siihen käytetyn ajan perusteella – täysin verovapaasti. Voimme leikata tarpeettomia kustannuksia ja keskustella sitten siitä, miten lisätään lakien säätämiseen liittyviä keinoja. Se, että emme toimi näin samanaikaisesti, osoittaa yksinkertaisesti, että suhtaudumme ylenkatsoen äänestäjiemme ongelmiin. Olemme velvollisia näyttämään hyvää esimerkkiä, mutta nyt näytämme huonoa esimerkkiä.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, totean mielihyvin olevani asiasta samaa mieltä jäsen Portasin ja kommunistisen ryhmän kanssa. Kaikkialla yhteisössä, Irlannista Latviaan, hallitukset kamppailevat voidakseen reagoida rahoitus- ja luottokriisiin vähentämällä kustannuksia, mutta me täällä parlamentissa, yksinomaan täällä parlamentissa, lisäämme laajamittaisesti menoja niin suhteellisesti kuin ehdottomastikin. Lisäämme parlamentin jäsenille ja henkilöstölle tarjottavia etuuksia ja varoja.

Mietinnössä esitetty perustelu on hyvin mielenkiintoinen: siinä todetaan, että kaikkia näitä ylimääräisiä kustannuksia tarvitaan Lissabonin sopimuksesta johtuvien lisätehtävien vuoksi. Se pitää tavallaan paikkansa, muttei mielestäni sopimuksen laatijoiden tarkoittamalla tavalla. Byrokratiaa laajennetaan sen etujen edistämiseksi. Lissabonin sopimuksen ensisijaisena tehtävänä on luoda lisää työpaikkoja ja tarjota lisätuloja kymmenille tuhansille ihmisille, joiden toimeentulo riippuu nyt välittömästi tai välillisesti Euroopan unionista. Äänestäjät muodostavat ihmisryhmän, jota ei ole kuultu asian johdosta, ja haluaisin todella kertoa heille tämänkaltaisista asioista, jotta selviäisi, hyväksyvätkö he sen, että myönnämme itsellemme lisävaroja aikana, jolloin kaikki äänestäjämme joutuvat kiristämään voittoa.

Mietintö: Maria do Céu Patrão Neves (A7-0014/2010)

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Pidän erittäin myönteisenä päätöstä hyväksyä uusia kalastusala koskevia sääntöjä. Kaloja, kuten muitakaan eläimiä, ei voida rajata tietyille alueille, joten sen arvioiminen, huolehditaanko jossakin valtiossa asioista muita valtioita paremmin, aiheuttaisi loputonta väittelyä.

Jos otetaan huomioon uudet tieteelliset tutkimukset, jotka osoittavat, että tällä hetkellä monet kalalajit ovat kuolemassa sukupuuttoon, on entistä selvempää, että on tehtävä yhteinen päätös, ei ainoastaan EU:ssa vaan koko maailmassa. Tästä syystä tämä Euroopan unionin toimi on hyvä esimerkki muille, kolmansille valtioille.

Toivon, että tällä analyysillä, joka kattaa myös yhteisen analyysin laatimisen, autetaan sekä kalastusalalla toimivia yrityksiä että valtioita niiden koosta riippumatta. Toivon myös, että päätöksellä osallistutaan katoavien kalalajien pelastamiseen. Ilmaisen kannattavani tätä koko sydämestäni.

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, en tuntenut tänään mielihyvää äänestäessäni sellaista mietintöä vastaan, joka sisältää useita kalastusalan tulevaisuuden kannalta mahdollisesti myönteisiä näkökulmia.

Tosiasia on kuitenkin edelleen, että yhteinen kalastuspolitiikka tuhoaa kotimaani kalastusteollisuuden.

Haagin suosituimmuusjärjestelmällä syrjitään joka vuosi pohjoisirlantilaisia kalastajia vähentämällä kiintiöitä heidän pyyntioikeuksistaan. Irlanninmerellä yksitoista vuotta kestäneen kalastustoiminnan väliaikaisen lopettamisen myötä vähärasvaisia kaloja pyytävän laivaston koko on supistunut yli 40 troolarista kuuteen, ja tästä huolimatta puhutaan edelleen ylikapasiteetista.

Sitten mainitsen kysymyksen, joka koskee Pohjanmeren kalastusta varten kehitettyjen sääntöjen soveltamista Irlanninmerellä: yhtenevä tai yhteinen lähestymistapa, jossa ei oteta huomioon paikan päällä vallitsevaa tilannetta. Tarvitsee vain tarkastella nettomittoja, joista sovittiin ihailtavista syistä ja jotka yhteisö pakotti kalastusteollisuuden hyväksymään jättäen samalla laajalti tiedottamatta uuteen menettelyyn siirtymisestä aiheutuvista seurauksista.

Tästä syystä äänestin mietintöä vastaan, vaikka pidänkin joitakin siihen sisältyviä seikkoja kannustavina.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (LT) Äänestin yhteisen kalastuspolitiikan uudistusta koskevasta vihreästä kirjasta laaditun päätöslauselman puolesta. Toivon, että Euroopan parlamentti edisti tämänpäiväisen äänestyksen myötä edes hieman kalavarojen ja terveen meriympäristön säilyttämistä sekä yhteisen kalastuspolitiikan uudistusta.

Kuten me Euroopan parlamentissa tiedämme, 27 prosenttia kalalajeista on kuolemassa sukupuuttoon, ja jollei kalastusta rajoiteta, ne katoavat. Tiedämme myös, että kalavaroja olisi mahdollista lisätä 86 prosenttia, jos kaloja ei pyydetäisi niin äärimmäisin keinoin. Senkin me tiedämme, että kalalajeista 18 prosentin kohdalla tilanne on huono, ja tutkijat suosittelevat lopettamaan niiden pyytämisen välittömästi.

Toivon hartaasti, että Euroopan unionilla on riittävästi poliittista tahtoa panna uudistus täytäntöön sen suunnittelemisen lisäksi.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan todeta, että äänestin kalastuspolitiikan uudistusta koskevan vihreän kirjan puolesta niillä ohjeilla, joilla hyvä varjoesittelijämme Carl Haglund ryhmäämme ohjeisti.

Haluan kuitenkin sanoa, että on erittäin tärkeää kiinnittää syvempää huomiota kalastukseen Euroopan unionin alueella ja vesistöjen tilaan. Se on suuri haaste tällä hetkellä. Erityisen huolissani olen siitä, että meillä on melko paljon käsistä riistäytynyttä, melkein ryöstökalastusta, Euroopan unionin alueella, ja määrä voittaa laadun.

Nyt pitäisi alkaa miettiä voimakkaammin sitä, millä tavalla me voisimme rakentaa kalakantoja kestävästi ja huolehtia siitä, että myös tulevaisuudessa voidaan kalastaa. Tässä asiassa on ennen muuta nostettava keskiöön luonnonlohi ja luonnonkalakannat. On laadittava erityinen ohjelma luonnonlohen elvyttämiseksi.

Esimerkiksi minä tulen Suomesta ja Lapista. Me tarvitsemme lohetaikaa kutujokiin ja tarvitsemme ohjelman, jolla varmistetaan, että nimenomaan luonnonlohikannat voivat säilyä ja vahvistua ja että niitä voidaan myös kalastaa terveesti tulevaisuudessa.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, olen vastustanut tässä parlamentissa 11 vuoden ajan kielteisiä vaikutuksia, joita yhteinen kalastuspolitiikka on aiheuttanut kotimaalleni. Kansainvälisen oikeuden mukaan yhteisellä kalastuspolitiikalla katettiin 65 prosenttia Yhdistyneen kuningaskunnan Pohjanmeren-kalavaroista, mutta meille myönnettiin kiintiöjärjestelmän mukaisesti 25 prosenttia määrän perusteella tai 15 prosenttia arvon perusteella.

Väittelystä on tulossa teoreettinen, koska kalat ovat tosiaan kadonneet. Jopa sinä aikana, kun olen toiminut parlamentin jäsenenä, niin sanotusti uusiutuva luonnonvara on vähentynyt kohtalokkaalla tavalla. Kalavaroja on onnistuttu ylläpitämään muissa valtioissa, joissa on kannustettu omistajuutta ja joissa kalastajat ovat saaneet synn kohdella meriä uusiutuvana varana. Tarkoitan tällä Islantia, Norjaa, Uutta-Seelantia ja Falklandinsaaria. Yhteisössä ongelmana oli ”yhteisyys”, mikä tarkoitti, että kyse oli yhteisestä varasta, johon kaikilla aluksilla oli yhtäläinen oikeus.

Kipparia on mahdoton saada pysymään maissa, kun hän tietää, että joku muu harjoittaa kalastusta vesillä. Kuten sanoin, väittely on nyt todellakin teoreettista. Kaikki on ohi. Aluksemme on hylätty maihin. Kalasatamamme eivät tuota tulosta. Valtameremme on tyhjennetty.

Kirjalliset äänestyselitykset

Mietintö: Adina-Ioana Vălean (A7-0016/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Äänestin mietinnön puolesta, koska siinä tehdään käytössä olevaan järjestelmään parannuksia, joilla tuetaan parempaa tiedottamista EU:n energiainfrastruktuuriin liittyvistä investointihankkeista. Tarve parantaa tiedotusjärjestelmää johtuu energia-alalla vallitsevan tilanteen muuttumisesta aikana, jolloin valtioiden välinen energiariippuvuus on kasvanut ja toimimme yhtenäismarkkinoilla. Tästä syystä tarvitaan myös EU:n välineitä, jotta voimme tehdä energia-alaa koskevia päätöksiä.

Kannatan komission ehdottamaa oikeusperustan muuttamista, jotta asetus perustuu Lissabonin sopimuksen 194 artiklaan. Tavoitteena on lujittaa EU:n toimielimien asemaa energiapolitiikassa, erityisesti energiamarkkinoiden toiminnan ja varojen toimitusvarmuuden takaamiseksi, energiatehokkuuden edistämiseksi ja uusien uusiutuvien energiamuotojen kehittämiseksi sekä energiaverkkojen yhteenliittämisen tukemiseksi.

Liam Aylward (ALDE), kirjallinen. – (GA) Äänestin energiainfrastruktuuriin liittyviä investointihankkeita koskevan mietinnön puolesta; sen tavoitteena on varmistaa energian toimitusvarmuus ja kilpailukyky sekä vahvistaa ilmastomuutoksen torjuntaa. Mietinnön mukaan Euroopan unionin hallituksien on toimitettava komissiolle tietoja investoinneista, jotka koskevat energia-alan infrastruktuureja, nykyaikaistamista tai tehokasta energiantuotantoa, jotta edistetään tehokkuutta, yhteistyötä ja energiasuunnittelua Euroopan unionissa. Ilmastomuutoksen torjuminen, energian toimitusvarmuus ja uusiutuvan energian käyttö ovat Euroopan unionin kannalta hyvin tärkeitä asioita, ja on toteutettava enemmän toimia tehokkaiden, tarkasti kohdistettujen investointien kannustamiseksi ja varmistamiseksi. On myös varmistettava, että nämä asiat säilyvät Euroopan unionin energiapolitiikan ytimessä.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (EN) Tuin tätä mietintöä. Euroopan unioni on saanut uusia toimivaltuuksia Lissabonin sopimuksen nojalla ja sen on varmistettava, että toimivaltuuksia käytetään täysimääräisesti ja tehokkaasti. EU:n toimivaltuuksia on vahvistettu energiapolitiikan alalla ja Euroopan komissio pitää yhteisten energiamarkkinoiden luomista painopistealana. Yhteisön energiapolitiikkaa ei voida kuitenkaan edistää tehokkaasti, jollei Euroopan unionissa toteutetuista ja suunnitelluista energia-alan infrastruktuurihankkeista saada asianmukaista ja yksiselitteistä tietoa.

Uusi asetus on EU:n energiapolitiikan hyvin tärkeä osa ja toivon sen toimivan käytännössä. Yhteisön energiapolitiikkaa ei voida edistää tehokkaasti, jollei Euroopan unionissa toteutetusta ja suunnitellusta energia-alan infrastruktuurista saada asianmukaista ja yksiselitteistä tietoa.

Kuten tiedämme, monet jäsenvaltiot eivät noudattaneet ilmoitusvelvollisuuksiaan vanhan asetuksen ollessa voimassa. Tilanteen on muututtava uuden asetuksen myötä. Euroopan komission on EU:n perustamissopimuksen valvojana varmistettava, että kaikki jäsenvaltiot noudattavat asetuksen määräyksiä ja toimittavat hyvissä ajoin kaikki tarvittavat tiedot energiainfrastruktuurin odotetusta kehityksestä.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) EU:n johdonmukainen energiapolitiikka on tuomittu epäonnistumaan, jolleivät 27 jäsenvaltiota ilmoita täsmällisiä ja kattavia tietoja energia-alan investoinneista, joita kussakin jäsenvaltiossa on erikseen toteutettu. Euroopan unionin toimeenpanovallan on kuitenkin muistettava, että kansallisten virastojen toimittamien tietojen luottamuksellisuutta on tarpeen suojella, koska kyse on hyvin tärkeitä markkinoita koskevista arkaluonteisista tiedoista.

Yhteisön energiavarmuus on tärkeä asia, mutta komission on oltava tietoinen siitä, että kultakin jäsenvaltiolta erikseen saatua tietoa ei voi paljastaa, erityisesti, jos se on yksinomaan kaupallista tietoa. Energia-alan investointihankkeita koskevien tietojen ilmoittaminen kahden vuoden välein mahdollistaa sen, että Euroopan komissio voi laatia säännöllisen analyysin, jossa määritellään Euroopan unionin energiajärjestelmän tuleva kehitys. Näin voidaan toteuttaa toimia ajoissa ennen kysynnän ja tarjonnan välisten erojen tai ongelmien ilmenemistä.

On luotava Euroopan komission ilmoitusmenettelyä koskevien vaatimusten mukainen järjestelmä sellaisia tilanteita varten, joissa kaikki jäsenvaltiot eivät noudattaneet Euroopan yhteisön energiainfrastruktuuriin liittyvien investointihankkeiden ilmoittamisesta annetun edellisen asetuksen määräyksiä.

Antonio Cancian (PPE), kirjallinen. – (IT) Äänestämme tänään tämän asetuksen puolesta sen lisätyn toimivallan tukemina, joka parlamentille on Lissabonin sopimuksessa myönnetty energiapolitiikan

määrittämisen alalla. Toimielinten välisestä yhteistyöstä on todella hyötyä, kun suunnitellaan EU:n osallisuutta energiainfrastruktuurin suunnitteluun ja täytäntöönpanoon järjestelmällisellä, järkevällä ja kaukonäköisellä tavalla: tarkoitan tällä mahdollista hyötyä, joka liittyy Euroopan laajuisten verkkojen ohjelmasuunnitteluun ja hiilidioksidin varastointia koskeviin kokeiluhankkeisiin, jotka edustavat energia-alan tulevaisuutta. Asetuksessa vahvistettujen ilmoitusvelvoitteiden vuoksi tilanne saattaa johtaa siihen, että talouteen puututaan liiaksi poliittisin toimin ja että kilpailua heikennetään hankkeita koskevien tietojen levitessä. Tästä syystä on tärkeää varmistaa, että tietoja kerätessä ja hallinnoitaessa suojellaan luottamuksellisuutta ja yritysten toimintaa. Analysoimalla tietoja varmistetaan osaltaan, että investointeja käytetään parhaalla mahdollisella tavalla. Analyysin lisäksi on kuitenkin toteutettava konkreettisia taloudellisia toimia, joilla tuetaan toimintaa ja kannustetaan alalla toteutettavia yksityisiä investointeja. Energia-, ilmastomuutos- ja infrastruktuurirahastoa (Marguerite-rahasto) on vahvistettava. Aloite on perusteltu ja tarpeellinen, mutta rahastoa on todella kasvatettava niillä EU:n varoilla, jotka ovat jo saatavilla talousarviosta ja jotka liittyvät Euroopan investointipankin ja/tai muiden rahoituslaitoksien takaamiin rahoitusmuotoihin, jotta sille taataan asianmukainen osuus toiminnassa olevien julkisen ja yksityisen sektorin yksittäisten kumppanuuksien pääomasta.

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Lissabonin sopimuksella lisätään Euroopan unionin toimivaltaa energiapolitiikan alalla.

On olennaisen tärkeää, että jäsenvaltiot pyrkivät yhteistyössä takaamaan tehokkaamman, turvallisemman ja kansalaisten kannalta edullisemman energiapolitiikan. On myös ehdottoman tärkeää vakauttaa tilannetta siten, ettei Ukrainan ja Venäjän välille synny jälleen kaasukriisiä. Näin taataan energiavarmuus, mitä EU:n jäsenvaltiot ja sen kuluttajat edellyttävät.

Energia-alueen perustaminen on EU:n tärkeimpiä painopistealoja. Ilmasto- ja energiapaketin tavoitteena on parantaa EU:n kilpailukykyä maailmassa, jossa hiilidioksidipäästöjä rajoitetaan aina vain enemmän.

Tällä Euroopan unionin energiainfrastruktuuriin liittyviä investointihankkeita koskevalla päätöslauselmalla edistetään markkinoiden avoimuutta ja ennustettavuutta, tuetaan yrityksiä ja luodaan kilpailukyvyyn kannalta myönteinen ympäristö.

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) Euroopan komissiolle on välttämättä tiedotettava yhteisön energiapolitiikan alalla tapahtuvista asioista, jotta se voi asianmukaisesti hoitaa alaan liittyvät tehtävänsä. Tämä on yksi syistä, joiden vuoksi päätin äänestää mietinnön puolesta.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin mietinnön puolesta, joka koskee ehdotusta neuvoston asetukseksi Euroopan yhteisön energiainfrastruktuuriin liittyvien investointihankkeiden ilmoittamisesta komissiolle ja asetuksen (EY) N:o 736/96 kumoamisesta, koska komissio voi siten valvoa infrastruktuuria ja ennakoida mahdollisia ongelmia, erityisesti ympäristöalalla. Tästä syystä kannattaa korostaa, että on tärkeää arvioida energiainfrastruktuuriin liittyvien hankkeiden ympäristövaikutusta, jotta ne voidaan toteuttaa ja poistaa käytöstä kestäväällä tavalla.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Investointeja ja energiainfrastruktuuriin liittyviä hankkeita koskevan tiedon antaminen ja välittäminen on olennaisen tärkeää, kun otetaan huomioon yhdenntyn energiapolitiikan merkitys torjuttaessa ilmastomuutosta ja vähennettäessä hiilidioksidipäästöjä mutta myös pyrittäessä takaamaan tehokkuus ja energiariippuvuuden vähentäminen yhteisössä.

Yhteisön energiapolitiikan kannalta on keskeistä, että komissiolla on ajankohtainen käsitys jäsenvaltioissa toteutettavien energia-alan investointien suuntauksista, jotta komissio voi kehittää yhdenntynyttä politiikkaa edistääkseen energiatehokkuutta ja puhtaampaan tekniikkaan tehtäviä investointeja. Siten varmistetaan vaihteellinen energiaomavaraisuus ulkoisiin toimittajiin ja fossiilisiin polttoaineisiin nähden.

Kannatan näin ollen asetusehdotusta ja erityisesti sen välttämätöntä täytäntöönpanoa, koska edellistä asetusta, jonka tämä asetusta korvaa, ei pantu täytäntöön.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Asetusehdotuksella pyritään luomaan yhteisön energiapolitiikkaa, jonka tavoitteena on tehokkuus, luotettavuus ja turvallisuus. Energiatehokkuus on Euroopan unionin painopisteala, kun otetaan huomioon tarve suojella ja maksimoida energiavaroja sekä täyttää sitoumukset, joita unioni on tehnyt ilmastomuutoksen torjumiseksi.

Muistutan teitä siitä, että on otettava huomioon EU:n tavoite 20 prosentin energiatehokkuudesta ennen uusien hankkeiden pariin siirtymistä. Tämä tarkoittaa, että energiainfrastruktuuriin liittyvien investointihankkeiden on vastattava tavoitetta, jonka mukaan vähintään 20 prosenttia energiasta on tuotettava

kestävistä, uusiutuvista lähteistä vuoteen 2020 mennessä. Solidaarisuuteen ja kestävyYTEEN perustuvan suosituksen mukaisen energiapolitiikan avulla on taattava alhaiset hiilidioksidipäästöt. On tärkeää, että järjestelmä on luotettava, koska toiminnan on oltava keskeytymätöntä. On otettava huomioon energia-alan tarjonnan vähentyminen, mikä on havaittavissa niin EU:ssa kuin sen ulkopuolellakin. On myös syytä kiinnittää huomiota infrastruktuuriin tehtäviin tärkeisiin investointeihin, jotta vältetään energiansaantiin liittyvät turvallisuusongelmat.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Esittelijä pitää tätä todella tärkeänä EU:n energiapolitiikan muodostaman palapelin osana ja järkeilee, että yhteisön energiapolitiikkaa on mahdollon edistää tehokkaasti EU:ssa ilman energiainfrastruktuuria koskevia asianmukaisia tietoja. Mietintö voidaan kuitenkin – yhteisön energiapolitiikkaa koskevasta perustavasta erimielisyydestämme huolimatta – myös sijoittaa oikeudelliseen yhteyteen tai sisämarkkinoiden kehukseen.

Mietinnössä tarkastellaan kuitenkin myös myönteisiä näkökulmia, erityisesti, kun siinä todetaan, että on olennaisen tärkeää, että taataan tietojen luottamuksellinen käsittely ja että kaikki näin syntyvät ehdotukset ovat tasapuolisia eivätkä tarkoita poliittisten toimijoiden puuttumista markkinoiden toimintaan. Lisäksi ilmoitusvaatimusten täyttämisen pitäisi olla helppoa, jotta vältetään yritysten tarpeeton hallinnollinen kuormitus samoin kuin jäsenvaltioiden ja komission hallinnon kuormittaminen.

Näin ollen päätimme lopullisesti äänestää tyhjää.

Françoise Grossetête (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin Väleanin mietinnön puolesta; se koskee ehdotusta neuvoston asetukseksi Euroopan yhteisön energiainfrastruktuuriin liittyvien investointihankkeiden ilmoittamisesta komissiolle.

On nimittäin ratkaisevan tärkeää saada riittävän yksityiskohtainen yleiskäsitys, jotta voidaan luoda parempi tasapainotila energian kysynnän ja tarjonnan välille yhteisössä ja jotta voidaan päättää infrastruktuuriin tehtävistä mahdollisimman tarkkanäköisistä investoinneista. Näin lisätään myös avoimuutta markkinoilla (samalla kun suojellaan yrityksiä koskevaa tietoa) ja estetään energiariippuvuuden syntyminen tiettyyn lähteeseen tai tuotantopaikkaan nähden.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Kööpenhaminan pettymyksestä huolimatta EU ei voi hyväksyä sitä, että kansainvälisen yhteisymmärryksen puute hidastaa omia toimiamme kestävä kehityspolitiikan täytäntöön panemiseksi. Skotlannin hallitus toimii edelleen edelläkävijänä uusiutuvan energian alalla, ja EU:lla on myös tärkeä asema esityslistan edistämässä. Energiapolitiikan tehokas edistäminen edellyttää infrastruktuuria koskevaa asianmukaista tietoa, ja äänestin tänään tämänsuuntaisesti.

Alan Kelly (S&D), kirjallinen. – (EN) On selvää, että tarvitaan kattavaa tietojenkeruuta energiainfrastruktuuriin liittyvistä investointihankkeista. Alan tärkeimmät suuntaukset on myös esiteltävä pääpiirteittäin, jotta on mahdollista suunnitella tulevia toimia ja korostaa mahdollisia ongelmia. Tuleva taloudellinen kasvumme perustuu energiainfrastruktuuriin. On siis syytä kannustaa yhteisöä toimimaan yhteistyössä asian edistämiseksi.

Erminia Mazzoni (PPE), kirjallinen. – (IT) Ehdotuksesta käy ilmi, mitä seurauksia aiheutui tammikuussa 2009 syntyneestä kaasuntoimituksiin liittyneestä hätätilanteesta, jolloin komissiolle selvisi, että unionin energiainfrastruktuuri ei vastannut tarkoitustaan. Euroopan komission tavoitteena, jota parlamentti tuki täysimääräisesti, oli saada jatkuvasti ajantasainen käsitys energiainfrastruktuurin tilasta. Tällä hetkellä on hyvin epäselvää, toteutetaanko investointihankkeita, ja talous- ja rahoituskriisi vain pahentaa tilannetta. Mielestäni on syytä toteuttaa toimia, ja investointihankkeita koskevan johdonmukaisen tiedon puute on korjattava. Ilman näitä tietoja on mahdollon analysoida unionin infrastruktuurin odotettavissa olevaa kehityssuuntaa ja toteuttaa tyydyttävää valvontaa monialaista lähestymistapaa silmällä pitäen. Lisäksi asetusta (EY) N:o 736/96, joka tällä kyseisellä asetuksella kumotaan, ei enää sovelleta johdonmukaisesti eikä se ole yhteensopiva energia-alan viimeaikaisen kehityksen kanssa. Ehdotuksen myötä olemme näin ollen lujittaneet olemassa olevaa järjestelmää, parantaneet merkittävästi tietojen vertailukelpoisuutta ja samalla vähentäneet hallinnollista rasitusta. Haluan lopuksi korostaa, että äänestin tarkistusta 81 vastaan (sen mukaan koko ydinenergiaketju oli määrä sisällyttää asetuksessa tarkoitettuun infrastruktuuriin), koska Euratomin perustamissopimukseen sisältyy jo määräyksiä, joilla näitä asioita säännellään.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) EU:n energiapolitiikka on hyvin keskeisessä asemassa, mikäli aiomme onnistua käyttämään pääasiassa uusiutuvaa energiaa lähitulevaisuudessa. Lissabonin sopimuksen voimaantulon myötä energiapolitiikkaa koskevat päätökset tehdään yhteispäätösmenettelyllä, joten on tarkistettava asetuksia, jotka perustuvat EU:n uuteen oikeudelliseen järjestelmään. Tästä syystä, ja jotta kaikki

jäsenvaltiot voivat tiedottaa energiainfrastruktuurin suunnitelmien mukaisesta kehittämisestä tyydyttävällä ja hyödyllisellä tavalla, uusi asetus on pantava täytäntöön asian helpottamiseksi ja nopeuttamiseksi.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Suunnitelma saattaa kokonaisuudessaan perustua hyvään ajatukseen – eli kykyyn reagoida toimituksiin liittyviin pullonkauluihin – joskaan jäsenvaltiot eivät täyttäneet ilmoitusvelvoitteita edellisen asetuksenkaan voimassaoloaikana. Ei vaikuta siltä, että tarkasteltavanamme olevan ehdotuksen avulla olisi mahdollista toteuttaa tältä osin suuria muutoksia. Ehdotuksen tämänhetkisessä muodossa ei kuitenkaan suljeta pois puuttumista markkinoiden toimintaan eikä yrityksille aiheutuvia kohtuuttomia hallinnollisia menoja. Äänestin mietintöä vastaan näistä syistä ja byrokratian kannustamisen välttämiseksi.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Päätöslauselman tavoitteena on varmistaa, että jäsenvaltiot antavat täsmällistä tietoa energiainfrastruktuuriin liittyvistä hankkeistaan. Komissiolle on ilmoitettava välittömästi energia-alalla toteutettavien hankkeiden aloittamisesta tai keskeyttämisestä, jotta komissio voi laatia uusia tai tarkistettuja hanke-ehdotuksia vaikuttaen siten merkittävästi energia-alan monimuotoisuuteen yksittäisissä jäsenvaltioissa. Tämä on jälleen askel kohti vallan keskittämistä. Äänestin sen vuoksi päätöslauselmaesitystä vastaan.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (RO) Asetusehdotuksen tarkoituksena on varmistaa, että komissio saa tarkkoja ja säännöllisiä tietoja EU:n energiainfrastruktuurin investointihankkeista, jotta se voi hoitaa tehtäviään ja erityisesti antaa oman panoksensa unionin energiapolitiikkaan.

Kumottua asetusta pidetään vanhentuneena, koska siinä ei oteta huomioon tärkeitä muutoksia, joita energia-alalla on tapahtunut vuoden 1996 jälkeen (EU:n laajentuminen, energian toimitusvarmuuteen liittyvät kysymykset, uusitut energialähteet, ilmastonmuutospolitiikka, Lissabonin sopimuksen mukainen EU:n uusi rooli energia-alalla). Äänestin mietinnön puolesta, koska yhteisön lainsäädäntöä on saatettava ajan tasalle jokaisella alalla ja erityisesti energia-alalla.

Teresa Riera Madurell (S&D), kirjallinen. – (ES) Tämä asetus on hyvin tärkeä, koska sen tavoitteena on varmistaa, että komissio saa tarkkoja ja säännöllisiä tietoja sekä kansallisista että rajat ylittävistä energiainfrastruktuurin investointihankkeista, jotta unioni voi turvata sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan ja kaikkien jäsenvaltioiden energiansaannin. Asetuksella pyritään korvaamaan vuoden 1996 asetus ottaen huomioon unionin sitoumukset, jotka liittyvät energian toimitusvarmuuteen, ilmastonmuutokseen ja uusiutuviin energialähteisiin Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen. Mietintö on erityisen kiinnostava, koska siinä vahvistetaan asetuksen merkitystä ennakkovaroitusjärjestelmänä yhteenliittäntöjen puutteita varten. Parlamentin teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunta on aina korostanut jäsenvaltioiden välisen 10 prosentin tasoisen yhteenliittämisen tarvetta, kuten Eurooppa-neuvosto on säätänyt, ja kaikki määräykset, joilla korostetaan tähän liittyviä puutteita, ovat hyvin myönteisiä. Sen vuoksi äänestin mietinnön puolesta.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin lopullisen päätöslauselman puolesta ensisijaisesti siitä syystä, että saavutimme äänestyksen aikana yhteispäätösmenettelyn: kyse on merkittävästä voitosta, koska voimme nyt ensimmäistä kertaa vedota Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (Lissabonin sopimuksen) energia-alalla muodostamaan oikeudelliseen perustaan voidaksemme noudattaa yhteispäätösmenettelyä komission tahdon vastaisesti. Mikä vielä historiallisempaa – ja ensimmäistä kertaa minun aikanani parlamentissa – onnistuimme pääsemään eroon Euratomin perustamissopimuksesta oikeudellisenä perustana, vaikka tämä asetus kattaa myös ydinvoima-alan investointien avoimuuden. Tämän kannan vahvisti myönteinen äänestys tarkistuksesta 30, jossa mainitaan ydinpolttoaineet asetuksen soveltamisalaan kuuluvana ensisijaisena energialähteenä. On selvää, että meidän on nyt kaikin tavoin ylläpidettävä voittoa tulevissa neuvoston ja komission kanssa käytävissä kolmikantaneuvotteluissa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava energia-alan investointihankkeiden määrä ja tyypit vähintään viisi vuotta ennen rakennustöiden aloittamista. Tämä on todella järkevä siirto kohti energia-alan tulevaisuutta koskevien hahmotelmien kohentamista, koska tällä tavoin komissio saa paremman käsityksen siitä, miten energiamarkkinat kehittyvät. Uusiutuvien energialähteiden tuotanto, myös hajautettu tuotanto, on otettava täysimääräisesti huomioon, ja joka ikinen ”vähähiilisyys” – ydinvoimamyönteistä Troijan hevosta – koskeva maininta on poistettu.

(Työjärjestyksen 170 artiklan mukaisesti lyhennetty äänestys selitys)

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Äänestin Văleanin mietintöä vastaan, koska siinä vaaditaan energia-alan vapauttamista ja yhteisön liberaalia energiapolitiikkaa. Tiedämme kaikki, millaisia

valitettavia seurauksia tällä olisi alan työntekijöiden ja entistä useamman kansalaisen kannalta säännöllisten sähkökatkokkien vuoksi.

Mietinnössä vahvistetaan markkinoiden ensisijaista asemaa ja julkisten toimien neutraaliutta sekä asetetaan ”talouden toimijat” etusijalle. Voimme olla varmoja siitä, minkä tahojen etuja he edistävät. On syytä huolestua olemassa olevan infrastruktuurin säilymisen puolesta, kun eräissäkin tarkistuksessa vaaditaan takeita siitä, että ensisijaisia investointeja toteutetaan ainoastaan energiainfrastruktuurien etujen edistämiseksi.

Yhteisön energiapolitiikan hyväksyttävyyttä edellyttää muutakin kuin pelkän yhteisvastuullisuus-sanan lisäämistä koskevaa tarkistusta, erityisesti, kun samaisessa tarkistuksessa EU:ta estetään puuttumasta markkinoiden toimintaan. Näin annetaan aivan uusi merkitys ilmaisulle ”terve kilpailu”.

Tavoitteeksi ei pitäisi yleisesti ottaen asettaa sitä, että pyritään tyydyttämään energian entistä suurempi kysyntä. Energiatietoisuutta olisi sen sijaan kohennettava uusien infrastruktuuri-investointeja varten myönnetyn lisärahoituksen turvin.

Monet EU:n politiikat perustuvat edelleen uusliberalistisiin oppeihin vallitsevista talouskriisistä huolimatta.

Päätöslauselmaesitys RC-B7-0116/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) Kannatan tätä päätöslauselmaa ja hyväksyn siinä esitetyt näkemykset varauksettomasti. Olen ilahtunut siitä, että maassa järjestetyt presidentinvaalit heijastivat Ukrainassa toteutunutta merkittävää edistymistä ja onnistuivat edellisiä vaaleja paremmin, etenkin kansalaisoikeuksien ja poliittisten oikeuksien noudattamisen osalta, kokoontumis-, järjestäytymis- ja sananvapaus mukaan luettuina. Kansainvälisten vaalisääntöjen noudattaminen osoittaa, että Ukraina on kehityksensä kypsiä demokratiaksi ja pyrkii EU:n kanssa tehtävään tiiviimpään yhteistyöhön, joka perustuu EU:n perusarvojen keskinäiseen kunnioittamiseen. Meidän on kannustettava Ukrainaa osallistumaan aktiivisesti itäiseen kumppanuuteen ja tuettava sen pyrkimyksiä demokratian lisäämiseen ja oikeusvaltioperiaatteen, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien noudattamiseen sekä markkinatalouden, kestävä kehityksen ja hyvän hallintotavan turvaamiseen.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Olen yksi niistä henkilöistä, jotka valmistelivat tätä päätöslauselmaa, ja tämän vuoksi äänestin siinä esitettyjen tavoitteiden puolesta. Presidentinvaalien jälkeen Ukrainan on lähestyttävä Euroopan unionia. Olen ilahtunut siitä, että Ukraina on päättäväisesti valitsemassa demokratian tietä ja siellä ymmärretään, että sillä on oikeutettu paikka Euroopan demokraattisten valtioiden yhteisössä. Olen Eurooppaan olisi oltava Ukrainalle auki.

Avoimet vaalit ovat tärkeä askel vahvistettaessa demokraattisen valtion periaatteita. Vaikka tarkkailijat kertoivat, että Ukrainan presidentinvaaleissa pidettiin kiinni korkeista laatuvaatimuksista ja demokraattisista periaatteista, Ukrainan hallintoelinten olisi myös hyväksyttävä selkeät vaalisäännöt. Sananvapaus ja tiedotusvälineiden moniarvoisuus olisi varmistettava kaikkien kansalaisten ja vaaliehdokkaiden osalta.

Ukrainan kannalta on erittäin tärkeää, että se osallistuu itäiseen kumppanuuteen sekä EU:n ja sen itäisten naapurimaiden parlamentaariseen edustajakokoukseen, joka tekee yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa. Tänä päivänä Ukraina on eurooppalainen valtio, jolla on oikeus tehdä Eurooppaa koskevia päätöksiä. Euroopan unionin on tehtävä tiivistä yhteistyötä Ukrainan kanssa vahvistaakseen sen demokratisoitumista ja yhdistymistä Euroopan unioniin.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Hiljattain valittu Ukrainan presidentti lähettää tärkeän viestin valitessaan Brysselin ensimmäisen ulkomaanvierailunsa kohteeksi. Ukraina on valtio, jolla on Eurooppaan liittyviä pyrkimyksiä, ja se, että presidentti Janukovitsh tulee EU:n pääkaupunkiin tapaamaan komission tärkeimpiä jäseniä on osoitus siitä, että Kiova katsoo länttä kohti.

Ukrainan uusi presidentti on merkittävien haasteiden edessä ajankohtana, jolloin Kansainvälinen valuuttarahasto on jäädyttänyt Kiovan kanssa allekirjoittamansa valmiusluottosopimuksen sen vuoksi, että lukuisista sitoumuksista ei ole pidetty kiinni tai niitä on rikottu. On tärkeää, että presidentti Viktor Janukovitsh ei unohda niitä lupauksia, joita hän antoi aloittaessaan toimikautensa. Ukrainassa tarvitaan, kuten Kiovan uusi johtaja totesi, sisäistä vakautta niin korruption torjumista varten kuin talouden vakauttamiseksi terveelle perustalle. Ukrainan on saatava takaisin liike-elämän ja kansainvälisen yhteisön luottamus, jotta se kykenee nousemaan taloudellisesta taantumasta, jota epävakaa poliittinen ilmapiiri pahentaa entisestään.

Vaalikampanjan lopputuloksen ja presidentti Janukovitshin valtaannousun on merkittävä luopumista kansaa koskevista käytännöistä, kuten kansalaisten tulojen keinokeisista nostamisesta kestävämmällä tavalla.

Presidentti Janukovitshin virkaanastujaispuhe antaa kansainväliselle yhteisölle toivoa siitä, että tilanne Ukrainassa voi palautua takaisin normaaliksi. Lähiaikoina nähdään, muuttuvatko sanat myös teoiksi.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Äänestin tyhjää, koska mielestäni Euroopan unionin ja muiden valtioiden suhteita pitäisi leimata tasavertaisuus, molempia osapuolia hyödyttävä kaupankäynti ja taloussuhteet, se että valtioiden sisäiseen kehitykseen ja demokraattisiin prosesseihin ei puututa puolin eikä toisin, sekä tietyksi kansan tahdon kunnioittaminen. Rauhanomaisen Euroopan rakentaminen edellyttää ennen kaikkea kunkin valtion kykyä määritellä itse kansainväliset suhteensa ilman määräilyä ja painostusta. Koska energiavarmuus on Euroopan unionin jäsenvaltioiden kannalta keskeisen tärkeää, Ukrainalla on tärkeä rooli, minkä vuoksi sitä olisi rohkaistava tarttumaan energiaongelmiinsa parantamalla suhteita Venäjään kahdenvälisten sopimusten avulla. Tästä hyötyisivät molemmat osapuolet ja näin varmistettaisiin maakaasun katkeamaton toimittaminen Eurooppaan.

Robert Dušek (S&D), kirjallinen. – (CS) Suhtaudun myönteisesti Ukrainan tilanteesta laadittuun kompromissipäätöslauselmaan, jossa ei käsitellä ainoastaan sitä, miten demokraattiset viime vaalit olivat, vaan tarjotaan lisäksi ratkaisuja öljyn ja maakaasun toimituksiin sekä painostetaan Ukrainaa hyväksymään energiayhteisön perustamissopimus ja direktiivin 2003/55/EY mukainen energialainsäädäntö. Olen samaa mieltä siitä, että Ukrainan aktiivinen ja myönteinen suhtautuminen EU:hun ei ole ainoa arviointiperuste. Ukrainan on myös ennen kaikkea varmistettava, että sillä on hyvät suhteet naapurivaltioihinsa, itäisen kumppanuuden valtioihin ja EURONEST-edustajakokoukseen. Kannatan tässä kompromissipäätöslauselmassa esitettyjä ehdotuksia ja muita säännöksiä kokonaisuudessaan ja äänestän niiden hyväksymisen puolesta.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Annoin ääneni yhteiselle päätöslauselmalle, jossa korostetaan, miten tärkeää on vahvistaa EU:n ja Ukrainan välistä yhteistyötä. Kyseisen valtion poliittinen ja taloudellinen vakauttaminen ja Ukrainan ja EU:n yhteistyön vahvistaminen energia-alalla ovat edellytyksiä Ukrainan Eurooppaan liittyvien pyrkimysten tunnustamiselle. Vakaa tilanne EU:ssa riippuu myös sen naapureiden vakaudesta.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Muistan toivon tunteen, joka heräsi oranssin vallankumouksen myötä, ja sen, millaista irtiottoa neuvostovaikutteisesta menneisyydestä se merkitsi ukrainalaisille. Muistan millaisia lupauksia menestyksestä, edistyksestä, demokratiasta ja yhteistyöstä ukrainalaisille tuolloin sateli niin valtion sisältä kuin ulkomailtakin. Tuolloin Euroopan unioni vaikutti todennäköiseltä määränpäältä kansalle, joka oli kääntymässä selkeästi kohti länttä.

Nyt innostuksen laannuttua tänä päivänä näyttää selvältä, että oranssin vallankumouksen johtohahmot eivät kyenneetkään vastaamaan haasteeseen. Ihmisten pettymys tapaan, jolla maata johdetaan, on myös selvästi nähtävillä.

Se, että nyt valittiin ehdokas, jonka Viktor Jushtshenko päihitti joulukuussa 2004 pidetyissä vaaleissa, on joko osoitus merkittävästä jakautumisesta maan sisällä tai yleisessä ilmapiirissä tapahtuneesta muutoksesta siihen suuntaan, että kansa suhtautuu nyt suopeammin Venäjän vaikutukseen.

Uskon, että Euroopan unionin olisi tärkeää pysyä houkuttelevana Ukrainan silmissä ja että sen olisi pyrittävä tähän erilaisten käytettävissään olevien keinojen avulla. Toivon, että Ukraina pitää kiinni sisäisestä demokratisoitumisesta ja pyrkii siihen päättäväisesti ja että, kun tarkastellaan sen menneisyyttä ja historiaa, se lähentyy vähitellen EU:ta prosessissa, joka päättyy siihen, että Ukrainasta tulee EU:n täysivaltainen jäsen.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Itäblokin ja Neuvostotasavaltojen liiton hajoamisen jälkeen Ukrainan kansa ja instituutiot ovat olleet vahvasti sitoutuneita maan demokratisoitumiseen ja modernin yhteiskunnan rakentamiseen kehittämällä yhteiskunnallista, taloudellista ja poliittista järjestelmää, jonka avulla voidaan vahvistaa oikeusvaltiota ja ihmisoikeuksien noudattamista huolimatta vaikeuksista, jotka ovat tyypillisiä valtiolle, joka on uudistamassa rakenteitaan ja poliittista identiteettiänsä.

Vertailukohtana ja alueena, jossa edistetään rauhaa ja kansalaisten taloudellista, sosiaalista ja kulttuurista kehitystä, Euroopan unionin velvollisuutena on ottaa ratkaiseva rooli kehitettäessä Ukrainan sisällä demokraattista järjestelmää, mukaan luettuna mekanismit Euroopan yhdentymistä varten. Samalla autetaan lieventämään alueellisia konflikteja tässä maassa, jolla on EU:lle suuri geostrateginen merkitys Venäjän ja Keski-Aasian suhteiden kannalta, etenkin kun kyse on energiasta. Tämän prosessin osalta haluaisin painottaa myös, että tämä päätöslauselmaesitys auttaa suurta joukkoa ukrainalaisia maahanmuuttajia EU:hun integroitumisessa, samalla kun siinä korostetaan sitä, millainen merkitys nuorisolla ja koulutuksella on sosiaalisessa, taloudellisessa ja kulttuurisessa edistymisessä Ukrainan sisällä.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), kirjallinen. – (RO) Ukrainan tilannetta koskevasta päätöslauselmasta tänään pidetyn äänestyksen perusteella olemme paitsi ilmaisseet hyväksyntämme sille, että presidentinvaalit käytiin demokraattisten periaatteiden mukaisesti, myös toivottaneet tervetulleeksi virkaansa uuden presidentin, jonka odotamme jatkavan avointa yhteistyöpolitiikkaa EU:n suuntaan. Painotimme sitä, miten tärkeää on allekirjoittaa lisäsopimuksia energia-alalla ja taata tällä tavoin energian toimitusvarmuus. Lisäksi vahvistimme tämän äänestyksen avulla tarpeen jatkaa keskusteluja suotuisan järjestelmän luomiseksi viisumien myöntämistä varten. Ukrainaa on tänään välitetyn viestin avulla pyydetty jatkamaan yhteistyötä kanssamme siten, että se sitoutuu päättäväisesti etenemään tiellä kohti demokratiaa. Tämän äänestyksen avulla olemme vahvistaneet sen, mitä olemme todenneet jo muissakin yhteyksissä, eli että meidän on osoitettava vuoropuheluun ja pitäviin sitoumuksiin perustuvaa avoimuutta kannustaaksemme Ukrainaa tukemaan Eurooppa-myönteistä kehitystä. Ukrainan on kuitenkin osoitettava, että se on meille luottamuksen arvoinen kumppani.

Tunne Kelam (PPE), kirjallinen. – (EN) Kannatin tarkistusta 2, jonka ECR-ryhmä jätti yhteiseen päätöslauselmaan Ukrainan tilanteesta ja jossa tuodaan ilmi huoli siitä, että Nord Stream -yhtiön putkihankkeesta on haittaa EU:n energiavarmuuteen liittyvälle yhteisvastuuperiaatteelle ja putki rakennetaan Ukrainan kiertämiseksi. Vaikka asia ei suoraan liity Ukrainan nykytilanteeseen, olen täysin samaa mieltä siitä, että Venäjän hallituksen ajama Nord Stream -hanke on ensisijaisesti poliittinen hanke, jonka tavoitteena on jakaa Eurooppa ja eristää paitsi Ukraina myös osa uusista jäsenvaltioista. Tarkistus on muistutus siitä, että Nord Stream -yhtiöön liittyvä keskustelu ei ole päättynyt, vaan sitä on tarkoitus jatkaa. EU, joka pyrkii kohti yhteisiä energiamarkkinoita ja energiasolidaarisuuden periaatteen täytäntöönpanoa, ei voi tukeutua pitkäkestoiseen suhteeseen poliittisesti suuntautuneen valtiollisessa omistuksessa olevan monopolin kanssa, joka on jo epäonnistunut taloudellisesti ja uhmaa EU:n perusperiaatteita avoimen kilpailun, läpinäkyvyyden sekä tuotannon, kuljetuksen ja jakelun erillään pitämisen osalta.

Iosif Matula (PPE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Euroopan kansanpuolueen ryhmän (kristillisdemokraatit) jättämän päätöslauselmaluonnoksen puolesta, koska uskon, että EU:n on autettava Ukrainaa panemaan täytäntöön demokraattiset uudistukset ja eurooppalaiset arvot ja takaamaan ihmisoikeudet ja kansallisiin vähemmistöihin kuuluvien henkilöiden oikeudet.

Ukrainan uusi presidentti voitti vaalit ohjelmalla, joka perustui vähemmistöjen oikeuksien takaamiseen, ja EU:n on tuettava tämän ohjelman tehokasta täytäntöönpanoa pitkällä aikavälillä. Tässä tarkoituksessa on tarpeen hyväksyä ja saattaa voimaan laki alueellisia kieliä ja vähemmistökieliä koskevan eurooppalaisen peruskirjan täytäntöönpanoa varten. Aiemmat toimenpiteet, joilla rajoitettiin voimakkaasti koulujen mahdollisuuksia vähemmistöjen äidinkiellillä tapahtuvaan opetukseen, on kumottava. Vähemmistöjen edustusta paikallis- ja aluehallinnon sekä keskushallinnon elimissä Ukrainassa on parannettava. Oikeuksien kunnioittaminen eurooppalaisten normien mukaisesti on taattava kaikkien vähemmistöjen osalta, mukaan luettuina venäläiset, puolalaiset, tataarit, bulgaarit, kreikkalaiset, romanialaiset, unkarilaiset, juutalaiset ja romanit. Mitään vähemmistöä ei saa sivuuttaa.

Haluan kiinnittää huomiota tarpeeseen säilyttää ja palauttaa ennalleen kulttuurinen ja historiallinen perintö Tšernivtsin alueella, joka on osa juutalaista, saksalais-itävaltalaisista, puolalaista, romanialaista, venäläistä ja ukrainalaista kulttuuriperintöä. Mielestäni EU:n ja Ukrainan välisen yhteistyön yhtenä ensisijaisena tavoitteena oltava se, että tämä arvokas eurooppalainen, monikulttuurinen ja monta uskontokuntaa käsittävä perintö, johon kuuluu hautausmaita, muistomerkkejä, rakennuksia ja kirkkoja Pohjois-Bukovinassa, säilytetään.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Ukrainassa äskettäin pidetyt vaalit ovat, kun otetaan huomioon Etyjin/ODIHR:n vaalitarkkailuvaltuuskunnan lausunnot, joiden mukaan suurinta osaa kansainvälisistä normeista noudatettiin, merkki siitä, että tämä valtio on jatkamassa myönteistä kehitystä siirtymällä kohti tulevaa yhdistymistä EU:hun. On kuitenkin keskeisen tärkeää, että ukrainalaiset poliitikot ja viranomaiset ovat sitoutuneita poliittisen ja taloudellisen vakauttamisen toteuttamiseen nopeasti. Jotta tähän päästään, on tarpeen toteuttaa tarvittavat perustuslailliset uudistukset, mihin liittyy oikeusvaltion lujittaminen, sosiaalinen markkinatalous ja korruption torjumiseen tähtäävien uusien keinojen käyttöönotto sekä liiketoiminta- ja investointiympäristön parantaminen.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Päätöslauselmassa Ukrainan tilanteesta käsitellään maan nykytilannetta ja presidentinvaaleihin liittyvää tilannetta erinomaisen hyvin. Se muistuttaa ukrainalaisia politiikkoja ja hallintoelimiä tarpeesta poliittiseen ja taloudelliseen vakauttamiseen, joka voidaan saavuttaa etenkin perustuslain uudistuksen, oikeusvaltion lujittamisen, sosiaalisen markkinatalouden luomisen, uusien korruption torjuntapyrkimysten ja liiketoiminta- ja investointiympäristön parantamisen avulla. Olen kuitenkin sitä mieltä, että pohdiskelut Ukrainan ottamisesta nopeasti mukaan vapaakauppa-alueeseen, toisin

sanoen EU:n yhteisille sisämarkkinoille, menevät liian pitkälle. Ukrainan on jatkuvasti kehitettävä ja vahvistettava talouttaan ja päästävä yksimielisyyteen omista tarpeistaan. Huolimatta Ukrainan suuntautumisesta Eurooppaan ei pidä unohtaa tai sivuuttaa sitä, että valtion juuret ovat syvällä Venäjän vaikutuspiirissä, mikä on otettava huomioon. Näistä syistä jätin antamatta ääneni päätöslauselmaesitykselle.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Tekstissä on joitakin hyviä kohtia, kuten kommunistihallinnon tuomitseminen. Toisaalta olen sitä mieltä, että pitkälle menevä viisumirajoitusten lieventäminen ja Ukrainan nopea mukaan ottaminen yhteisemarkkinoille ei ole järkevää. Tämän vuoksi pidättäydyin äänestämästä.

Kristiina Ojuland (ALDE), kirjallinen. – (ET) Arvoisa puhemies, kannatin Euroopan parlamentin päätöslauselmaa Ukrainan tilanteesta. Olen muun muassa sitä mieltä, että meidän pitäisi ottaa hyvin vakavissamme valituksi tulleen presidentti Janukovitshin päätös tehdä ensimmäinen ulkomaanvierailunsa Brysseliin. Tämä on selvä merkki siitä, että Ukraina jatkaa yhdentymistään Euroopan unioniin. Mielestäni on tärkeää, että Euroopan unioni osoittaa tukevasa Ukrainaa nykyisessä tilanteessa tekemällä assosiaatiosopimuksen ja lisäksi takaamalla viisumivapauden sillä edellytyksellä, että Ukraina saavuttaa tavoitteensa. Euroopan unionin ovet on pidettävä auki Ukrainalle.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), kirjallinen. – (PL) Olen tyytyväinen siihen, että Ukrainan presidentinvaalit pidettiin demokraattisten standardien mukaisesti. Ukrainalainen demokratia on vuoden 2010 alussa osoittanut olevansa voimissaan. Huomionarvoista on etenkin korkea äänestysaktiivisuus. Tänä päivänä Ukrainan vaalitulos ei sinänsä anna aihetta varauksiin, jotka saattaisivat johtaa sen haastamiseen oikeuteen.

Euroopan unioni ei saa kuitenkaan tyytyä vain siihen, että se ilmaisee hyväksyntänsä sille, miten vaalit sujuivat. Olennaista on tarjota Ukrainalle vaihteittainen mahdollisuus yhdyttyä Eurooppaan. Ensimmäisen vaiheen olisi oltava osallistuminen itäiseen kumppanuuteen ja viimeisen jäsenyys Euroopan unionissa. Euroopan unionin on jatkettava politiikkaa, jossa pidetään ovet auki Ukrainalle. Yhdentymisaste eri yhteisöjen kanssa jää Ukrainan päätettäväksi – sen pitäisi perustua ukrainalaisen yhteiskunnan suvereeniin päätökseen.

Ukrainan ja Venäjän suhteiden paraneminen on Euroopan unionin kannalta keskeisen tärkeää. Ukrainan ja Venäjän kahdenvälisten suhteiden seuraukset vaikuttavat nimittäin myös EU:n jäsenvaltioihin. Olen tyytyväinen ilmoitukseen näiden suhteiden paranemisesta.

Justas Vincas Paleckis (S&D), kirjallinen. – (LT) Ukrainan presidentinvaaleissa noudatettiin kansainvälisiä vaalinormeja. Maassa on otettu askel kohti eurooppalaista demokratiaa. Tämä on todiste siitä, että Ukraina katsoo yhä suuremmassa määrin kuuluvansa eurooppalaisten demokraattisten valtioiden yhteisöön.

Toivokaamme, että Ukrainan uusi presidentti on luotettava kumppani, jonka kanssa voimme tehdä yhteistyötä vahvistaaksemme vakautta ja taloudellista kehitystä itäisessä Euroopassa yhdessä muiden naapurivaltioiden kanssa. Yksi tärkeimmistä käytännön askelista EU:n ja Ukrainan välisissä suhteissa on viisumijärjestelmän yksinkertaistaminen, jonka lopullisena tavoitteena on luopua kokonaan Ukrainan kansalaisten viisumeista heidän matkustaessaan EU:hun.

Äänestin päätöslauselman puolesta, koska siinä otetaan huomioon myönteiset muutokset näin tärkeässä EU:n naapurivaltiossa, olkoonkin että maan eri hallintoelinten välillä on edelleen monia ongelmia ja jännitteitä.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), kirjallinen. – (PL) Tässä täysistunnossa äänestimme Euroopan parlamentin päätöslauselmasta Ukrainan tilanteesta. Kannatin päätöslauselmaa, koska se on erittäin tärkeä toimielimemme antama julkilausuma ja osoitus siitä, että seuraamme tarkasti demokratian kehitystä Ukrainassa. Päätöslauselmassa annetaan yleisesti ottaen hyvä arvio presidentinvaalien sujumisesta ja kehoitetaan ponnistelemaan maan poliittisen ja taloudellisen vakauden varmistamiseksi. Eräs keskeinen seikka on se, että Ukrainan ja EU:n välistä yhteistyötä on tarpeen vahvistaa, etenkin energia-alalla. Minun nähdäkseni päätöslauselmaan liittyi kaksi kiistanalaista tarkistusta. Ensimmäinen koskee vähemmistökieliä. Äänestin tarkistusta vastaan, koska se lisää mahdollisuuksia käyttää venäjän kieltä ukrainan kielen asemesta. Toinen tarkistus on se, joka liittyy Nord Stream -kaasuputkeen. Tässä kohtaa äänestin tarkistuksen puolesta, koska halusin tuoda esiin vastustavani kyseisen putken rakentamista.

Päätöslauselmaesitys RC-B7-0123/2010

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Euroopan unioni kampanjoi Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusneuvoston (UNHRC) perustamisen puolesta ja on jäsenvaltioiden rinnalla ottanut aktiivisen, näkyvän roolin tukeakseen tehokasta elintä, joka käsittelee ihmisoikeuksiin liittyviä nykyisiä haasteita. Lissabonin sopimuksen voimaantulon seurauksena luotu uusi toimielinrakenne antaa tilaisuuden parantaa

EU:n toimien johdonmukaisuutta, merkitystä ja uskottavuutta osana ihmisoikeusneuvoston toimintaa. Tämän vuoksi on tärkeää, että EU ajaa yhteistä, vahvistettua kantaa ihmisoikeusneuvoston 13. istunnon aikana kaikkien käsiteltävien asioiden osalta. EU:lla on oltava todellista vaikutusta YK:n laajennetun järjestelmän osana ja sen on jatkossakin oltava sitoutunut yhteisen kannan hakemiseen sekä lisättävä joustavuutta vähemmän tärkeissä kysymyksissä, jotta se kykenee toimimaan nopeammin ja tehokkaammin peruskysymyksiä koskeissa neuvotteluissa. Ennen kaikkea sen on oltava aktiivisesti sitoutunut tarkoituksenmukaisten ihmisoikeusneuvoston mekanismien luomiseen sitä varten, että Iranin, Afganistanin, Irakin ja Jemenin ihmisoikeuskriiseihin kyetään vastaamaan nopeasti ja tehokkaasti.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (EN) Ihmisoikeuksia rikotaan yhä monissa valtioissa, ja on valitettavaa, että toisinaan kansainvälinen yhteisö ei puutu vakaviin loukkauksiin ajoissa ja asianmukaisesti. Meillä ei ole koordinoitua lähestymistapaa kansainvälisellä näyttämöllä. EU:n merkitys maailmanlaajuisena toimijana on kasvanut viime vuosikymmenien kuluessa ja hiljattain perustettu Lissabonin sopimuksen mukainen Euroopan ulkoisen toiminnan yksikkö voisi olla taho, jonka avulla unionia autettaisiin toimimaan tehokkaammin maailmanlaajuisiin haasteisiin vastaamiseksi ja ihmisoikeusrikkomuksiin puuttumiseksi yhtenäisellä, johdonmukaisella ja tehokkaalla tavalla. EU:lla on nyt merkittävä tilaisuus vahvistaa rooliaan YK:n ihmisoikeusneuvostossa ja sen olisi hyödynnettävä tämä mahdollisuus kokonaisuudessaan EU:n toimien näkyvyyden ja uskottavuuden lisäämiseksi ihmisoikeuksien alalla.

Mara Bizzotto (EFD), kirjallinen. – (IT) Kompromissipäätöslauselma, josta tässä parlamentissa järjestettiin äänestys, sisältää valitettavasti kohtia, jotka estävät minua äänestämästä sen puolesta. YK:n ihmisoikeusneuvosto on poliittinen elin, joka on alttiina ”ääripolitisoitumiselle”, kuten päätöslauselman tekstissä myönnetään. Olisimme kuitenkin – näin uskon – voineet ottaa asiaan paljon voimakkaamminkin kantaa, etenkin koska kyse on aiheesta, joka on arkaluonteinen ja kovin monille meistä tärkeä, nimittäin ihmisoikeuksista. Tekstiä lukiessani havaitsen valitettavan heikkouden – ei ehkä niinkään diplomaattisen politiikan osalta, vaan pikemminkin arvojen – eli päättäväisyyden puutteen arvosteltaessa niitä hyvin tiedossa olevia seikkoja, jotka tekevät ihmisoikeusneuvostosta erittäin kiistanalaisen elimen. Olisimme todella voineet olla päättäväisempiä ja tuoda voimakkaammin esiin vastustavamme Iranin ehdokkuutta neuvoston seuraavissa vaaleissa. Tekstissä ei ole yhtään viittausta neuvoston järjestömään kokoonpanoon, jossa on mukana liian paljon jäseniä, joilla tuskin on varaa saarnata muille ihmisoikeuksista ja joilla on vielä vähemmän oikeutta tuomita tai tutkia ketään muuta. Tämän vuoksi äänestäessäni tyhjää ilmaisen epäilykseni tekstin suhteen: pidättäydyn antamasta ääntäni siinä toivossa, että parlamentti luopuu diplomaattisuudestaan – ei ole sen asia olla diplomaattinen – ja ryhtyy taistelemaan rohkeammin arvojen ja ihmisoikeuksien puolesta.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Äänestin tyhjää siitä huolimatta, että päätöslauselmaesitys sisältää myönteisiä osia, koska Euroopan yhtyneen vasemmiston konföderatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston jättämät tärkeät tarkistukset äänestettiin nurin, minkä seurauksena sisältö ei ole asianmukainen. Euroopan unionin on tuettava YK:n ponnisteluja sen varmistamiseksi, että ihmisoikeuksia noudatetaan kaikkialla maailmassa. Sen on oltava näkyvästi esillä tämänkaltaisen aloitteen yhteydessä, etenkin tänä päivänä, jolloin rikkomuksilla on taipumus olla pikemminkin sääntö kuin poikkeus itsevaltaisissa järjestelmissä, joissa turvaudutaan ”kapitalistiseen väkivaltaan” yhteiskunnanvastaisten politiikkojen ajamiseksi läpi. Euroopan unionin on tarkasteltava uudelleen suhteitaan Israelin valtioon ja otettava tosissaan huomioon Israelin sotilasoperaatiot palestiinalaisalueella ja hyökkäykset palestiinalaisten oikeuksia vastaan, mukaan luettuna oikeus saada vihdoin oma kotimaa. Euroopan unionin on sanouduttava irti demokratian vientiin liittyvistä Yhdysvaltojen kampanjoista ja luotava kansainvälisiä suhteita varten puitteet, joissa kunnioitetaan kansainvälisen oikeuden sääntöjä ja annetaan YK:lle vahvempi rooli.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark ja Anna Ibrisagic (PPE), kirjallinen. – (SV) Ruotsalaiset konservatiivit äänestivät tänään, 25. helmikuuta 2010, Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusneuvoston 13. istuntoa koskevan yhteisen päätöslauselman B7-0123/2010 puolesta. Haluamme kuitenkin huomauttaa, että mielestämme EU:n jäsenvaltioita olisi yleisesti ottaen painostettava ilmoittamaan ihmisoikeusloukkauksista ja että on valitettavaa, että Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusneuvosto ei ole pystynyt puuttumaan riittävän nopeasti vakaviin ihmisoikeustilanteisiin myöskään muissa maissa, joita päätöslauselmassa ei ole mainittu, esimerkiksi Kuubassa monien muiden maiden lisäksi.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), kirjallinen. – (RO) Minun on painotettava, että se, että kaikki osapuolet, kaikissa olosuhteissa, noudattavat kansainvälistä ihmisoikeuslainsäädäntöä ja humanitaarista lainsäädäntöä, on ehdoton edellytys oikeudenmukaisen ja kestävä rauhan aikaansaamiseksi kaikkialle maailmaan.

Uskon, että Euroopan unionissa olisi mahdollista EU:n ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja vahvempaa yhteistä kantaa vaativien jäsenvaltioiden yhteisten toimien avulla taata se, että ne, jotka ovat

syyllystyneet rikkomuksiin kansainvälistä ihmisoikeuslainsäädäntöä ja kansainvälistä humanitaarista lainsäädäntöä vastaan, saadaan vastuuseen teoistaan.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjallinen. – (EN) Kannatin YK:n sukupuolten välisen tasa-arvon toimintaohjelmaa koskevaa päätöslauselmaa, jossa määritellään, mitä keskeisiä toimia Euroopan unionilta vaaditaan naisten ja miesten tasa-arvoon liittyvien strategisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Komission on selvästi syytä pyrkiä päättäväisemmin kokoamaan vertailukelpoista tietoa tärkeimmistä indikaattoreista toimintaohjelman seurantaan varten ja tarkistettava näiden tietojen perusteella säännöllisesti sukupuolten välisen tasa-arvon valtavirtaistamiseen liittyviä aloitteita useilla eri politiikanaloilla. Erityisen tärkeää on valvoa sukupuolten tasa-arvoon liittyviä kysymyksiä ja ryhtyä niiden osalta toimiin, kun kyse on köyhyydestä, väkivallasta ja tyttölapsien tarpeista. Komission laatiman naisten ja miesten tasa-arvon etenemissuunnitelman 2006–2010 seurannan yhteydessä on otettava huomioon talouskriisin ja ilmastonmuutoksen pitkän aikavälin vaikutukset yhteiskunnassa, joka vanhenee ja muuttuu etnisesti yhä monimuotoisemmaksi. Seksuaali- ja lisääntymisterveys ja tähän liittyvät oikeudet on tunnustettava ja vietävä pidemmälle Euroopassa ja maailmanlaajuisesti. Euroopan unionin olisi nyt liityttävä osapuoleksi kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevaan yleissopimukseen, mikä on Lissabonin sopimuksen voimaantulon mahdollistama oikeudellinen askel.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Kannatin yhteistä päätöslauselmaesitystä YK:n ihmisoikeusneuvoston 13. istunnosta. EU:n uusi toimielinrakenne tarjoaa ainutlaatuisen tilaisuuden lisätä EU:n yhtenäisyyttä, näkyvyyttä ja uskottavuutta YK:n ihmisoikeusneuvostossa. Ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan toiminta vahvistaa myös osaltaan EU:n kykyä tehdä yhteistyötä toisenlaisilta alueilta tulevien valtioiden kanssa, tavoitteena lopettaa ihmisoikeusloukkaukset, mukaan luettuna erityisesti naisiin ja lapsiin kohdistuva väkivalta.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Ihmisoikeusneuvoston politisoituminen ja parhaillaan harjoitettava niiden valtioiden eristäminen, jotka ovat omaksuneet tiukemman kannan ja tuominneet ihmisoikeusloukkaukset eri puolilla maailmaa, oikeuttavat neuvoston rakenteeseen ja toimintatapoihin tehtävät muutokset. Esiin tuotu Iranin ehdokkuus on sekin merkki siitä, että tie, jonka tämä elin on valinnut, ei ole ehkä kovin uskottava ja turvallinen ja että valtiot, joissa on menneisyydessä toistuvasti loukattu ihmisoikeuksia, voivat käyttää neuvoston jäsenyyttä hyväksi pyrkiessään kaunistelemaan omia rikkomuksiaan.

Euroopan unionin on osallistuttava aktiivisesti ihmisoikeusneuvoston työskentelyyn samalla kun se tunnustaa jatkossakin rajoituksensa ja ongelmansa, ja sen on pyrittävä ajamaan tasapainoista mutta silti horjumattoman tiukkaa näkemystä siitä, millaista ihmisoikeuksien noudattamisen olisi oltava. Jos se pystyy tähän, se kykenee kantamaan oman vastuunsa asiassa.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Ihmisoikeusneuvosto (UNHRC) on yleismaailmallisiin ihmisoikeuksiin erikoistunut foorumi, joka käsittelee ihmisoikeuksia YK:n järjestelmässä. Ihmisoikeuksien yleismaailmallisuuden edistäminen ja turvaaminen on osa EU:n oikeudellista, eettistä ja kulttuurista säännöstöä ja yksi sen yhtenäisyyden ja eheyden kulmakivistä.

Olen varma, että EU:n jäsenvaltiot vastustavat kaikkia pyrkimyksiä ihmisoikeuksien yleismaailmallisuuden, jakamattomuuden ja keskinäisen riippuvuuden vesittämiseksi. Odotan, että jäsenvaltioista osallistutaan aktiivisesti vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevaan vuosittaiseen keskusteluun ja lasten oikeuksia koskevaan vuosittaiseen kokoukseen. Haluan painottaa sitä, millainen merkitys on UNHCR:n 13. istunnolla, johon osallistuu ministereitä ja muita korkean tason edustajia. Istunnon esityslistalla on talous- ja rahoituskriisi ja ihmisoikeuskoulutusta koskeva Yhdistyneiden kansakuntien julistus. Lopuksi haluan todeta pitäväni myönteisenä, että Yhdysvallat osallistuu jälleen YK:n elinten toimintaan, että siitä on tullut ihmisoikeusneuvoston jäsen ja että se työskentelee rakentavassa hengessä ilmaisen vapauden hyväksi YK:n 64. yleiskokouksessa.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Yhdymme mitä suurimmassa määrin mietinnössä mainittuun ajatukseen ihmisoikeuksien yleismaailmallisuudesta, jakamattomuudesta ja keskinäisestä riippuvuudesta. Tästä huolimatta samaisiin perusteisiin on tarpeen painottaa, että kyseisen näkemyksen sekä työntekijöiden ja kansan oikeuksien vakavan loukkaamisen välillä on sovittamaton ristiriita, jonka aiheuttaa kapitalistisen järjestelmän kriisi ja siihen liittyvät korkeat työttömyysluvut, köyhyyden lisääntyminen ja yhä huonommat mahdollisuudet saada laadukkaita julkisia palveluja kohtuulliseen hintaan. Valitettavasti parlamentin enemmistö ei ottanut tätä ristiriitaa kunnolla huomioon.

Pidämme valitettavana erityisesti seuraavien ryhmämme tekemien ehdotusten hylkäämistä:

- huomauttaa, että YK:n jäsenvaltioiden olisi edistettävä elintarvikeomavaraisuutta ja elintarviketurvaa välineinä, joiden avulla vähennetään köyhyyttä ja työttömyyttä;

- pitää myönteisenä sitä, että Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusvaltuutetun raportti Hondurasissa vallankaappauksesta alkaen tapahtuneista ihmisoikeusloukkauksista on ihmisoikeusneuvoston kolmannentoista istunnon asialistalla; kehottaa EU:n jäsenvaltioita pyrkimään siihen ja kannattamaan sitä, että vallankaappaus tuomitaan jyrkästi ja että demokratia ja oikeusvaltio palautetaan kyseiseen maahan;

- ilmaisee huolensa tilanteesta Kolumbiassa, etenkin tuhansien tunnistamattomien kuolleiden löytymisen vuoksi.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Kannatin päätöslauselmaa Yhdistyneiden kansakuntien 13. istunnosta ensinnäkin ilmaistakseni tukevani lämpimästi aloitetta, että ihmisoikeusneuvosto asettaisi asialistansa kärkeen maailmanlaajuisten talous- ja rahoituskriisien vaikutuksen kaikkien ihmisoikeuksien toteutumiseen. Lisäksi mielestäni on tärkeää korostaa, että niiden jatkotoimien osalta, jotka liittyvät Gazan ja Etelä-Israelin konfliktin tiedonkeruuvaltuuskunnan laatimaan raporttiin, tarvitaan Euroopan unionin vahvaa yhteistä kantaa; tämän vuoksi on ehdottoman välttämätöntä, että Goldstonen raportin sisältämät suositukset pannaan täytäntöön. Lopuksi totean, että Iranin ehdokkuus toukokuussa 2010 järjestettävissä ihmisoikeusneuvoston vaaleissa on erityisen huolestuttavaa ja EU:lta edellytetään voimakkaita toimia, jotta valtioita, joiden ihmisoikeustilanne on arveluttava, estetään tulemasta valituksi.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Koska ihmisoikeusneuvosto on hallitustenvälinen elin, jonka päätarkoituksena on puuttua ihmisoikeusrikkomuksiin, ja koska yksi Euroopan yhtenäisyyden ja eheyden kulmakivistä on ihmisoikeuksien yleismaailmallisuuden kunnioittaminen ja turvaaminen, haluan ilmaista sille tukeni ja toivon, että se jatkaa kaikkien syrjinnän muotojen torjumista.

Frédérique Ries (ALDE), kirjallinen. – (FR) Päätöslauselmamme on osoitettu YK:n ihmisoikeusneuvostolle, elimelle, jonka olisi toivonut kehittyvän eräänlaiseksi oikeuksien, arvojen ja perusvapauksien kunnioittamiseen erikoistuneeksi maailmanpoliisiksi. Käytän konditionaalia, koska ihmisoikeusneuvoston legitimiys on vähintäänkin vesitetty sen vuoksi, ettei se kykene puolueettomuuteen.

Yhtäkkiä edessämme on vielä Iranin ehdokkuuteen liittyvä kysymys. Tämä on provokaatiota. Kyseinen valtio – sen hallitus, sen presidentti – halveksuu miesten ja naisten oikeuksia. Ainakin 346 kyseisen valtion kansalaista, joukossa myös alaikäisiä, hirtettiin tai kivitettiin kuoliaiksi vuonna 2008. Oikeudenkäynnit ovat yhtä farssia. Kidutus on käytössä. Ilmaisunvapautta, järjestäytymisvapautta ja lehdistön vapautta ei ole lainkaan. Vähemmistöjä, etenkin Bahá'i-uskon tunnustajia, vainotaan. Vuoden 2009 presidentinvaaleista lähtien kaikenlaiset mielenosoitukset on tukahdutettu verisesti ja järjestelmällisesti. Voisin vielä jatkaa.

Maailma tarvitsee yleismaailmallisiin arvoihin perustuvaa hallintoa. Jos YK haluaa toimia tämän vuoropuhelun foorumina, sen on varmistettava, että sen elimet ovat puolueettomia. Iranin ehdokkuudessa on kyse muustakin kuin YK:n uskottavuuden testauksesta, kyse on elinkelpoisuuden testauksesta.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin päätöslauselman lopullisen tekstin puolesta muun muassa sen vuoksi, että siinä säilytettiin kohdat, jotka koskevat salaisten pidätyskeskusten olemassaoloon liittyvää yhteistä tutkimusta, Goldstonen raportin suositusten täytäntöönpanon tarpeellisuutta ja kansainvälistä rikostuomioistuinta, sekä siksi, että siihen sisällytettiin myös GUE-ryhmän jättämä Länsi-Saharaa koskeva tarkistus. Olen myös tyytyväinen siihen, että jäsen Brokin ehdotus toimittaa erillinen äänestys uskonnon halventamista koskevasta kohdasta hylättiin ja että kohta kuuluu seuraavasti:

”toistaa kantansa ”uskontojen halventamisen” käsitteeseen ja myöntää, että uskonnollisten vähemmistöjen syrjintään on paneuduttava täysipainoisesti, mutta katsoo, että ei ole asianmukaista sisällyttää tätä käsitettä rasismiin, rotusyrjinnän, muukalaisvihan ja kaikkien syrjinnän muotojen vastaisia täydentäviä standardeja koskevaan pöytäkirjaan; kehottaa YK:n jäsenvaltioita panemaan kaikilta osin täytäntöön nykyiset ilmaisunvapautta ja uskonnonvapautta koskevat vähimmäisvaatimukset;”

Halusimme säilyttää tämän virkkeen, koska mielestämme YK:n tasolla ei tarvita uutta lainsäädäntöä, joka koskee uskontojen halventamista, sillä kansainvälisiä standardeja on jo olemassa, etenkin mainittu pöytäkirja uskonnollisten vähemmistöjen syrjinnän estämiseksi.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjallinen. – (PL) EU:n politiikka ihmisoikeuksien kunnioittamisen osalta on eräs tärkeimmistä käytännössä toteuttamistamme arvoista. Ihmisoikeuksien kunnioittamiseen liittyvä yhteisön politiikka käsittää kansalaisoikeuksien sekä poliittisten, taloudellisten, sosiaalisten ja kulttuuriin liittyvien oikeuksien suojelun. Siinä kiinnitetään merkittävästi huomiota naisten, lasten ja kansallisten

vähemmistöjen oikeuksien tukemiseen ja etenkin rasismiin, muukalaisvihan ja muiden syrjinnän muotojen torjumiseen. On hyvin vaarallista, kun vähemmistöjä syrjivää lainsäädäntöä käytetään uskonnonvapauden vastaisesti tai kun se rajoittaa vähemmistöjen mahdollisuuksia saada koulutusta tai työllistyä, jolloin rajoitetaan vähemmistöjen oikeutta tehdä työtä, mikä puolestaan rajoittaa oikeutta asianmukaiseen elintasoon. Unionin tällä alalla tähän mennessä tekemä työ antaa meille oikeuden vaatia muitakin kunnioittamaan korkeita standardeja demokratian ja ihmisoikeuksien alalla.

Viktor Uspaskich (ALDE), kirjallinen. – (LT) Ihmisoikeuksien osalta, kaikilla tasoilla ja kaikilla EU:n toimialoilla, on syytä painottaa, että velvollisuutemme parlamentin jäsenenä ei ole ainoastaan arvostella ja valmistella kolmansia maita koskevia päätöslauselmia vaan myös seurata tarkasti EU:n jäsenvaltioita ja kiinnittää huomiota pienimpiinkin ihmisoikeuksia loukkaaviin kielteisiin ilmiöihin. Tapauksissa, joissa ihmisoikeuksia rikotaan, Euroopan parlamentti valmistelee päätöslauselman, joka on osoitettu asianosaiselle valtiolle. Ennen kuin arvostelemme muita meidän on ensin lopetettava ihmisoikeusrikkomukset EU:n sisällä, minkä jälkeen voimme arvostella muita ja yrittää auttaa heitä niin paljon kuin mahdollista.

Anna Záborská (PPE), kirjallinen. – (FR) En tukenut tätä päätöslauselmaa, koska siinä ei onnistuta riittävästi tuomaan esiin, kuinka tärkeitä kristittyjen vähemmistöjen ihmisoikeudet Lähi-idässä ovat. Pidän valitettavana sitä, ettei meillä riitä rohkeutta tuomita kristittyihin vähemmistöihin Lähi-idässä kohdistuvia hyökkäyksiä ja viedä asiaa ihmisoikeusneuvoston käsiteltäväksi. Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokous julisti vuoden 2009 ”kansainväliseksi ihmisoikeuksista oppimisen vuodeksi” ja EU on julistanut vuoden 2010 ”köyhyyden torjunnan Euroopan teemavuodeksi”. Meidän olisi pidettävä mielessä, että YK on katsonut äärimmäisen köyhyyden olevan rikkomus ihmisoikeuksia vastaan. Euroopan parlamentin ja Euroopan neuvoston rakennusten marmoriin olemme kaivertaneet lokakuun 17. päivän – kansainvälinen päivä köyhyyden poistamiseksi – johtoajatuksen, joka kuuluu seuraavasti: ”Aina kun ihmiset tuomitaan elämään köyhyydessä, rikotaan ihmisoikeuksia. Pyhä velvollisuutemme on yhdessä varmistaa, että näitä oikeuksia kunnioitetaan. Isä Joseph Wresinski”. Päätöslauselmassamme ei onnistuta tuomaan esiin syvää huoltamme äärimmäisestä köyhyydestä ihmisoikeusloukkauksena. Tämän vuoksi kehotan ATD Quart Monde -järjestön jäseniä lähettämään YK:n yleiskokoukselle kirjeen Euroopan parlamentin asiasta kantaman huolen ilmaisemiseksi.

Päätöslauselma B7-0118/2010

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Naisten ja miesten tasa-arvo kuuluu Euroopan unionin perusoikeuksiin ja yhteisiin arvoihin. Se on myös edellytys talouskasvua, työllisyyttä ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta koskevien EU:n tavoitteiden saavuttamiselle. Vuonna 1995 hyväksytyn Pekingin toimintaohjelman tavoitteiden saavuttamisessa on edistytty huomattavasti, mutta sukupuolten eriarvoisuutta ja sukupuolistereotyyppioita esiintyy edelleen.

Lissabonin strategiaa tarkistettaessa on mielestäni kiinnitettävä aiempaa enemmän huomiota sukupuolten tasa-arvoon, asetettava uusia tavoitteita ja vahvistettava yhteyksiä Pekingin toimintaohjelmaan, jotta jäsenvaltiot saavuttavat konkreettisia tuloksia erityistoimien avulla. Jäsenvaltioiden välistä kokemusten ja hyvien käytänteiden vaihtoa on siksi edistettävä nykyistä tehokkaammin kaikilla Pekingin toimintaohjelmaan liittyvillä aloilla.

Elena Băsescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Kannatin päätöslauselmaa aiheesta ”Peking +15 – YK:n sukupuolten välisen tasa-arvon toimintaohjelma”. Viidentoista vuoden kuluttua Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman hyväksymisestä Euroopan parlamentti keskustelee tänään sukupuolten tasa-arvossa tapahtuneesta maailmanlaajuisesta edistyksestä. Miesten ja naisten yhtäläiset mahdollisuudet kuuluvat Euroopan unionin perusarvoihin. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklassa tuodaan esiin joitakin jäsenvaltioiden yhteisiä arvoja, joita ovat moniarvoisuus, syrjimättömyys, suvaitsevaisuus, oikeudenmukaisuus, yhteisvastuu sekä sukupuolten tasa-arvo. Vaikka tietyillä sektoreilla ja teollisuudenaloilla on edistytty huomattavasti, eriarvoisuutta esiintyy edelleen. Euroopan unionin on siksi jatkettava toimiaan näiden asioiden ratkaisemiseksi. Tasa-arvoa on edistettävä kaikilla aloilla. Laatiessaan talouskriisin ja ilmastonmuutoksen vaikutusten torjumista koskevia Euroopan laajuisia strategioita Euroopan komission on myös otettava huomioon, miten nämä strategiat vaikuttavat naisiin. Päätöslauselmassa kannustetaan Euroopan tasa-arvoinstituuttia kehittämään strategioita ja välineitä, joita sukupuolten tasa-arvon vakiinnuttaminen edellyttää.

Regina Bastos (PPE), kirjallinen. – (PT) Kannatin päätöslauselmaa aiheesta ”Peking +15 – YK:n sukupuolten välisen tasa-arvon toimintaohjelma”, koska Pekingin toimintaohjelman strategisia tavoitteita ei ole saavutettu, koska eriarvoisuutta ja sukupuolistereotyyppioita esiintyy edelleen ja koska naiset ovat edelleen miehiä alempiarvoisessa asemassa toimintaohjelmaan kuuluvilla aloilla.

Pidämme valitettavana, että sekä jäsenvaltioissa että EU:ssa on edelleen liian vähän oikea-aikaisia, luotettavia ja vertailukelpoisia tietoja Pekingin toimintaohjelman seurantaan varten valituista indikaattoreista, jotka koskevat esimerkiksi naisia ja köyhyyttä, naisiin kohdistuvaa väkivaltaa, institutionaalisia mekanismeja, naisia ja aseellisia konflikteja sekä tyttölapsia. Komission on kehitettävä Pekingin toimintaohjelman täytäntönpainoa koskevaa vuosikatsausta edelleen, hyödynnettävä indikaattoreita ja analyysejä tehokkaasti myötävaikuttaakseen eri alojen politiikkoihin sekä käytettävä katsausta perustana tasa-arvon toteuttamiseen tähtääville uusille aloitteille. Haluamme toistaa, että sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen on pantava järjestelmällisesti täytäntöön ja sitä on valvottava lainsäädäntö- ja talousarviomenettelyissä sekä muissa tärkeissä prosesseissa, strategioissa, ohjelmissa ja hankkeissa ja politiikan eri aloilla.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Äänestin päätöslauselman puolesta, koska tasa-arvonäkökulmaa on kehitettävä edelleen koko Euroopan unionissa. Euroopan komission olisi laadittava sukupuolten tasa-arvoa koskeviin suuntaviivoihin liittyvä toimintastrategia ja otettava huomioon talous- ja finanssikriisi, kestävä kehitys sekä suuntaviivojen nykyiset painopisteet, joita ovat naisten ja miesten yhtäläinen taloudellinen riippumattomuus, työ-, perhe- ja yksityiselämän yhteensovittaminen sekä naisten ja miesten yhdenvertainen osallistuminen päätöksentekoon.

Sukupuolten tasa-arvosta, naisiin kohdistuvasta väkivallasta ja institutionaalisista mekanismeista on selvästikin vielä liian vähän tietoja. On erittäin tärkeää, että jäsenvaltiot tekevät mahdollisimman tiivistä yhteistyötä Euroopan tasa-arvoinstituutin kanssa. Sen yhtenä tehtävänä on nimenomaan työskentely vertailukelpoisten tietojen parissa. Tasa-arvoinstituutti laatii tilastoja ja tekee tutkimusta, jossa analysoidaan sukupuolten tasa-arvoon liittyviä asioita. Se tekee myös tutkimuksia tietojen indikaattoreita koskevista tilastoista ja tietojen selityksistä. Tasa-arvoinstituutin työohjelmaan sisältyvillä tavoitteilla on tarkoitus erityisesti auttaa käyttämään Pekingissä määritettyjä indikaattoreita.

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Sukupuolten välinen tasa-arvo on nykyään peruseriaate, mutta sukupuolten eriarvoisuutta esiintyy edelleen, eikä Pekingin toimintaohjelman strategisia tavoitteita ole vielä läheskään saavutettu.

Kannatan päätöslauselmaesitystä, josta äänestetään tänään täysistunnossa, koska se kannustaa parantamaan institutionaalisia mekanismeja sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi.

Tasa-arvoasioiden valtavirtaistaminen kehitysyhteistyössä on oleellista, jotta voidaan edistää vauraamman, oikeudenmukaisemman ja rikkaamman yhteiskunnan toteuttamista.

Korostan naisilla tieteen ja tekniikan aloilla olevan aseman merkitystä. Naiset osallistuvat yhä enemmän tieteelliseen tutkimukseen, mutta he ovat vielä hyvin kaukana uransa huipulta ja päätöksenteon ytimestä. Tämä mahdollisuus on tärkeää hyödyntää edistettäessä oikeudenmukaista tasapainoa sekä tuettaessa kasvua ja työllisyyttä.

Tasa-arvon valtavirtaistaminen on tärkeää ottaa huomioon politiikan eri aloilla vauraamman, oikeudenmukaisemman ja rikkaamman yhteiskunnan yhtenä pilarina.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Ihmisoikeuksien ja tasa-arvoperiaatteen vankkumattomana puolustajana en heikentäisi aloitteita, joilla pyritään suojelemaan naisten ja tyttöjen oikeuksia. Heidän oikeuksiaan loukataan usein räikeästi maailmassa, jossa naiset ovat edelleen fyysiseen hyvinvointiin ja seksuaaliseen itsemääräämisoikeuteen kohdistuvien rikosten pääasiallisia uhreja.

Sukupuolten tasa-arvolla ei kuitenkaan voida hetkeksikään peittää sukupuolten välisiä luonnollisia, sosiaalisia ja kulttuurisia eroja. Samanlaiset oikeudet eivät ole sama asia kuin samanlainen kohtelu. Miehiä ja naisia on kohdeltava oikeudenmukaisesti, ja heille on annettava samat oikeudet, mutta heidän erityistarpeensa on otettava huomioon. Naisten kohdalla tämä on aiheellista etenkin äitiyskorvauksissa, työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisessa sekä erityisessä suojelussa lähinnä naisiin ja lapsiin kohdistuvilta rikoksilta, kuten seksuaaliselta hyväksikäytöltä, ihmiskaupalta tai pahoinpitelyltä.

Lopuksi korostan, ettei missään EU:n tämän alan aloitteessa saa yrittää antaa naisille oikeutta raskaudenkeskeytykseen seksuaali- ja lisääntymisterveyden verukkeella. Tämän asian on kuuluttava edelleen jäsenvaltioiden yksinomaiseen päätösvaltaan.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Sukupuolten välinen tasa-arvo on Euroopan unionin peruseriaate, joka on vahvistettu Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa. Euroopan unionin erityistehtävänä on näin ollen edistää miesten ja naisten välistä tasa-arvoa ja ottaa se huomioon kaikessa toiminnassaan. On selvää, että sukupuoleen perustuvaa syrjintää esiintyy valitettavasti vielä nykyäänkin

sekä kehitysmaissa että kehittyneissä maissa – ja nimenomaan Euroopan unionissa – kaikilla sosiaalisilla, taloudellisilla ja kulttuurisilla tasoilla. Jotta tätä ilmiötä voidaan torjua tehokkaasti, on tärkeää varmistaa, että käytössä on tehokkaita menetelmiä, joilla tunnistetaan ongelmia ja kerätään tietoja ilman esteitä tai poliittisia rajoitteita, jotta voidaan osoittaa syyt ja seuraukset selkeästi ja kestävästi sekä toteuttaa kokonaisvaltaisia toimia. Tämä rakenteellinen ongelma estää erityisesti yhteisöjen ja yleisesti koko ihmiskunnan edistyneen ja kehityksen.

Perheväkivallan perinpohjaisen poistamisen on mielestäni oltava ensisijaisena tavoitteena. Tämä edellyttää miesten ja naisten kulttuurisen, sosiaalisen ja taloudellisen tasa-arvon varmistamista. Talous- ja finanssikriisi, ilmastonmuutoksen vaikutukset ja ikääntyvä yhteiskunta ovat kaikki tekijöitä, jotka Euroopan komission ja jäsenvaltioiden on otettava huomioon sukupuolten tasa-arvon edistämistoimissa.

Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark ja Anna Ibrisagic (PPE), kirjallinen. – (SV) Ruotsalaiset konservatiivit kannattivat tänään 25. helmikuuta 2010 toimitetussa äänestyksessä päätöslauselmaa aiheesta ”Peking +15 – YK:n sukupuolten välisen tasa-arvon toimintaohjelma” (B7-0118/2010). Haluamme kuitenkin korostaa, ettei sukupuolten tasa-arvoa koskevaa lukua pidä mielestämme sisällyttää Lissabonin strategiaan sen tarkistamisen yhteydessä vuonna 2010, koska se sisältyy jo Rooman sopimukseen ja Euroopan unionin perusoikeuskirjaan. Lisäksi haluamme huomauttaa, että naisten on mielestämme voitava päättää omasta seksuaalisuudestaan ja lisääntymisestään. Uskomme, että ihmiset pystyvät päättämään omasta elämästään. EU:n ei pitä puuttua näihin asioihin. Tasa-arvon lisääminen on EU:n suuri haaste, jossa Ruotsin edistysellisyys voi innoittaa muita EU:n jäsenvaltioita.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Kannatin päätöslauselmaa, koska 15 vuoden kuluttua Pekingissä pidetystä naisten maailmankonferenssista meidän on myönnettävä, että sukupuolten tasa-arvo on lisääntynyt liian vähän ja että sukupuolistereotyyppioita on edelleen useilla aloilla, kuten työllisyydessä, koulutuksessa ja politiikassa. Kannatan myös toteamusta, jonka mukaan naisten seksuaali- ja lisääntymisterveyttä on parannettava Euroopassa ja koko maailmassa. Lisäksi isä on kannustettava jakamaan perheeseen liittyviä velvollisuuksia hyödyntämällä esimerkiksi mahdollisuutta jäädä isyyslomalle. Lopuksi totean Lissabonin strategian tarkistamisesta, että sukupuolten tasa-arvo on asetettava ensisijaiseksi tavoitteeksi, minkä on tultava konkreettisesti esiin sosiaalista suojelua ja osallisuutta koskevista kansallisista toiminnoista.

Livia Járóka (PPE), kirjallinen. – (HU) Viisitoista vuotta sitten hyväksytyn Pekingin toimintaohjelman tavoitteita ei ole vielä saavutettu, eikä useimmilla naisten ja miesten tasa-arvoon liittyvillä aloilla ole juurikaan edistytty. On valitettavaa, että jäsenvaltioissa ja Euroopan unionissa painotetaan liian vähän naisten äärimmäisen köyhyyden ja moninkertaisen syrjinnän torjuntaa.

Meidän on yhdenmukaistettava huomattavasti tehokkaammin Yhdistyneiden Kansakuntien hyväksymiä Pekingin tavoitteita sekä EU:n uuden naisten ja miesten tasa-arvon etenemissuunnitelman täytäntöönpanoa. Tänä Euroopan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan teemavuonna on erityisen tärkeää, että juuri ja juuri köyhyysrajan yläpuolella olevia naisia suojellaan riittävästi, koska heidän työ- tai perhetilanteensa muuttuminen – kuten työpaikan menetys, avioero, leskeksi jääminen ja jopa lapsen syntyminen – voi nopeasti lisätä heidän köyhtymistään. On ilahduttavaa, että Espanjan, Belgian ja Unkarin muodostaman puheenjohtajatroikan ohjelmassa korostetaan yhtäältä Pekingin tavoitteiden täytäntöönpanon seuranta ja toisaalta todetaan, että naisiin ja lapsiin vaikuttavan köyhyyden ehkäisemiseen ja torjuntaan on tarkoitus soveltaa kokonaisvaltaista lähestymistapaa. Toivon, että näitä näkökohtia käsitellään asianmukaisesti myös maaliskuun alussa pidettävässä YK:n kokouksessa. Miesten ja naisten yhdenvertaisten mahdollisuuksien toteuttamista koskevien toimien arvioiminen ja tarkistaminen edellyttävät sukupuolittain eriteltyjä luotettavia tietoja. Sukupuolten eriarvoisuuden selvittämisessä kannattaisi harkita myös standardoitujen yhteisten indikaattorien käyttöönottoa.

Monica Luisa Macovei (PPE), kirjallinen. – (EN) Äänestin aiheesta ”Peking +15 – YK:n sukupuolten välisen tasa-arvon toimintaohjelma” laaditun päätöslauselman 9 kohdan puolesta, koska siinä puolustetaan naisten seksuaali- ja lisääntymisterveyttä sekä niihin liittyviä oikeuksia. Seksuaali- ja lisääntymisoikeudet perustuvat yleisesti tunnustettuihin oikeuksiin, jotka koskevat fyysistä koskemattomuutta, syrjimättömyyttä ja mahdollisimman hyvää terveydentilaa. Nämä oikeudet on vahvistettu kansainvälisessä oikeudessa (muun muassa taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 12 artiklassa, jossa sopimusvaltiot tunnustavat ”jokaiselle oikeuden nauttia korkeimmasta saavutettavissa olevasta ruumiin- ja mielenterveydestä”, sekä kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen 12 artiklassa, jossa määrätään, että sopimusvaltioiden on ryhdyttävä ”kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin naisten syrjinnän poistamiseksi terveydenhoidon alalla ja varmistaakseen miesten ja naisten tasa-arvon pohjalta terveydenhoitopalvelujen saannin, mukaan lukien perhesuunnitteluun liittyvät palvelut”).

Myös yhteisymmärrysasiakirjoissa (kuten vuonna 1994 hyväksytyssä Kairon toimintaohjelmassa ja vuonna 1995 hyväksytyssä Pekingin toimintaohjelmassa) hallitukset sitoutuivat edistämään (naisten) seksuaali- ja lisääntymisoikeuksia. Monet romanialaiset äänestäjät ovat samaa mieltä tästä asiasta.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Miesten ja naisten epätasa-arvo on hämärtynyt vuosien saatossa useilla tasoilla niin ammatin ja alan kuin eri stereotyyppien yhteydessä. Miehet ja naiset ovat EU:ssa yhä tasa-arvoisempia, ja vaikka syrjintätapauksia esiintyy edelleen, hyvin myönteistä kehitystä alkaa olla nähtävissä.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Naisten oikeuksien puolustaminen on minullekin tärkeä asia. En kuitenkaan pidä kiintiöiden käyttöä, niin kutsuttua positiivista syrjintää järkevänä ratkaisuna. Päätösten on perustuttava pätevyteen eikä sukupuoleen. Tämän periaatteen on pädettävä sekä miehiin että naisiin. Äänestin siksi tyhjää.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (EN) Äänestin päätöslauselmaesityksen puolesta, koska sukupuolten tasa-arvo on toteutettava kaikilla aloilla.

Romaniassa on näiden 15 vuoden aikana edistytty ainoastaan joillakin Pekingin toimintaohjelmaan sisältyvillä aloilla. Vuoden 2009 vaalien jälkeen naisten osuudesta Romanian poliittisessa päätöksenteossa voidaan todeta, että heidän osuutensa parlamentissa on noin 11 prosenttia ja hallitukseen nimitettiin vain yksi nainen. Miesten naisiin kohdistama väkivalta, ihmiskauppa ja naisten osuus päätöksentekokelemissä ovat painopistealueita, joita on käsiteltävä aktiivisesti.

Tämä on mahdollista vain, jos naiset päättävät naisten puolesta! Jos kaikissa yhteiskunnallisissa ja poliittisissa toimeenpanokelemissä ei ole naisia, 50 prosenttia älyllisestä kapasiteetista menee hukkaan, eivätkä kaikkien kansalaisten edut ole tosiasiallisesti edustettuina.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin päätöslauselman lopullisen tekstin puolesta, koska siihen sisällytettiin komissiolle esittämämme pyynnöt, joissa kehoitimme sitä ottamaan vuosia 2010–2014 koskevassa etenemissuunnitelmassaan huomioon talous- ja finanssikriisin lisäksi myös ilmastonmuutoksen vaikutukset naisten asemaan ja sen, että eriarvoisuutta ja sukupuolistereotypioita esiintyy edelleen ja naiset ovat vieläkin miehiä alempiarvoisessa asemassa toimintaohjelmaan kuuluvilla aloilla ja koska päätöslauselmassa edistetään sukupuolten tasa-arvoa erityisesti isyysloman avulla.

Marc Tarabella (S&D), kirjallinen. – (FR) Äänestin päätöslauselman puolesta, koska siinä korostetaan, etteivät Pekingin toimintaohjelman allekirjoittaneet 189 valtiota ole vielä edistyneet riittävästi, jotta naisten ja miesten tasa-arvo voisi tosiasiallisesti toteutua. Kannatan erityisesti päätöslauselman kohtaa, jossa korostetaan, että ”seksuaali- ja lisääntymisterveys sekä niihin liittyvät oikeudet ovat erottamaton osa naisten oikeuksia koskevaa toimintasuunnitelmaa”. Haluan tässä yhteydessä todeta, että kun mietintöni naisten ja miesten tasa-arvosta vuonna 2009 hyväksyttiin, enemmistö parlamentin jäsenistä kannatti sitä, että naisille on turvattava mahdollisuus ehkäisyyn ja raskaudenkeskeytykseen.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Kannatin yhdessä Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston kollegojeni kanssa Svenssonin laatimaa päätöslauselmaa aiheesta ”Peking +15 – YK:n sukupuolten välisen tasa-arvon toimintaohjelma”. Hänen arviointinsa perusteella tilanne on ristiriitainen.

Edistystä on tietenkin tapahtunut, mutta miten voimme olla tyytyväisiä, kun sukupuolten väliset palkkaerot ovat edelleen 14–17,5 prosenttia?

Hyväksyttävää ei ole myöskään se, että parlamentin jäsenten enemmistö on hyväksynyt Euroopan konservatiivien ja reformistien ehdottaman erittäin epämääräisen tarkistuksen⁽¹⁾, jonka mukaan raskaudenkeskeytykseen turvautuvat naiset eivät tee tietoihin perustuvaa ja vastuullista päätöstä. Tämä on epäsuora hyökkäys raskaudenkeskeytystä koskevaa oikeutta vastaan.

Marina Yannakoudakis (ECR), kirjallinen. – (EN) EU:n jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan YK:n yleissopimuksen ja Pekingin toimintaohjelman. Koko EU:sta ei siksi mielestämme tarvitse tulla kyseisen yleissopimuksen sopimuspuolta, ja vastustamme tällaista menettelyä, jossa EU toimii valtion tavoin. ECR-ryhmä pitää kaikkien ihmisten tasa-arvoisuutta tärkeänä, mutta

⁽¹⁾ Marina Yannakoudakisin ECR-ryhmän puolesta käsiteltäväksi jättämä tarkistus 3, 9 b kohta (uusi): ”korostaa, että aborttia ei tulisi edistää perhesuunnittelukeinona ja että kaikissa tapauksissa on huolehdittava siitä, että aborttiin turvautuneita naisia kohdellaan inhimillisesti ja heille tarjotaan neuvontaa”.

vastustamme EU:n lainsäädännön lisäämistä. Sukupuolten tasa-arvoa voidaan nähdäksemme edistää parhaiten kansallisella tasolla ottamalla paikallisyhteisöjen kansalaisyhteiskunta mukaan toimintaan. Näistä syistä äänestimme päätöslauselmaa vastaan.

Mietintö: Vladimír Maňka (A7-0017/2010)

Alexander Alvaro, Jorgo Chatzimarkakis, Nadja Hirsch, Silvana Koch-Mehrin, Holger Krahmer, Britta Reimers ja Alexandra Thein (ALDE), kirjallinen. – (DE) Esityksestä Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2010 17. joulukuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman mukaisesti tänään äänestettiin parlamentin hallinnon tekemien uusien laskelmien jälkeen Euroopan parlamentin lisätalousarviosta. Euroopan parlamentissa olevat Saksan Vapaan demokraattisen puolueen (FDP) jäsenet äänestivät tyhjää, koska yksi kyseisessä tarkistuspaketissa ollut kohta on näkemystemme vastainen. FDP vastusti sihteeristökorvausten korottamista 1 500 eurolla jo valiokunnassa käydyissä keskusteluissa. Sihteeristökorvauksista maksetaan Euroopan parlamentin jäsenten avustajien palkat. FDP:n mielestä ei ole perusteltua väittää, että rahaa tarvitaan lisää, koska parlamentin jäsenten työ lisääntyy Lissabonin sopimuksen voimaantulon vuoksi, sillä tätä väitettä ei voida perustella millään aikaisemmillä kokemuksilla. Taannoin voimaan tulleen Lissabonin sopimuksen vuoksi parlamentti tietenkin tarvitsee lisäkapasiteettia lainsäädäntötyöhön, mutta tämän vaalikauden alussa tapahtuneen avustajien asemaa koskevien sääntöjen käyttöönoton jälkeen ei ole vielä mitään näyttöä siitä, että parlamentin jäsenet tarvitsevat tosiasiaa lisää avustajia. Tämän jälkeen saatetaan sitä paitsi esittää lisävaatimuksia, tehdä lisäkorotuksia tai lisätä toimistokapasiteettia. Edellä esitetyistä syistä Euroopan parlamentissa olevat FDP:n jäsenet äänestivät tyhjää.

Mara Bizzotto (EFD), kirjallinen. – (IT) Maňkan mietintöön, joka esiteltiin ensimmäisen kerran 25. tammikuuta 2010 pidetyssä budjettivaliokunnan kokouksessa, sisältyy kolme kriittistä kohtaa, joiden vuoksi päätin äänestää tyhjää.

Ensinnäkin vuoden 2010 talousarvion hyväksymisen jälkeen yhtäkkiä todettiin, että otsakkeen 5 menoille asetettu 20 prosentin raja oli ylitetty. Tosiasiat ovat todellakin vääristyneet, koska ongelma päätettiin siirtää joulukuulta tammikuuhun, koska Lissabonin sopimuksesta aiheutuvaa talousarviorasitetta ei haluttu julkistaa ja koska asia otettiin esiin niin pikaisesti, ettei tarvittaessa voitu vaatia käytettävissä olevien resurssien tehokkaampaa käyttöä.

Toiseksi en hyväksy sitä, että kiinteistöpolitiikkaan osoitetut varaukset päätettiin käyttää uusiin maksuvalmiustarpeisiin. Tätä ristiriitaista asiaa on käsiteltävä tulevana kuukausina, kun olemme varmoja siitä, että saamme tarvittavat varat käyttöömmme.

Lopuksi totean, ettei 1 500 euroa kuukaudessa mielestäni riitä parlamentin jäsenten avustajien palkkaamiseen, koska uuden I tason akkreditoidun avustajan nimittämiseen tarvitaan vähintään 1 649 euroa.

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Lissabonin sopimuksessa lisättiin parlamentin toimivaltaa. Globalisoituneessa maailmassa asiat ovat kuitenkin yhä mutkikkaampia. Päätösten on oltava teknisesti moitteettomia, ja niillä on oltava tieteellisiä perusteluja.

Poliittisten päättäjien on tärkeää olla selvillä tieteen kehityksestä, koska silloin he voivat tehdä parhaita päätöksiä.

Tässä talousarviossa kiinteistöjä koskevan otsakkeen määrärahoja vähennetään ja parlamentin jäsenten teknistä tukea lisätään, minkä ansiosta parlamentti saa käyttöönsä tarvittavat resurssit, jotta se voi hoitaa tehtävänsä hyvin tieteen ja tekniikan tuella, mikä on välttämätöntä 2000-luvulla.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Äänestin mietintöä vastaan, koska EU:n talousarvio vastaa edelleen vähimmäisprosenttiosuutta EU:n BKT:stä (0,97 prosenttia), minkä vuoksi sillä ei voida vahvistaa heikkoja kansantalouksia ja yhteiskuntia eikä rahoittaa laajentumista. Etenkin nyt, kun koko Euroopan unioni kärsii talouskriisistä, talousarviota on yhä tärkeämpää lisätä tuntuvasti, vähintään 5 prosenttia, jotta voidaan käsitellä sosiaalisia tarpeita ja lopettaa julkisten menojen leikkaukset. Nimenomaan tässä asiayhteydessä on käsiteltävä toiminnallisiin tarpeisiin liittyviä ongelmia sekä Euroopan parlamentin ja Euroopan unionin menojen yhdenmukaistamista.

Jürgen Creutzmann (ALDE), kirjallinen. – (DE) Esityksestä Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2010 17. joulukuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman mukaisesti tänään äänestettiin parlamentin hallinnon tekemien uusien laskelmien jälkeen Euroopan parlamentin

lisätalousarviosta. Euroopan parlamentissa olevat Saksan Vapaan demokraattisen puolueen (FDP) jäsenet äänestivät tyhjää, koska yksi kyseisessä tarkistuspaketissa ollut kohta on näkemystemme vastainen.

FDP vastusti sihteeristökorvausten korottamista 1 500 eurolla jo valiokunnassa käydyissä keskusteluissa. Sihteeristökorvauksista maksetaan Euroopan parlamentin jäsenten avustajien palkat. FDP:n mielestä ei ole perusteltua väittää, että rahaa tarvitaan lisää, koska parlamentin jäsenten työ lisääntyy Lissabonin sopimuksen voimaantulon vuoksi, sillä tätä väitettä ei voida perustella millään aikaisemmillä kokemuksilla. Taannoin voimaan tulleen Lissabonin sopimuksen vuoksi parlamentti tietenkin tarvitsee lisäkapasiteettia lainsäädäntötyöhön, mutta tämän vaalikauden alussa tapahtuneen avustajien asemaa koskevien sääntöjen käyttöönoton jälkeen ei ole vielä mitään näyttöä siitä, että parlamentin jäsenet tarvitsevat tosiasiaa lisää avustajia. Tämän jälkeen saatetaan sitä paitsi esittää lisävaatimuksia, tehdä lisäkorotuksia tai lisätä toimistokapasiteettia. Edellä esitetyistä syistä Euroopan parlamentissa olevat FDP:n jäsenet äänestivät tyhjää.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjallinen. – (EN) Kannatin Mañkan mietintöä, joka on ensimmäinen askel lisättäessä Euroopan parlamentin talousarviota varainhoitovuodeksi 2010 ja jossa pyydetään lisää määrärahoja ja henkilöresursseja, jotta Euroopan parlamentti voi hoitaa lisääntyneet tehtävänsä. Lisäresursseihin sisältyvät parlamentin jäsenten käytettävissä olevien kuukausittaisten avustajakorvausten lisääminen, jotta voidaan tukea Lissabonin sopimuksen nojalla lisääntyneitä parlamentin jäsenten lainsäädäntötehtäviä. Lissabonin sopimuksessa parlamentti asetetaan neuvoston kanssa tasavertaiseen asemaan toisena lainsäätäjänä, joka osallistuu noin 95 prosenttiin lainsäädäntömenettelyistä. Tähän sisältyviä aloja ovat nykyään esimerkiksi vapaus, turvallisuus ja oikeus, maatalous, tutkimus sekä rakennerahastot. Parlamentin suostumus tarvitaan nyt myös asiantuntijoiden yksityiskohtaista tarkastelua edellyttävien kansainvälisten sopimusten neuvottelemiseen ja tekemiseen. On oleellista, että Euroopan parlamentin jäsenillä on käytettävissään tähän työhön tarvittava henkilöstö.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog ja Åsa Westlund (S&D), kirjallinen. – (SV) Meidän ruotsalaisten sosiaalidemokraattien mielestä on vahvistettava valiokuntia, joiden työmäärä lisääntyy Lissabonin sopimuksen voimaantulon vuoksi. Tämän vuoksi on perusteltua lisätä näissä valiokunnissa työskentelevää parlamentin ja ryhmien sihteeristöjen henkilöstöä. Emme ole kuitenkaan samaa mieltä siitä, että me parlamentin jäsenet tarvitsemme lisää henkilöstöä. Olisimme halunneet lisätä parlamentin resursseja etenkin jakamalla varoja uudelleen ja lisäämällä tehokkuutta siten, ettei koko talousarviota suurennetta.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Kun otetaan huomioon parlamentin uusi asema Lissabonin sopimuksen yhteydessä, sen uudet tehtävät ja vuoden 2010 talousarviota hyväksyttäessä tehdyt sitoumukset, parlamentin toimintaan osoitettavia varoja on järkevää lisätä, koska näin varmistetaan, että kyseisellä toimielimellä on käytettävissään kaikki välineet ja henkilöresurssit, jotta se voi hoitaa uudet tehtävänsä täsmällisesti ja erinomaisesti uudessa toimielinkehyksessä.

Määrärahojen lisääminen ei saa kuitenkaan vaarantaa talousarvion kestävyyttä eikä tilinpäätösten täsmällisyyttä, koska ne ovat oleellisia asioita jokaisessa toimielimessä. Talousarvioon sisältyviä määrärahoja on myös hallinnoitava tarkasti ja avoimesti.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Vuoden 2010 Euroopan parlamentin talousarviota koskeva lisätalousarvio (Euroopan unionin yleisen talousarvion pääluokka 1) on nyt 1 616 760 399 euroa eli 19,99 prosenttia ensimmäisessä käsittelyssä hyväksytystä alkuperäisestä otsakkeesta 5. Tässä lisätalousarviossa kiinteistövarausta on pienennetty 15 miljoonasta eurosta 11 miljoonaan euroon.

Lisätalousarviota tarvitaan Lissabonin sopimuksen voimaantulon vuoksi. Parlamentille tulee uusia toimivaltuuksia ja velvollisuuksia. Ensisijaisena tavoitteenamme on nyt toimiva lainsäädäntö. Sen varmistamiseksi on tärkeää, että parlamentin jäsenillä, valiokunnilla ja poliittisilla ryhmillä on käytettävissään riittävät välineet. Tämä lisätalousarvio täyttää oikeudelliset ja talousarviota koskevat vaatimukset ja on kurinalainen. Toimin talousarvion esittelijänä Euroopan kansanpuolueen (kristillidemokraattien) ryhmässä, ja nyt on mielestäni tärkeämpää kuin koskaan aiemmin, että talousarvio on kurinalainen ja että säästöihin pyritään koko talousarvion toteutuksen ajan. Voin siksi vahvistaa, että on tärkeää noudattaa nollapohjabudjetointia, jolla varmistetaan kurinalaisuuden ja avoimuuden lisääminen, ja haluan myös mahdollisimman pian tietoja parlamentin talousarvion kiinteistä menoista. Korostan myös kiinteistöpolitiikan pitkäaikaissuunnittelun tarpeellisuutta, jotta voidaan turvata talousarvion kestävyys.

Bruno Gollnisch (NI), kirjallinen. – (FR) Ateenan kadut täyttyivät eilen kymmenistätuhansista ihmisistä, ja Kreikan lamaannutti yleislakko, jolla vastustettiin EU:n, Frankfurtissa toimivan Euroopan keskuspankin ja IMF:n määräämää säästösuunnitelmaa. Pitää paikkansa, ettei Kreikka ole aina hoitanut julkistalouttaan ja hallinnoinut EU:n varoja riittävän kurinalaisesti. On kuitenkin pöyristyttävää, että tämän säästösuunnitelman

tärkeimpänä tavoitteena on rauhoittaa juuri ne markkinat, joilla parhaillaan pohditaan Kreikan velkoja ja jotka aiheuttivat tämän sekasorron. Näiltä samoilta markkinoilta valtioiden on äärimmäisen liberaalin lainsäädäntönne vuoksi lainattava rahaa korkealla korolla. Sillä verukkeella, että työmäärä lisääntyy Lissabonin sopimuksen voimaantulon vuoksi ja parlamentti on huolissaan lainsäädäntötekstiensä laadusta, parlamentin jäsenet myöntävät itselleen samaan aikaan ”pienen”, muutaman miljoonan euron lisäyksen talousarvioon, jotta poliittisiin ryhmiin voidaan palkata lisää henkilöstöä! Valvokaa omia menojanne pikkutarkasti ja noudattakaa itse yhtä tiukkaa kurinalaisuutta kuin vaaditte jäsenvaltioilta! Aiomme äänestää tätä tekstiä vastaan.

Sylvie Goulard (ALDE), kirjallinen. – (FR) Kriisi on meneillään, ja on totta, että monet yritykset ja kansalaiset ovat vaikeuksissa. Kannatin kuitenkin parlamentin jäsenten avustajiin liittyvien menojen lisäämistä, koska Lissabonin sopimuksen voimaantulo lisää Euroopan parlamentin toimivaltaa, minkä vuoksi meillä on aiempaa enemmän työtä ja velvollisuuksia kansalaisia kohtaan. Tästä lisäyksestä hyötyvät ainoastaan avustajamme. Parlamentin jäsenten palkat eivät nouse.

Ian Hughton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Tässä vaiheessa menettelyä kannatin tänään ryhmäni kanssa varauksellisesti sihteeristökorvausten lisäämistä. Kannatuksemme riippuu näiden korvausten käytön arvioinnista, jota Mañkan mietinnössä vaaditaan. Korvausten lisäämistä koskeva lopullinen kantamme riippuu tämän arvioinnin tuloksesta.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), kirjallinen. – (RO) Äänestin varauksettomasti lisätalousarvion puolesta. Emme pyydä rahaa itsellemme, kuten lehdistössä väitetään. Meidän on kuitenkin tarjottava Euroopan parlamentille tarvittavat resurssit, jotta se voi täyttää EU:n kansalaisten siihen kohdistamat odotukset. Tiedän, että tämä on taloudellisesti vaikeaa aikaa ja että monet valtiot joutuvat tekemään valtavia rajoituksia myös talousarvioonsa. Tämä talousarvio ei ole edes tuhlavainen. Säästöjä on tehty ja tehdään edelleen.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE), kirjallinen. – (DE) Äänestin Mañkan mietinnön puolesta, vaikka en ollut samaa mieltä parlamentin jäsenten sihteeristökorvauksiin osoitettavien määrärahojen lisäämisestä. Jäsen Trüpel totesi äänestysesityksessään koko Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän puolesta, että hyväksyntämme edellyttää sihteeristökorvausten käytön arviointia ennen korotusta. Muut kaksi kohtaa – nimittäin uusien toimien perustaminen valiokuntiin ja ryhmiin – ovat mielestäni järkeviä ja tarpeellisia, koska parlamentti saa Lissabonin sopimuksen nojalla uusia lainsäädäntövaltuuksia. Me parlamentin jäsenet haluamme ja aiommekin suhtautua näihin valtuuksiin erittäin vakavasti ja täyttää tehtävämme ainoana EU:n kansalaisten valitsemina edustajina.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Lissabonin sopimuksen hyväksyminen ja voimaantulo ovat lisänneet parlamentin vastuuta ja samalla siihen liittyvää hallinnollista taakkaa. Koska toimiva lainsäädäntö on parlamentin ensisijainen tavoite, jäsenille on annettava sen saavuttamiseen tarvittavat aineelliset välineet ja henkilöstöresurssit. Uudessa talousarviossa on kuitenkin kunnioitettava monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeeseen 5 (hallintomäärärahat) sisältyvien määrien käyttöasteita, jotka vahvistettiin 20 prosenttiin kyseisestä otsakkeesta, jotta voidaan varmistaa talousarvion kestävyys.

Carl Schlyter (Verts/ALE), kirjallinen. – (SV) Kun otetaan huomioon kaikki eri puolilla Eurooppaa tehtävät leikkaukset, meidän on osoitettava solidaarisuutta EU:n talousarvion rahoittavia valtioita kohtaan ja oltava lisäämättä menojamme. Vastustan siksi ehdotusta Euroopan parlamentin talousarviota koskevasta lisätalousarviosta.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Äänestin mietintöä vastaan, koska siinä pyritään lisäämään avustajien palkkaamiseen ja heidän korvauksiinsa tarkoitettuja kuukausittaisia määrärahoja 1 500 eurolla 1. toukokuuta 2010 alkaen. Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän käsiteltäväksi jättämässä tarkistuksessa onneksi edellytetään vuoden 2009 vaaleista asti käytössä olleen nykyisen korvausjärjestelmän arviointia. Sihteeristökorvauksia on kuitenkin tarkoitus lisätä ilman ehtoja siten, ettei tämän arvioinnin tuloksia tarvitse ottaa huomioon. Mietinnössä pyritään myös vahvistamaan parlamentin valiokuntia ja poliittisia ryhmiä. Tämä maksaa vuodessa yhteensä 13,3 miljoonaa euroa, joista 8,832 miljoonaa euroa käytetään avustajien korvauksiin.

Tämä on huono päätös. Se heikentää toimielimemme mainetta. Päätöstä ei ole ajateltu loppuun asti. Mihinkään muihin seurauksiin ei ole kiinnitetty huomiota. Missä uusien avustajien on tarkoitus työskennellä? Tarvitsevatko he uuden rakennuksen? Aiheutuuko siitä vielä lisäkustannuksia? Lisäksi pelkään, että suuri osa näistä varoista käytetään akkreditoimattomien avustajien palkkaamiseen kansallisten palkkaehtojen mukaisesti. Nimenomaan tässä järjestelmässä on tehty toisinaan likaisia temppuja. Saatamme nyt antaa

otollisen tilaisuuden väärinkäytöksille. Pyydän siksi, että nykyistä järjestelmää arvioidaan etukäteen selkeästi. Vasta sitten voimme tehdä tietoon perustuvan päätöksen.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Lissabonin sopimuksen voimaantulon vuoksi hyväksyttiin ehdotus vuoden 2010 lisätalousarvioksi, jolla on tarkoitus kattaa Lissabonin sopimuksesta johtuvat parlamentin lisätarpeet. Koska toimiva lainsäädäntö on parlamentin ensisijainen tavoite, korostan, että parlamentin jäsenille, valiokunnille ja poliittisille ryhmille on tärkeää antaa tarvittavat keinot tämän tavoitteen saavuttamiseksi sekä keinot, joilla täytetään pitkän aikavälin kiinteistöpolitiikkaan liittyvät yleiset tarpeet.

Lisätalousarvio varainhoitovuodeksi 2010 on siksi nyt 1 616 760 399 euroa eli 19,99 prosenttia ensimmäisessä käsittelyssä hyväksytystä alkuperäisestä otsakkeesta 5, ja kiinteistövarausta on pienennetty 15 miljoonasta eurosta 11 miljoonaan euroon. Haluan korostaa, että mietinnössä on tärkeää kehottaa noudattamaan nollapohjabudjetointia, jolla parannetaan talousarvion kestävyyttä, ja korostan myös sitä, että tämä on tehtävä vuotuisen lainsäädäntöohjelman mukaisesti. Edellä mainituista syistä kannatin tätä asiakirjaa, jonka avulla parlamentille voidaan antaa riittävät keinot kattaa menot, jotka liittyvät sen Lissabonin sopimuksesta johtuvaan uuteen asemaan.

Helga Trüpel (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Tässä vaiheessa menettelyä Verts/ALE-ryhmä kannattaa varauksellisesti sihteeristökorvausten lisäämistä. Ryhmämme mielestä on ratkaisevaa, että sihteeristökorvausten käyttöä arvioidaan Mañkan mietinnössä esitetyn pyynnön mukaisesti. Tämä arviointi on tehtävä hyvissä ajoin ennen kuin budjettivallan käyttäjä päättää vastaavasta lisätalousarviosta myöhemmin keväällä. Se, kannattaako ryhmämme avustajien korvausten lisäämistä, riippuu tämän arvioinnin tuloksista ja ryhmässä käytävistä keskusteluista.

Viktor Uspaskich (ALDE), kirjallinen. – (LT) Haluan ilman muuta tukea Euroopan parlamentin jäseniä, mutta totean samalla olevani huolissani siitä, että etenkin kriisiaikana lisätään sekä parlamentin jäsenille että heidän työryhmiensä työntekijöille maksettavia erilaisia korvauksia. Haluan kiinnittää huomiota erityisesti sellaisiin menoluokkiin, joita on vaikea seurata tai joita ei seurata lainkaan. Nimenomaan tällaisia menoluokkia ei saisi kasvattaa kriisiaikana.

Mietintö: Maria do Céu Patrão Neves (A7-0014/2010)

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Mietinnössä tuetaan EU:n yhteistä kalastuspolitiikkaa, jonka vuoksi kalakantojen suojelun verukkeella on tuhoutunut paljon pieniä, kreikkalaisia kalastusaluksia, lukuisat pienet ja keskisuuret kalastusyritykset ovat joutuneet lähtemään alalta, monilla rannikkoalueilla on jouduttu luopumaan kalastustoiminnasta ja ajaututtu työttömyyteen ja toiminta on keskittynyt suuriin kalastusyrityksiin. Monopoleja suosiva EU:n politiikka ilmenee siten, että kaksi kolmasosaa yhteisön varoista on ohjattu suurille yrityksille (kalastusyrityksille, kalanviljelylaitoksille ja kalanjalostukseen) ja että yksi kolmannes on annettu köyhille ja keskinkertaisesti toimeentuleville kalastajille, jotta he voivat romuttaa veneensä ja lopettaa ammatin harjoittamisen. Alusten vaihto- tai parannustoimet ovat hyödyttäneet ainoastaan suuria yrityksiä. Mietinnössä, kuten vihreässä kirjassakin, suuret kalastusyritykset ja pienimuotoinen rannikkokalastus asetetaan yhtä lailla vastuuseen kantojen pienentymisestä. Eri kalastusalueilla tarvittavien toimien välillä ei tehdä eroa, eikä alueiden yksilöllisiä ominaispiirteitä oteta huomioon. EU:n yhteisessä kalastuspolitiikassa ajatellaan ainoastaan suuria kalastusyrityksiä, jotka jatkavat meren rikkauksien ryöväämistä, ja tuetaan suurimuotoista kalanviljelytoimintaa. Tämä politiikka, jonka ainoana kriteerinä on pääoman tuottavuus, tuhoaa meriympäristön ja ekosysteemit.

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Kannatan sellaisen uuden strategian käyttöönottoa, jolla pyritään ratkaisemaan kalastukseen liittyvät ongelmat Euroopan unionissa. Liikakalastus, laiton kalastus, saastuminen ja ilmastonmuutos ovat tekijöitä, jotka vaarantavat meren ekosysteemit. Laadukkaasta vesiviljelystä on siksi Euroopalle sekä taloudellista että ekologista hyötyä.

Meidän on tärkeää säilyttää oikea tasapaino talouskasvun, tiettyjen alueyhteisöjen kalastusperinteiden ja parhaiden kalastusmenetelmien välillä. Kaikkein tärkeintä on ymmärtää, että pitkällä aikavälillä kestävä ja taloudellisesti tehokas vesiviljelyn edistäminen riippuu ennen kaikkea siitä, miten kohtelemme ympäristöä.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) Euroopan kalastusalalla on kovat ajat. Kalastajat ovat menettämässä ainoan toimeentulon lähteensä, ja tämä pätee etenkin sellaisiin EU:n alueisiin, joilla on vähän sosiaalisia ja taloudellisia vaihtoehtoja. Kannatan siksi varauksettomasti vihreään kirjaan sisältyvää komission ehdotusta kalastuspolitiikan perusteellisesta ja kokonaisvaltaisesta uudistamisesta ja siten alan mukauttamisesta muuttuviin markkinoihin. Vaikka yhteinen kalastuspolitiikka otettiin käyttöön jo 27 vuotta sitten, kalastusala ei valitettavasti vielääkään toimi kuten pitäisi eikä ongelmia ratkaista riittävän nopeasti.

Vuoden 2002 ongelmat ovat edelleen ratkaisematta, ja niitä ovat pahentaneet entisestään viimeaikaiset tapahtumat, jotka liittyvät talouskriisiin ja kalakantoihin kohdistuviin ilmastomuutoksen vaikutuksiin. Yhteisen kalastuspolitiikan uudistuksen ensisijaisina tavoitteina on oltava edelleen kalakantojen palauttaminen ja kestävä hoito sekä kalastajien toimeentulon turvaaminen. Kalastus on erittäin tärkeää koko EU:lle, minkä vuoksi sitä on pidettävä pelkän toiminnan sijaan myös suoraan työllistävänä alana.

Gerard Batten, John Bufton, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark, William (The Earl of) Dartmouth, Nigel Farage ja Paul Nuttall (EFD), kirjallinen. – (EN) Mietinnössä on viitteitä hieman nykyistä hirviötä kauniimmasta yhteisestä kalastuspolitiikasta, mutta siinä suositetaan jättämään kalastusala epädemokraattisen ja demokratian vastaisen ”Euroopan unionin” riistävään valvontaan. Yhdistyneen kuningaskunnan itsenäisyyspuolue (UKIP) ei voi siksi kannattaa mietintöä.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Kalastuspolitiikan uudistamisessa keskeiseksi tekijäksi on muodostumassa se, että edistetään tuottajajärjestöjen yhteistä intressiä noudattaa Euroopan unionin kannattamia periaatteita. Euroopan unioni ei voi taloudellisten tosiasioiden vuoksi olettaa, että Euroopan kalastuslaivastojen koko muuttuu luonnostaan. Kahdeksan vuoden kuluttua maailmanlaajuisesta kestävästä kehityksen huippukokouksesta niiden liikakapasiteetti ja kalakantojen jatkuva pienentyminen ovat lisäsyitä yhteisen kalastuspolitiikan perusteelliselle uudistukselle. Ei kuitenkaan saa unohtaa, että Euroopan unionin jäsenvaltioiden rannikkoalueilla on kokonaisia yhteisöjä, joiden olemassaolo perustuu kalastukseen. Kuten myös yhteisen kalastuspolitiikan uudistusta koskevassa mietinnössä todetaan, kalastustoiminta on osa kulttuuriperintöä ja perinteitä, joita kukaan ei halua kadottaa.

Yhteisen kalastuspolitiikan uudistaminen on kaikkien jäsenvaltioiden etujen mukaista, jotta voidaan saavuttaa vuoden 2002 huippukokouksessa asetettu päätavoite eli saada kalavarat sellaiselle tasolle, joka mahdollistaa kestävästä enimmäistuoton vuoteen 2015 mennessä. Näin varmistetaan, ettei Euroopan unionin tarvitse enää tuoda puolua tarvitsemistaan kaloista muilta markkinoilta.

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Kalastusala vaikuttaa ratkaisevasti rannikkoyhteisöjen sosioekonomiseen hyvinvointiin, paikalliseen kehitykseen, työllisyyteen sekä taloudellisen toiminnan säilymiseen ja luomiseen.

Kalastusalan kestävä kehitys on tärkeää varmistaa sekä taloudellisella että sosiaalisella tasolla, mutta aivan yhtä tärkeää on varmistaa ympäristön hyvän tilan säilyminen kaikilla Euroopan unionin merivesillä.

YKP:n täytäntöönpano liittyy suoraan esimerkiksi ympäristönsuojeluun, ilmastomuutokseen, turvallisuuteen, kansanterveyteen, kuluttajien suojeluun, aluekehitykseen, sisäiseen ja kansainväliseen kauppaan, suhteisiin kolmansien maihin sekä kehitysyhteistyöhön, minkä vuoksi kaikkien näiden alojen välinen tasapaino on ensisijaisen tärkeää varmistaa asianmukaisesti ja huolellisesti.

Korostan, että eurooppalaisella tutkimusalueella tehtävälle tutkimukselle tarvitaan johdonmukaiset puitteet merten kestävästä käytöstä tukemiseksi.

Lisäksi on tärkeää ottaa huomioon syrjäisimpien alueiden erityisongelmat, joiden pysyvän luonteen ja yhteisvaikutuksen vuoksi nämä alueet erottuvat muista unionin alueista, joilla on epäsuotuisa maantieteellinen sijainti ja/tai väestöongelmia.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Äänestin yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevaa mietintöä vastaan, vaikka jotkin siihen sisältyvät kohdat merkitsevät myönteistä kehitystä nykytilanteeseen verrattuna. Mietinnön keskeiset kohdat ovat kuitenkin valitettavasti ristiriidassa sen tosiasian kanssa, että meren luonnonvarat ovat yhteistä julkista omaisuutta, jota ei voida yksityistää, ja Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston esittämä tätä asiaa koskeva tarkistus hylättiin. Mietinnössä ei onnistuta yhdistämään meriympäristön välttämätöntä suojelua, kalavarojen säilyttämistä sekä etenkin pienimuotoista kalastusta harjoittavien kalastajien sosiaalista ja taloudellista suojelua. Tästä aiheutuu katastrofaalisia seurauksia ympäristölle ja elinkelpoiselle kalataloudelle, ja se vaikuttaa kielteisesti sekä kalastajiin että kuluttajiin, joiden on maksettava tuotteen lopullinen hinta ja pienimuotoista toimintaa harjoittavien kalastajien voittojen sijaan suurten yksityisten yritysten voitot. Mietinnössä ei oteta tosiasiallisesti huomioon EU:n yksittäisten jäsenvaltioiden erilaisia oloja eikä näin ollen myöskään edellytetä välttämättömiä, asianmukaisesti mukautettuja toimia.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Kiitän Maria do Céu Patrão Nevesiä erinomaisesta mietinnöstä, jossa käsitellään yhteisen kalastuspolitiikan uudistusta. YKP:n lukuisat ongelmat ja haasteet määritettiin vuonna 2002, mutta niitä ovat nyt vaikeuttaneet talous- ja energiakriisit sekä ilmastomuutoksen tuhoiset

vaikutukset. Jos YKP:n on tarkoitus palvella nykyaikaisen kalastuksen etuja, siinä on tehtävä perusteellisia uudistuksia, joilla varmistetaan oikeudenmukainen tasapaino luonnonvarojen säilyttämisen ja alan elinkelpoisuuden välillä sekä mahdollistetaan uudet erilaiset kalastuksenhoitojärjestelmät EU:ssa.

Kannatan YKP:n hajauttamista, byrokratian vähentämistä ja kalastuksenhoidon alueellistamista Lissabonin sopimuksessa asetetuissa rajoissa. Lisäksi mielestäni on varmistettava, että hoitojärjestelmä mukautetaan pienimuotoisen rannikkokalastuksen ja teollisen kalastuksen tarpeisiin noudattaen ympäristöön liittyviä, taloudellisia ja sosiaalisia vaatimuksia. Korostan myös yhteisön kalastusasetusten suojelua. Se kuitenkin edellyttää, että kansalliset hallitukset toteuttavat asianmukaisia seurantatoimia ja asettavat kalastuksen strategiseksi painopisteeksi varmistaakseen rannikkoyhteisöjen taloudellisen ja sosiaalisen elinkelpoisuuden.

Vasilia Viorica Dăncilă (S&D), kirjallinen. – (RO) Kalakantojen pitkän aikavälin elpymisen hallintaa ja tukemista koskevia suunnitelmia on mielestäni laadittava kaikentyyppistä kalastusta ja kaikkia Euroopan unionin maantieteellisiä kalastusalueita varten. Ennen kaikkea on otettava huomioon Euroopassa harjoitettavassa kalastuksessa olevat valtavat erot. Kalastusalueiden vastuuta on lisättävä, ja kansallista kiintiöjärjestelmää on parannettava. Euroopan unionin uuden yhdenmetyt meripolitiikan ja rannikkoalueiden kestävä kasvua koskevien tavoitteiden mukaisesti Euroopan unionin on sovellettava kalavarojen hoitoon vahvaa, yhteistä lähestymistapaa, joka käsittää alan mantereenlaajuisen ja markkinoita koskevan ulottuvuuden sekä pyydystysalan ja vesiviljelyn.

William (The Earl of) Dartmouth, Nigel Farage ja Paul Nuttall (EFD), kirjallinen. – (EN) Mietinnössä on viitteitä hieman nykyistä hirviötä kauniimmasta yhteisestä kalastuspolitiikasta, mutta siinä suositetaan jättämään kalastusala epädemokraattisen ja demokratian vastaisen ”Euroopan unionin” riistävään valvontaan. Yhdistyneen kuningaskunnan itsenäisyyspuolue (UKIP) ei voi siksi kannattaa mietintöä.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin yhteisen kalastuspolitiikan uudistusta koskevasta vihreästä kirjasta laaditun mietinnön puolesta, koska siinä tehtiin oleellisia sitoumuksia, jotka selvästikin paransivat alkuperäistä ehdotusta. Korostan, että on tärkeää omaksua ympäristöä säästävä ja sosiaalinen lähestymistapa etsittäessä uusia kalavarojen hoitomenetelmiä, jotka täydentävät suhteellisen vakauden periaatteeseen perustuvaa nykyistä järjestelmää.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog ja Åsa Westlund (S&D), kirjallinen. – (SV) Me ruotsalaiset sosiaalidemokraatit äänestimme vihreää kirjaa ja EU:n kalastuspolitiikan uudistusta koskevaa mietintöä vastaan. Parlamentin enemmistö vastusti ekologisen kestävyuden asettamista etusijalle ja kannatti tarkistusta, jossa todetaan, että yhteisön kalastusasetusten on ohjattava EU:n ulkopuolisia maita koskevaa politiikkaamme. Emme hyväksy tätä ja äänestimme siksi mietintöä vastaan. Suhtaudumme epäilevästi myös siihen, että Euroopan parlamentti haluaa lisätä yhteisen kalastuspolitiikan määrärahoja. Emme halua olla tässä mukana, ellei politiikkaa ole tarkoitus muuttaa perinpohjaisesti.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Haluan aluksi korostaa, että do Céu Patrão Nevesin mietintö on erinomainen. Kalastusyhteisöillä on nyt vaikea kausi, jolle on ominaista kalakantojen voimakas heikentyminen. Kalastustoiminta vaikuttaa väestön elintarvikkeiden saatavuuteen ja Euroopan unionin syrjäisimpien alueiden sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen. Yhteisen kalastuspolitiikan uudistuksessa on siksi sovellettava yhdenmetyä ja kokonaisvaltaista lähestymistapaa.

Euroopan unionin on mielestäni tärkeää pyrkiä kiireesti ja tehokkaasti varmistamaan paremmat edellytykset kalastajien taloudelliselle kestävyydelle toimintakehyksessä, jossa voidaan taata kunkin alueen erityispiirteet ja jossa ymmärretään, että pienimuotoiseen kalastukseen on sovellettava erilaista lähestymistapaa. Lisäksi on syytä mainita suositukset, jotka koskevat konkreettisia toimia, kuten väliportaiden lukumäärän vähentämistä tuottajan ja kuluttajan välisessä ketjussa. Toisaalta tätä uudistusta ei voida toteuttaa erillään meren luonnonvarojen kestävästä käytöstä perusteellisesti tarkastetussa teknisessä ja tieteellisessä arviointiprosessissa, joka edistää alan yhteensovittamista sekä vaikuttaa kuluttajien elintarvikkeiden laatuun ja turvallisuuteen. Kalastuskapasiteetin muuttamisen yhteydessä haluan korostaa välineiden nykyaikaistamisen vaikutusta ammatin arvokkuuteen ja kalastajien turvallisuuteen alalla, jolla hengen menetys on yleistä.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Se, että parlamentin enemmistö hylkäsi ehdotukset, joissa vastustettiin kalavarojen yksityistämistä, kertoo jotakin YKP:n tulevaan uudistukseen liittyvistä parlamentin tavoitteista. Parlamentti ei onnistu hylkäämään komission ehdotusta yleisen hyödykkeen käyttöä koskevien (yksityisten) omistusoikeuksien luomisesta ja mahdollistaa lisäksi tämän aikomuksen toteuttamisen. Tämä vaihtoehto ei takaa luonnonvarojen kestävyttä ja keskittää toiminnan väistämättä sellaisiin yksikköihin,

joilla on suuri taloudellinen ja rahoituksellinen vaikutusvalta koko EU:ssa. Tämä on vakava uhka pienimuotoiselle rannikkokalastukselle, jonka osuus on Portugalin laivastossa yli 90 prosenttia.

Mietinnössä oli mielestämme joitakin myönteisiä kohtia, joista osa oli omien ehdotustemme mukaisia, mutta yleisesti on todettava, että mietinnössä sovelletaan huomattavan liberaalia lähestymistapaa, joka rajoittaa tuntuvasti jäsenvaltioiden oikeutta hallita omia meren luonnonvarojaan. Mietinnössä ei myöskään käsitellä perinpohjaisesti yhtä alan keskeisistä kysymyksistä, nimittäin työstä saatavia tuloja. Voimme ainoastaan todeta, että parlamentti hylkäsi ehdotukset, joilla pyrittiin parantamaan alan markkinointia, mikä lisäisi kalastajien työstään saamaa palkkiota.

Marian Harkin (ALDE), kirjallinen. – (EN) Kannatan YKP:n keskeisiin uudistuksiin kuuluvaa rannikkorajojen pidentämistä 12 meripeninkulmasta 20 meripeninkulmaan. Meidän on lisäksi lopetettava haavoittuvien kalakantojen poisehtäminen. On tärkeää säilyttää nykyinen kiintiöihin perustuva hallintajärjestelmä, enkä kannata kiintiöiden pakollista yksityistämistä.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Mietintöön sisältyi paljon hyviä ja tärkeitä asioita, ja kaikki ovat yhtä mieltä siitä, että keskitetty YKP, jossa kaikkiin sovelletaan samoja ratkaisuja, on ollut katastrofi. Jotkin käsiteltäväksi jättämäni tarkistukset olivat menestyksekkäitä, joten mietinnössä kannatetaan suhteellista vakautta, pidetään kannustavia suojelutoimia tarpeellisina ja myönnetään, että jäsenvaltioiden valvonta 12 meripeninkulman alueella on toiminut hyvin. Mietinnössä kuitenkin myös todetaan, että historiallisia oikeuksia on tarkistettava. Kalastuksenhoito on palautettava kalastusvaltioille, eivätkä ne saa menettää historiallisia oikeuksiaan. Äänestin siksi mietintöä vastaan, koska siinä kehoitetaan vastustamaan tällaisia kalakantojen käyttöä koskevia perinteisiä perusoikeuksia.

Elisabeth Köstinger (PPE), kirjallinen. – (DE) Yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) perusteellinen ja kokonaisvaltainen uudistus on myönteistä etenkin kalavarojen kestävä hoidon kannalta. Tämä on tarkoitus toteuttaa täsmentämällä ja yhdenmukaistamalla toimintakehystä, tehostamalla jäsenvaltioiden toteuttamaa valvontaa sekä yksinkertaistamalla päätöksentekojärjestelmää. Tämä ei koske suoraan Itävaltaa, joka on sisämaavaltio, mutta jatkuvasti lisääntyvä merikalojen kulutus vaikuttaa kalastukseen. Tarvitsemme käytännöllisiä ja tehokkaita ratkaisuja, joilla taataan kalakantojen hyvän tilan ansiosta alan elinvoimaisuus, varmistetaan kuluttajien kalansaanti, säilytetään lajien monimuotoisuus ja turvataan koko meren ekosysteemi.

Isabella Lövin (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Tämä mietintö on laaja asiakirja, joka kattaa kaikki YKP:n näkökohdat vesiviljelystä ongintaan ja Itämerestä kolmannen maailman maiden kanssa tehtäviin kalastussopimuksiin. Vihreät ovat iloisia siitä, että monet mietintöön tekemämme tarkistukset hyväksyttiin. Niitä olivat esimerkiksi peruseriaatteen, jotka koskevat kestävyysvaatimusten esittämistä kalastusoikeuksien haltijoille, kalastustoimien ympäristövaikutusten arviointia koskevat vaatimukset, toteamus siitä, ettei EU saa kalastussopimusten nojalla kilpailla paikallisten kalastajien kanssa, vaan sille on myönnettävä lupa kalastaa ainoastaan liian suuria kalakantoja, sekä kaikille EU:n toimielimille esitetty pyyntö, että ne asettavat laittoman kalastuksen kansainvälisen asialistan kärkeen kaikilla merkityksellisillä foorumeilla merien ja elintarviketurvallisuuden suojelemiseksi. Lopulliseen tekstiin hyväksyttiin valitettavasti myös joitakin täysin sietämättömiä ja ristiriitaisia kohtia, joissa esimerkiksi todetaan, että YKP:n ulkoisen toiminnan tavoitteena on suojella ja edistää yhteisön kalastusetuja, ettei ekologista kestävyyttä saa asettaa sosiaalisen ja taloudellisen kestävyuden edelle ja että kaikkien politiikan alojen olisi edistettävä YKP:n tavoitteiden saavuttamista. Vihreiden ryhmä ei voinut siksi kannattaa mietintöä ja äänesti tyhjää.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Yhteinen kalastuspolitiikka, jota tarkistettiin viimeksi vuonna 2002, ei vielä riitä poistamaan tämän herkän alan vaikeuksia. Tästä syystä on analysoitava kalastusalaan vaikuttavia uusia tekijöitä ja löydettävä uusia ratkaisuja, jotta alasta tulee täysin elinkelpoinen etenkin taloudellisten, sosiaalisten ja ympäristöön liittyvien näkökohtien kannalta. Suositan siksi toteuttamaan uusia toimia, jotta kalastusala selviytyy nykyisestä vaarallisesta tilanteestaan.

Kalastusallalla on erittäin tärkeä merkitys EU:ssa. Uudessa YKP:ssa on siksi kiinnitettävä huomiota järkevään ja vastuulliseen kalavarojen hoitoon, suojeltava meren luonnonvaroja ja säilytettävä aina kalastuksesta elantonsa saaneiden ihmisten elämäntapa. Uuden YKP:n avulla on voitava ratkaista alan tuottavuusongelmat, vakauttaa markkinat ja varmistaa alasta riippuvaisten perheiden hyvä elintaso. Meidän on kuitenkin analysoitava koko kalastusala eikä vain sen osia, jotta voimme ottaa huomioon kaikki alan ongelmat ja vaikeudet, löytää niihin kaikkia asianosaisia tyydyttävän ratkaisun sekä poistaa alan suurimmat ongelmat, jotka ovat liikakalastus, liikakapasiteetti, liialliset investoinnit ja tuhlaukset.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) On hienoa, että kalastuksella on Euroopassa pitkät perinteet, ja toivon niiden myös säilyvän. Viime vuosien kehitys kuitenkin osoittaa, että tällä taloudenalalla työskentelyn houkuttelevuus on oleellisesti vähentymässä. Tämä johtuu konserneista, jotka polkevat kalan massatuotannollaan hinnat niin alhaisiksi, etteivät pienet kalastusalan yritykset pysty kilpailemaan. Tämä johtaa puolestaan siihen, että ala on yhä enemmän kolmansien maiden työntekijöiden varassa. Äänestin päätöslauselmaa vastaan, koska siinä ei käsitellä riittävästi näitä seikkoja.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tyhjää do Céu Patrão Nevesin mietinnöstä toimitetussa lopullisessa äänestyksessä, koska siihen sisältyi sekä myönteisiä että kielteisiä kohtia. Mietinnössä myönnetään, että kalastusoikeus pitäisi antaa ensisijaisesti niille, jotka kalastavat ympäristön kannalta kestävimällä menetelmällä, jolloin kalojen poisheittäminen vähentyy, työpaikat lisääntyvät ja energian kulutus laskee. Lisäksi siinä korostetaan, että kalastusoikeuden on perustuttava ympäristöön liittyviin ja sosiaalisiin perusteisiin eikä siihen, kuka sai suurimmat saaliit 30 vuotta sitten. Nykyinen kriisi johtuu vuosia jatkuneesta liikakalastuksesta, joten on järjetöntä antaa samojen laivastojen jatkaa tuhoaan. Myönteistä on lisäksi se, että mietinnössä pidetään ekologista kestävyyttä YKP:n perusolettamuksena ja myönnetään, että EU:n laivastojen on lopetettava liikakalastus kehitysmaiden vesillä. Mietintöön sisältyy valitettavasti myös vähemmän myönteisiä ajatuksia. Siinä ei esimerkiksi myönnetä tukien tuhoisaa vaikutusta. Lisäksi mietinnössä julistetaan YKP EU:n vallitsevaksi politiikaksi, jonka tavoitteita ympäristö- ja kehitysyhteistyöpolitiikat palvelevat. Nimenomaan tämä asenne, jossa kalastusala pyritään säilyttämään hinnalla millä hyvänsä, on tuhonnut meren ekosysteemin ja siitä riippuvaiset kalastusyhteisöt.

Britta Reimers (ALDE), kirjallinen. – (DE) Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmään kuuluvat saksalaiset jäsenet äänestivät kahdesta kohdasta muusta ryhmästä poikkeavalla tavalla. Ensimmäinen niistä on Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän käsiteltäväksi jättämä tarkistus 3. Saksan Vapaan demokraattisen puolueen (FDP) jäsenet äänestivät tarkistusta vastaan, koska siinä vaadittu kalastuspolitiikan täydellinen hajauttaminen sekä vallan ja vastuun siirtäminen jäsenvaltioille ja paikallisille päättäjille eivät sovellu yhteen EU:n yhteisen kalastuspolitiikan kanssa. Tarkoituksena on nimenomaan löytää yhdessä tulevaisuuteen suuntautuvia EU:n laajuisia ratkaisuja. FDP:n jäsenet tukivat tarkistusta 33, koska siinä kannatetaan saksalaisille tärkeää suhteellisen vakauden periaatetta. Kiintiöiden jako perustuu siihen.

Frédérique Ries (ALDE), kirjallinen. – (FR) Euroopan kalastusala purjehtii synkillä vesillä: kalakannat ovat romahtamassa, ja 400 000 eurooppalaista kalastajaa perheineen on huolissaan tulevaisuudestaan ja pohtii heille toistaiseksi turvaverkon tarjonnan yhteisen kalastuspolitiikan (YMP) tehokkuutta.

YKP:n uudistuksen on oltava ensisijaisena tavoitteena, kun otetaan huomioon todetut rakenteelliset ongelmat, jotka ovat liikakalastus, liian vähäiset investoinnit, kalastuslaivastojen liikakapasiteetti ja tuhlaus (kuinka monta tonnia kalaa mereen heitetään päivittäin, koska ne eivät kelpaa syötäväksi?). Uudistuksessa on tietenkin otettava huomioon eri kalastusalueiden yksilölliset piirteet ja vältettävä hinnalla millä hyvänsä yhden hoitomallin soveltamista kaikkiin. Pohjanmerellä käytetään aivan erilaisia kalastustekniikoita ja -aluksia kuin Biskajanlahdella. Näin ollen on tärkeää toteuttaa alueellistamiseen perustuva komission ehdottama uudistus, jonka parlamentti hyväksyi tänä iltapäivänä.

Vastuullisissa politiikassa on otettava huomioon myös lukujen osoittama todellisuus: EU:n osuus maailman kalatuotannosta on noin 4,5 prosenttia, eikä se myöskään pyri alan ”jättiläiseksi”. Tämä on vielä yksi syy valita pienimuotoinen, innovatiivinen ja kestävä kalastus.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), kirjallinen. – (EN) Komission tästä aiheesta laatima vihreä kirja oli musertava syyte ja rehellinen tunnustus yhteisen kalastuspolitiikan tehottomuudesta. Kalastuspolitiikkamme on päinvastoin osaltaan aiheuttanut erilaisia ongelmia, joilla on edelleen taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristöön liittyviä vaikutuksia. Vasta kaksi viikkoa sitten parlamentti äänesti tonnikalalan kansainvälisen kaupan lakkauttamisen puolesta, koska tonnikalakannat ovat kriittisen alhaisella tasolla. Tämä on toinen osoitus siitä, etteivät nykyiset kalastuskiintiömme ole kestäviä ja että niillä on vakavia vaikutuksia biologiseen monimuotoisuuteen ja kalastusalan tulevaisuuteen. Meidän on myönnettävä, että lähestymistapaa on muutettava. Tarvitsemme hajautetun politiikan, jossa eri alueet voivat lisävarojen ansiosta sopeutua tilanteeseensa ja toimia sen mukaisesti. Aiemmin sovellettu ylhäältä alas -lähestymistapa esti tämän. Uudistuksen pitäisi parantaa kalakantojen hoitoa ja vaikuttaa myönteisesti meriympäristöön. Kannatan täysin komission sitoutumista kokonaisvaltaiseen ja perusteelliseen uudistukseen, jota kalatalousvaliokunta on perustellusti tukenut. On tärkeää varmistaa, että Euroopan unioni harjoittaa tosiasiallisesti kestäväää kalastuspolitiikkaa, jotta kalakantoja, ympäristöä ja Euroopan työpaikkoja voidaan suojella pitkällä aikavälillä.

Peter Skinner (S&D), kirjallinen. – (EN) Kannatin tarkistuksia, joissa yhteistä kalastuspolitiikkaa pyritään muuttamaan siten, että jotkin jo olemassa olevat vääristymät voidaan poistaa.

Laivastojen uudistamiseen myönnettävien varojen lisääminen tai kalan hintojen määrittäminen keskitetysti ovat erityisen vääristäviä toimenpiteitä, jotka voivat lisätä tukien käyttöä.

Etenkin Yhdistyneen kuningaskunnan etelärannikolla 10-metrisillä aluksilla toimintaa harjoittavat kalastajat usein kärsivät epätasapainossa olevista kiintiöistä ja muiden maiden kalastuslaivastoille myönnettävistä tuista. Hastings and Ryen vaalipiiriä edustava Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin jäsen Mike Foster totesi minulle, että merikalastusviraston ja komission on lopetettava syrjivät ja vääristävät käytännöt etenkin Yhdistyneen kuningaskunnan etelärannikolla harjoitettavassa turskan pyynnissä ja erityisesti hänen omassa Hastings and Ryen vaalipiirissään, jota molemmat edustamme.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Äänestin tyhjää yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevasta mietinnöstä toimitetussa äänestyksessä, koska siinä on liikaa kohtia, jotka ovat ristiriidassa paitsi joidenkin muiden mietinnön kohtien myös EU:n kalastuspolitiikkaa koskevan poliittisen näkemykseni kanssa. Yhtäältä mietinnössä myönnetään, että EU:n kalastuslaivastojen on lopetettava liikakalastus kehitysmaiden vesillä, mutta toisaalta siinä todetaan, että yhteinen kalastuspolitiikka on aina etusijalla ympäristö- ja kehitysyhteistyöpolitiikkoihin nähden. Tämä näkemys on aivan selvästi ristiriidassa Lissabonin sopimuksen 208 artiklan kanssa, jonka mukaan ulkopoliittikkamme ei saa heikentää köyhien valtioiden kehitystavoitteita. Eurooppa varmasti hyötyy parlamentin ehdottamasta politiikasta, mutta Euroopan ulkopuolisilla vesillä Eurooppa hallitsee vain omia kalastuslaivastojaan eikä paikallisia kalakantoja ja kalastajia. Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä äänesti siksi tyhjää. Lisäksi mietinnössä myönnetään, että liikakalastus on vakava ongelma ja että kestävyys on oltava politiikan lähtökohtana, mutta siinä ei myönnetä sitä, että laivaston kapasiteetti sekä tuki- ja kiintiöjärjestelmät ovat tämän ongelman perimmäisiä syitä. Edellä esitetyistä syistä äänestimme tyhjää.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Yhteisen kalastuspolitiikan uudistusta koskevasta vihreästä kirjasta laaditussa mietinnössä, jonka tänään hyväksyimme, tarkistetaan kyseisen politiikan taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristöön liittyviä näkökohtia, ja sen tavoitteena on määrittää uudelleen alalla edelleen olevien ongelmien ratkaisemista koskeva lähestymistapa. Haluan toistaa, että tässä uudistuksessa on tärkeää asettaa ensisijaisiksi tavoitteiksi esimerkiksi kalavarojen hoidon tehostaminen, alalla työskenteleville tarkoitettu rahoitustukiohjelma sekä alan kestävyys takaaminen suojelemalla lajeja, ja nämä asiat on toteutettava aluetasolla. Tässä asiakirjassa vaaditaan uudistuksia, joita kalastusala tarvitsee ja jotka ovat äärimmäisen tärkeitä syrjäisimmillä alueilla, erityisesti Madeiralla, jossa kalastustoiminta vaikuttaa erittäin merkittävästi paikalliseen kehitykseen ja asukkaiden elämään.

Tuon vielä esiin mietinnössä esitetyt ajatukset, jotka liittyvät siihen, että eri toimijoiden olisi osallistuttava aiempaa aktiivisemmin kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla toteutettaviin kalastusalan täytäntöönpanomenetelmiin ja teknisiin toimiin. Edellä esitetyistä syistä kannatin mietintöä, joka aloittaa uuden vaiheen EU:n yhteisessä kalastuspolitiikassa.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Äänestin do Céu Patrão Nevesin mietintöä vastaan, koska siihen ei sisällytetty tarkistuksia, joilla pyrittiin luomaan tasapaino ympäristöön liittyvien etujen ja pienimuotoisen kalastuksen säilyttämisen välille.

Lisäksi on valitettavaa, että parlamentti hylkäsi myös tarkistukset, joissa vaadittiin, että kalastajien kanssa käydään perusteellista vuoropuhelua ennen uudistusta.

En ymmärrä, miten tältä pohjalta voidaan toteuttaa sellainen uudistus, jonka kalastajat hyväksyvät ja jossa tehdään kaikki tarvittava, jotta yhteinen kalastuspolitiikka säilyy nimensä arvoisena.

Puhemies. – (EL) Tämän istunnon pöytäkirja esitetään parlamentin hyväksyttäväksi seuraavan istunnon alussa. Jos kenelläkään ei ole huomautettavaa, toimitan tämänpäiväisessä istunnossa hyväksytyt päätöslauselmat välittömästi henkilöille ja tahoille, joille ne on osoitettu.

10. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

11. Tämän istuntojakson aikana hyväksytyjen tekstien edelleen välittäminen: ks. pöytäkirja

12. Seuraavien istuntojen aikataulu: ks. pöytäkirja**13. Istutokauden keskeyttäminen**

(Istunto päättyi klo 12.50.)